

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-1-04

Druk nr 2489
Warszawa, 28 stycznia 2004 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o przewozie koleją towarów
niebezpiecznych** wraz z projektami podstawowych
aktów wykonawczych,

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, zgodnie z wymogami art. 34 ust. 5 regulaminu Sejmu, przekazuję, przetłumaczone na język polski, teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Infrastruktury.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

U S T A W A

z dnia.....

o przewozie koleją towarów niebezpiecznych¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady przewozu koleją towarów niebezpiecznych, obowiązki uczestników tego przewozu oraz organy i jednostki właściwe do sprawowania nadzoru i kontroli w tych sprawach.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) Regulamin RID – Regulamin dla międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych (RID), stanowiący Aneks I do Przepisów ujednoliconych do umowy o międzynarodowym przewozie towarów kolejami (CIM), będących załącznikiem B do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF) sporządzona w Bernie dnia 9 maja 1980 r. (Dz. U. z 1985 r. Nr 34, poz. 158 i 159 oraz z 1997 r. Nr 37, poz. 225 i 226);
- 2) towar niebezpieczny – materiał lub przedmiot, który zgodnie z Regulaminem RID nie jest dopuszczony do przewozu kolejowego albo jest dopuszczony do takiego przewozu na warunkach określonych w tym Regulaminie;
- 3) przewóz koleją – transport towaru niebezpiecznego łącznie z załadunkiem, rozładunkiem oraz uwzględnieniem postojów wymaganych podczas transportu, z wyłączeniem kolejowego transportu wewnątrzzakładowego;
- 4) uczestnicy przewozu koleją towarów niebezpiecznych – przewoźnika kolejowego wykonującego przewóz koleją towarów niebezpiecznych, nadawcę tych towarów, ich odbiorcę oraz inne

podmioty wymienione w Regulaminie RID biorące udział w przewozie koleją towarów niebezpiecznych.

Art. 3. Przepisów ustawy nie stosuje się do przewozu koleją towarów niebezpiecznych:

- 1) w przypadkach wskazanych w Regulaminie RID;
- 2) w wagonach będących w dyspozycji sił zbrojnych lub pod ich nadzorem, na warunkach i w trybie określonym w odrębnych przepisach.

Art. 4. 1. W sprawach nieuregulowanych ustawą, do przewozu koleją towarów niebezpiecznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stosuje się Regulamin RID, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Przy przewozie towarów niebezpiecznych koleją do i z państw nie będących stronami konwencji COTIF stosuje się odrębne przepisy o przewozie towarów niebezpiecznych koleją, pod warunkiem, że uczestnicy przewozu zagwarantują poziom bezpieczeństwa zgodny z przepisami międzynarodowymi obowiązującymi na kolejach polskich.

3. Przy krajowym przewozie towarów niebezpiecznych koleją nie stosuje się przepisów Regulaminu RID dotyczących używania języków innych niż język polski.

Art. 5. Przewóz koleją materiałów promieniotwórczych odbywa się zgodnie z Regulaminem RID oraz z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2001 r. Nr 3, poz. 18, Nr 100, poz. 1058, Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1145 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 717).

Art. 6. 1. Zabrania się przewozu koleją towarów niebezpiecznych określonych w przepisach Regulaminu RID jako towary niedopuszczone do międzynarodowego przewozu koleją.

2. Zezwala się na przewóz koleją towarów niebezpiecznych określonych w przepisach Regulaminu RID jako towary dopuszczone do międzynarodowego przewozu koleją, na warunkach określonych w tym regulaminie.

Art. 7. Minister właściwy do spraw transportu, mając na uwadze szczególne zagrożenia, jakie stwarzają niektóre towary niebezpieczne dla zdrowia i życia ludzi, bezpieczeństwa publicznego lub środowiska, może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, zakaz lub ograniczenie przewozu tych towarów na określonych liniach kolejowych, określając w nim zakres i warunki oraz okres obowiązywania tego zakazu lub ograniczenia.

Art. 8. Jeżeli przepisy Regulaminu RID zobowiązują właściwą władzę lub upoważnione przez nią jednostki do wykonywania odpowiednich czynności administracyjnych, czynności te wykonują:

- 1) Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, zwany dalej „Prezesem UTK” – w sprawach:
 - a) nadzoru i kontroli bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych koleją,
 - b) powoływania komisji egzaminacyjnych i nadawania uprawnień doradcom do spraw bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych koleją;
- 2) Prezes Państwowej Agencji Atomistyki – w sprawach warunków przewozu koleją materiałów promieniotwórczych;
- 3) Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego – w sprawach:
 - a) warunków technicznych zbiorników cystern na stałe przymocowanych w wagonach, kontenerów-cystern, wieloelementowych kontenerów do gazów, cystern typu nadwozie wymienne, cystern odejmowalnych oraz cystern przenośnych – przeznaczonych do przewozu koleją towarów niebezpiecznych,
 - b) warunków technicznych opakowań przeznaczonych do przewozu koleją gazów,
 - c) badań okresowych dużych pojemników do przewozu luzem;
- 4) jednostka upoważniona, w drodze zarządzenia, przez ministra właściwego do spraw gospodarki – w sprawach warunków technicznych opakowań towarów niebezpiecznych, niezastrzeżonych do kompetencji innych jednostek lub organów;
- 5) jednostka upoważniona, w drodze zarządzenia, przez ministra właściwego do spraw gospodarki – w sprawach badań, klasyfikacji oraz warunków dopuszczania do przewozu koleją towarów niebezpiecznych, niezastrzeżonych do kompetencji innych jednostek lub organów;
- 6) jednostka upoważniona, w drodze zarządzenia, przez ministra właściwego do spraw zdrowia – w sprawach warunków przewozu koleją materiałów zakaźnych;

- 7) minister właściwy do spraw transportu lub jednostka upoważniona przez niego, w drodze zarządzenia – w pozostałych sprawach.

Rozdział 2

Obowiązki uczestników przewozu koleją towarów niebezpiecznych

Art. 9. 1. Uczestnicy przewozu koleją towarów niebezpiecznych mają obowiązek przedsięwziąć środki bezpieczeństwa w celu zapobieżenia zagrożeniom dla osób, mienia i środowiska.

2. W przypadku bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa, które wystąpiło podczas lub w związku z przewozem koleją towarów niebezpiecznych, o wydarzeniu tym uczestnicy przewozu mają obowiązek niezwłocznie powiadomić zarządcę infrastruktury kolejowej lub użytkownika bocznicy kolejowej, w zależności od miejsca wydarzenia.

3. Szczegółowe obowiązki uczestników przewozu koleją towarów niebezpiecznych oraz wymagania w stosunku do opakowań, cystern, kontenerów i innych urządzeń mających zastosowanie w przewozie koleją towarów niebezpiecznych określa Regulamin RID.

Art. 10. Uczestnicy przewozu koleją towarów niebezpiecznych mają obowiązek przeszkolić, na swój koszt osoby zatrudnione przez siebie przy przewozie koleją tych towarów lub przy czynnościach związanych z tym przewozem – w zakresie odpowiednim do odpowiedzialności i obowiązków tych osób.

Rozdział 3

Doradca do spraw bezpieczeństwa przewozu koleją towarów niebezpiecznych

Art. 11. 1. Przewoźnik kolejowy wykonujący przewóz koleją towarów niebezpiecznych lub inny podmiot uczestniczący w przewozie lub wykonujący związane z tym przewozem czynności pakowania, załadunku, napełniania, rozładunku lub przeładunku obowiązani są do wyznaczenia, na swój koszt, doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu koleją towarów niebezpiecznych, zwanego dalej „doradcą”.

2. Przewoźnik kolejowy lub inny podmiot, o którym mowa w ust. 1, może wyznaczyć do wykonywania zadań więcej niż jednego doradcę.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do podmiotów, o których mowa w ust. 1, w przypadku gdy:

- 1) ilość towarów niebezpiecznych przewożonych w każdym wagonie jest mniejsza od ilości ograniczonych, określonych w Regulaminie RID,
- 2) ich podstawowa działalność nie jest związana z przewozem towarów niebezpiecznych, a przewozy tych towarów wykonywane są okazjonalnie i nie stwarzają zagrożenia dla środowiska.

Art. 12. 1. Do zadań doradcy należy w szczególności:

- 1) nadzór nad przestrzeganiem przepisów dotyczących przewozu koleją towarów niebezpiecznych;
- 2) doradztwo w zakresie czynności związanych z przewozem koleją towarów niebezpiecznych;
- 3) sporządzanie rocznego sprawozdania z działalności przewoźnika kolejowego lub innego podmiotu, o którym mowa w art. 11 ust. 1, w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych oraz czynności z tym związanych, zwanego dalej „rocznym sprawozdaniem”; w przypadku gdy przewoźnik kolejowy lub inny podmiot, o którym mowa w art. 11 ust. 1, wyznaczył do wykonywania zadań więcej niż jednego doradcę, roczne sprawozdanie sporządza jeden z wyznaczonych doradców;
- 4) sporządzanie raportów dotyczących wypadków, awarii lub poważnych naruszeń przepisów przy przewozie towarów niebezpiecznych dla przewoźnika kolejowego lub innego podmiotu, o którym mowa w art. 11 ust. 1, Urzędu Transportu Kolejowego oraz innych jednostek prowadzących postępowanie.

2. Szczegółowe zadania i kompetencje doradcy określa Regulamin RID.

3. W celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, doradca jest uprawniony do wstępu na obszary i do obiektów kolejowych u przewoźnika kolejowego lub innego podmiotu, o którym mowa w art. 11 ust. 1, na terenie którego wykonywane są czynności związane z przewozem koleją towarów niebezpiecznych.

Art. 13. 1. Doradca sporządza roczne sprawozdanie w dwóch egzemplarzach, podpisując je oraz wpisując numer świadectwa doradcy, o którym mowa w art. 14 ust. 1 pkt 4.

2. Przewoźnik kolejowy oraz inny podmiot, o którym mowa w art. 11 ust. 1, jest obowiązany:

- 1) przesłać Prezesowi UTK jeden egzemplarz rocznego sprawozdania, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie;
- 2) przechowywać drugi egzemplarz rocznego sprawozdania przez okres 5 lat.

3. Minister właściwy do spraw transportu mając na uwadze zakres zadań doradcy określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza rocznego sprawozdania oraz sposób jego wypełniania.

Art. 14. 1. Doradcą może być osoba, która:

- 1) ukończyła 21 lat;
- 2) posiada co najmniej wykształcenie średnie;
- 3) nie była karana za przestępstwo umyślne;
- 4) posiada świadectwo doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu koleją towarów niebezpiecznych, zwane dalej „świadectwem doradcy”.

2. Świadectwo doradcy po raz pierwszy uzyskuje osoba, która:

- 1) spełnia wymagania określone w ust. 1 pkt 1-3;
- 2) ukończyła kurs początkowy dla doradców, obejmujący szkolenie w zakresie zagrożeń związanych z przewozem koleją towarów niebezpiecznych oraz przepisów obowiązujących w tym zakresie, zwany dalej „kursem początkowym”;
- 3) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin przed komisją egzaminacyjną powołaną przez Prezesa UTK.

Art. 15. 1. Egzamin, o którym mowa w art. 14 ust. 2 pkt 3, obejmuje sprawdzenie znajomości zagadnień związanych z przewozem koleją towarów niebezpiecznych, w tym w szczególności:

- 1) przepisów dotyczących przewozu koleją towarów niebezpiecznych, w tym postanowień umów międzynarodowych;
 - 2) następstw wypadków związanych z przewozem koleją towarów niebezpiecznych oraz ich głównych przyczyn;
 - 3) zapobiegania wypadkom oraz zagrożeniom przy przewozie koleją towarów niebezpiecznych z zakresu ratownictwa i ochrony przeciwpożarowej;
 - 4) klasyfikacji towarów niebezpiecznych;
 - 5) wymagań w stosunku do opakowań, cystern, kontenerów i innych urządzeń mających zastosowanie przy przewozie koleją towarów niebezpiecznych;
 - 6) metod załadunku i rozmieszczania ładunku w wagonie;
 - 7) prowadzenia wymaganej dokumentacji dotyczącej przewozu koleją towarów niebezpiecznych;
 - 8) zasad szkolenia osób zatrudnionych przy przewozie koleją towarów niebezpiecznych.
2. Za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w art. 14 ust. 2 pkt 3, pobierana jest opłata wnoszona przez zainteresowaną osobę lub podmiot kierujący na egzamin.
3. Opłata, o której mowa w ust. 2, stanowi dochód budżetu państwa.
4. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) zakres i formę egzaminu dla kandydatów na doradców i dla doradców;
 - 2) wysokość opłaty, o której mowa w ust. 2, i tryb jej pobierania;
 - 3) sposób powoływania i tryb pracy komisji egzaminacyjnej oraz sposób wynagradzania osób wchodzących w skład komisji egzaminacyjnych
- mając na względzie zapewnienie obiektywnego spraw dzenia przygotowania do wykonywania zadań doradcy oraz konieczność pokrycia kosztów przeprowadzenia egzaminu poniesionych przez Urząd Transportu Kolejowego.

Art. 16. 1. Prezes UTK na wniosek osoby zainteresowanej wydaje świadectwo doradcy na okres 5 lat.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) kopię dokumentu potwierdzającego ukończenie 21 lat;
- 2) kopię dokumentu potwierdzającego wymagane wykształcenie;
- 3) zaświadczenie z Krajowego Rejestru Karnego o niekaralności za przestępstwo popełnione umyślnie, wystawione nie wcześniej niż 6 miesięcy przed dniem złożenia wniosku;
- 4) zaświadczenie o ukończeniu kursu początkowego,
- 5) zaświadczenie o złożeniu egzaminu z wynikiem pozytywnym.

3. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzór świadectwa doradcy, mając na uwadze obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej²⁾.

4. Świadectwa doradców do spraw bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych kolejną wydane przez właściwe władze innych państw członkowskich Unii Europejskiej są uznawane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 17. 1. Prezes UTK, na wniosek doradcy, przedłuża, w drodze decyzji administracyjnej, ważność świadectwa doradcy na okres kolejnych 5 lat, jeżeli doradca:

- 1) nie przestał spełniać wymagań, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 3;
- 2) ukończył w roku poprzedzającym termin upływu ważności świadectwa doradcy kurs doskonalący dla doradców, obejmujący szkolenie w zakresie zagrożeń związanych z przewozem kolejną towarów niebezpiecznych oraz przepisów obowiązujących w tym zakresie, zwany dalej „kursem doskonalącym”;
- 3) złożył z wynikiem pozytywnym egzamin, o którym mowa w art. 14 ust. 2 pkt 3.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) zaświadczenie, o którym mowa w art. 16 ust. 2 pkt 3;
- 2) zaświadczenie o ukończeniu kursu doskonalącego;
- 3) świadectwo doradcy.

Art. 18. 1. Prezes UTK cofa, w drodze decyzji administracyjnej, świadectwo doradcy, jeżeli doradca:

- 1) przestał spełniać wymagania, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 3;
- 2) naruszył przepisy ustawy lub Regulaminu RID.

2. Osoba, wobec której została wydana decyzja, o której mowa w ust. 1, może ubiegać się o ponowne uzyskanie świadectwa doradcy po upływie trzech lat od dnia, w którym decyzja w tej sprawie stała się ostateczna.

Art. 19. Prezes UTK prowadzi ewidencję doradców, zawierającą następujące dane:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres i miejsce zamieszkania;
- 3) datę wydania i numer świadectwa doradcy;
- 4) datę przedłużenia świadectwa doradcy;
- 5) datę cofnięcia świadectwa doradcy.

Rozdział 4

Podmiot prowadzący kursy początkowe i kursy doskonalące

Art. 20. 1. Kursy początkowe i kursy doskonalące, zwane dalej „kursami”, prowadzi podmiot posiadający zezwolenie wydane przez Prezesa UTK, zwany dalej „podmiotem prowadzącym kursy”.

2. Prezes UTK, w drodze decyzji administracyjnej, wydaje zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, jeżeli wnioskodawca spełnia następujące warunki:

- 1) posiada warunki lokalowe gwarantujące przeprowadzenie kursów zgodnie z ich programem;
- 2) zatrudnia wykładowców, którzy posiadają wykształcenie wyższe i kwalifikacje w zakresie problematyki dotyczącej przewozu koleją towarów niebezpiecznych;
- 3) posiada zbiór przepisów w zakresie przewozu koleją towarów niebezpiecznych oraz wyposażenie dydaktyczne, w szczególności:

plansze, przeźrocza, fotografie, filmy oraz oprogramowanie komputerowe;

- 4) posiada możliwość przeprowadzania zajęć praktycznych objętych programem kursów;
 - 5) nie jest podmiotem, wobec którego wszczęto postępowanie upadłościowe lub likwidacyjne;
 - 6) nie zalega w regulowaniu zobowiązań podatkowych, opłat i składek na ubezpieczenie społeczne.
3. Do wniosku o wydanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:
- 1) dokument określający status podmiotu będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną niemającą osobowości prawnej, a w przypadku osoby fizycznej – kopię dokumentu stwierdzającego tożsamość;
 - 2) zaświadczenia o niezaleganiu w zakresie regulowania zobowiązań podatkowych, opłat i składek na ubezpieczenie społeczne;
 - 3) kopię zaświadczenia o nadaniu statystycznego numeru identyfikacyjnego (REGON);
 - 4) kopię zaświadczenia o nadaniu numeru identyfikacji podatkowej (NIP);
 - 5) informację na temat kwalifikacji wykładowców;
 - 6) informację na temat warunków lokalowych i wyposażenia dydaktycznego;
 - 7) informację na temat warunków uczestnictwa w kursach, w tym maksymalnej liczby ich uczestników.

Art. 21. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania w stosunku do podmiotów prowadzących kursy oraz zakres kursów, mając na względzie konieczność prawidłowego przygotowania do wykonywania zadań doradcy.

Art. 22. 1. Prezes UTK:

- 1) może dokonać sprawdzenia informacji podanych we wniosku o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 20 ust. 1, oraz dołączonej do niego dokumentacji, o której mowa w art. 20 ust. 3, w

celu stwierdzenia, czy wnioskodawca spełnia warunki, o których mowa w art. 20 ust. 2;

- 2) wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia, w wyznaczonym terminie, brakującej dokumentacji, o której mowa w art. 20 ust. 3.

2. Prezes UTK, w drodze decyzji administracyjnej, odmawia wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 20 ust. 1, jeżeli wnioskodawca:

- 1) nie spełnia warunków, o których mowa w art. 20 ust. 2;
- 2) nie uzupełnił, w wyznaczonym terminie, brakującej dokumentacji, o której mowa w art. 20 ust. 3.

Art. 23. 1. Prezes UTK sprawuje nadzór nad prowadzeniem kursów.

2. Prezes UTK ma prawo przeprowadzić kontrolę w zakresie:

- 1) spełniania przez podmiot prowadzący kursy warunków, o których mowa w art. 20 ust. 2;
- 2) zgodności prowadzonych kursów z:
 - a) programem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 21,
 - b) dokumentacją dołączoną do wniosku, o której mowa w art. 20 ust. 3 pkt 5-7,
 - c) informacją, o której mowa w art. 24 pkt 1.

3. Kontrolę, o której mowa w ust. 2, wykonuje upoważniony przez Prezesa UTK pracownik Urzędu Transportu Kolejowego, który ma prawo:

- 1) żądania od podmiotu prowadzącego kursy i jego pracowników pisemnych lub ustnych wyjaśnień, okazania dokumentów i innych nośników informacji oraz udostępnienia wszelkich danych mających związek z przedmiotem kontroli;
- 2) wstępu na teren podmiotu prowadzącego kursy, w tym do pomieszczeń, gdzie prowadzi on kursy.

4. Czynności kontrolne, o których mowa w ust. 3, przeprowadza się w obecności upoważnionej osoby wyznaczonej przez podmiot prowadzący kursy.

Art. 24. Podmiot prowadzący kursy jest obowiązany:

- 1) na 7 dni przed rozpoczęciem kursu przedstawić Prezesowi UTK informację o terminie, czasie i miejscu jego prowadzenia;
- 2) umożliwić osobie upoważnionej przez Prezesa UTK przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 23 ust. 2;
- 3) wydawać zaświadczenia o ukończeniu kursów.

Art. 25. 1. Prezes UTK, w drodze decyzji administracyjnej, cofa wydane zezwolenie, o którym mowa w art. 20 ust. 1, jeżeli podmiot prowadzący kursy:

- 1) przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 20 ust. 2;
- 2) prowadzi kursy w sposób niezgodny z:
 - a) przepisami wydanymi na podstawie art. 21,
 - b) dokumentacją dołączoną do wniosku, o której mowa w art. 20 ust. 3 pkt 5-7,
 - c) informacją, o której mowa w art. 24 pkt 1;
- 3) nie wydał lub wydał niezgodnie ze stanem faktycznym zaświadczenie o ukończeniu kursu;
- 4) nie złożył informacji, o której mowa w art. 24 pkt 1;
- 5) uniemożliwił przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 23 ust. 2.

2. W przypadku cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w art. 20 ust. 1, z przyczyn określonych w ust. 1 pkt 2-5, ponowne zezwolenie nie może być wydane wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia, w którym decyzja w tej sprawie stała się ostateczna.

Art. 26. Prezes UTK prowadzi ewidencję podmiotów prowadzących kursy, zawierającą następujące dane:

- 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres, albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu prowadzącego kurs;
- 2) datę wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 20 ust.1;
- 3) datę cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w art. 20 ust.1.

Rozdział 5

Nadzór i kontrola

Art. 27. 1. Nadzór i kontrolę nad bezpieczeństwem przewozu koleją towarów niebezpiecznych wykonuje Prezes UTK.

2. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, przeprowadzają upoważnieni pracownicy Urzędu Transportu Kolejowego, z zastrzeżeniem art. 28.

Art. 28. 1. Kontrolę dotyczącą:

- 1) warunków przewozu kolejowego materiałów promieniotwórczych – wykonuje Prezes Państwowej Agencji Atomistyki;
- 2) warunków technicznych zbiorników cystern na stałe przymocowanych w wagonach, kontenerów-cystern, wielo-elementowych kontenerów do gazów, cystern typu nadwozie wymienne, cystern odejmowalnych oraz cystern przenośnych – przeznaczonych do przewozu koleją towarów niebezpiecznych, opakowań przeznaczonych do przewozu koleją gazów, a także badań okresowych dużych pojemników do przewozu luzem – wykonuje Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego;
- 3) warunków technicznych opakowań towarów niebezpiecznych, niezastrzeżonych do kompetencji innych jednostek lub organów – wykonuje jednostka, o której mowa w art. 8 pkt 4;
- 4) badań, klasyfikacji oraz warunków dopuszczania do przewozu koleją towarów niebezpiecznych, niezastrzeżonych do kompetencji innych jednostek lub organów – wykonuje jednostka, o której mowa w art. 8 pkt 5;
- 5) warunków przewozu koleją materiałów zakaźnych – wykonuje jednostka, o której mowa w art. 8 pkt 6.

2. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, przeprowadzają upoważnieni pracownicy odpowiednio Państwowej Agencji Atomistyki, Transportowego Dozoru Technicznego, a także jednostek, o których mowa w art. 8 pkt 4-7.

Art. 29. 1. Osoby przeprowadzające kontrolę, o których mowa w art. 27 ust. 2 i art. 28 ust. 2, są obowiązane, w zakresie wykonywanych zadań, do sprawdzenia, w szczególności:

- 1) prawidłowości klasyfikacji towaru niebezpiecznego;
- 2) stosowania i oznakowania opakowania, cysterny, kontenera lub wagonu;
- 3) przestrzegania zakazów pakowania razem i ładowania razem określonych towarów niebezpiecznych;
- 4) sposobu rozmieszczenia i zabezpieczenia towarów niebezpiecznych w wagonach;
- 5) stanu technicznego opakowań, cystern, kontenerów lub wagonów;
- 6) sposobu przewozu koleją towarów niebezpiecznych;
- 7) kwalifikacji osób wykonujących czynności związane z przewozem koleją towarów niebezpiecznych, w tym doradcy;
- 8) dokumentów wymaganych przy przewozie kolejowym towarów niebezpiecznych.

2. Po przeprowadzeniu kontroli osoby, o których mowa w art. 27 ust. 2 i art. 28 ust. 2, są obowiązane do sporządzenia w dwóch egzemplarzach protokołu kontroli, z czego:

- 1) jeden egzemplarz przekazują kontrolowanemu;
- 2) drugi egzemplarz jest przechowywany przez okres 5 lat w dokumentacji prowadzonej przez organy i jednostki, w imieniu których przeprowadzają kontrolę.

Rozdział 6

Przepisy karne

Art. 30. 1. Kto:

- 1) wykonuje przewóz koleją towarów niebezpiecznych, które nie są dopuszczone do międzynarodowego przewozu przez Regulamin RID albo przez inne przepisy o przewozie koleją towarów

niebezpiecznych do i z państw nie będących stronami Konwencji COTIF;

- 2) wbrew zakazowi lub ograniczeniu przewozu koleją określonych towarów niebezpiecznych na danych obszarach kolejowych wykonuje przewóz koleją tych towarów;
- 3) będąc do tego zobowiązanym nie wyznacza doradcy;
- 4) będąc doradcą, nie wypełnia obowiązków określonych w art. 12 ust. 1 pkt 3 i 4

– podlega karze grzywny.

2. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 106, poz. 1148 oraz z 2003 r. Nr 109, poz. 1031).

Rozdział 7

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 31. W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601, z 2001 r. Nr 125, poz. 1371, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 130, poz. 1112 oraz z 2003 r. Nr 149, poz. 1455) w art. 36 w ust. 2 uchyla się pkt 1 oraz pkt 2 lit. a.

Art. 32. W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. Nr 86, poz. 789, Nr 170, poz. 1652 i Nr 203, poz. 1966) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się rozdział 5;
- 2) w art. 40:
 - a) uchyla się ust. 3,
 - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zadania, o których mowa w ust. 1, realizowane są na podstawie umowy zawartej pomiędzy organem jednostki samorządu terytorialnego a przewoźnikiem kolejowym, w szczególności w zakresie, o którym mowa w art. 41.”;

- 3) w art. 41 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Samorząd województwa może nie wyrazić zgody na zaprzestanie wykonywania przewozów w ramach obowiązku służby publicznej, jeżeli pokryje udokumentowane przez przewoźnika kolejowego straty.”;
- 4) w art. 57 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Właściwy organ administracji architektoniczno-budowlanej, w rozumieniu przepisów Prawa budowlanego, udziela bądź odmawia zgody na odstępstwo po uzyskaniu opinii właściwego zarządcy.”;
- 5) w art. 66 w ust. 1 uchyla się pkt 4.

Art. 33. 1. Uprawnienia doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu materiałów niebezpiecznych koleją, nadane na podstawie przepisów dotychczasowych, zachowują ważność w zakresie i na okres, na jaki zostały nadane.

2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, uznaje się za równoważne ze świadectwem doradcy, o którym mowa w art. 14 ust. 1 pkt 4.

3. Osoby posiadające uprawnienia, o których mowa w ust. 1, obowiązane są do ukończenia kursu doskonalącego przed upływem terminu ważności uprawnienia.

Art. 34. 1. Podmioty prowadzące kursy przygotowawcze na podstawie przepisów dotychczasowych uznaje się za podmioty spełniające warunki, o których mowa w art. 20 ust. 2, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, są obowiązane wystąpić, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, z wnioskiem do Prezesa UTK o wydanie zezwolenia na prowadzenie kursów.

Art. 35. Postępowania w sprawach o nadanie uprawnień doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu materiałów niebezpiecznych koleją wszczęte przed dniem wejścia w życie ustawy i nie zakończone decyzją ostateczną toczą się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 36. Przepisy:

- 1) art. 16 ust. 4 stosuje się z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej;
- 2) art. 13 ust. 2 stosuje się z dniem 1 stycznia 2005 r.

Art. 37. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

-
- 1) Niniejsza ustawa dokonuje transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:
- dyrektywy Rady 96/49/WE z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie kolejowego transportu towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE nr L 235 z 17.9.1996, str. 25-30) zmienioną dyrektywą Komisji 96/87/WE z dnia 13 grudnia 1996 r. (Dz. Urz. WE L 335 z 24.12.1996, str. 45), dyrektywą Komisji 1999/48/WE z dnia 21 maja 1999 r. (Dz. Urz. WE nr L 169 z 5.7.1999, str. 58-88), dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/62/WE z dnia 10 października 2000 r. (Dz. Urz. WE L 279 z 1.11.2000, str. 44-45), dyrektywą Komisji 2001/6/WE z dnia 29 stycznia 2001 r. (Dz. Urz. WE L 30 z 1.02.2001, str. 42), decyzją Komisji 2002/885/WE z dnia 7 listopada 2002 r. (Dz. Urz. WE L 308 z 9.11.2002, str. 44), dyrektywą Komisji 2003/29/WE z dnia 7 kwietnia 2003 r. (Dz. Urz. WE L 90 z 8.4.2003, str. 47),
 - dyrektywy Rady 96/35/WE z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie wyznaczania i kwalifikacji zawodowych doradców do spraw bezpieczeństwa w transporcie drogowym, kolejowym i śródlądowym towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 145 z 19.06.1996, str. 10-15),
 - dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/18/WE z dnia 17 kwietnia 2000 r. w sprawie minimalnych wymogów egzaminacyjnych dla doradców do spraw bezpieczeństwa w drogowym, kolejowym i śródlądowym transporcie towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 118 z 19.5.2000, str. 41-43).
- 2) W tym zakresie stosuje się postanowienia dyrektywy Rady 96/35/WE z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie wyznaczania i kwalifikacji zawodowych doradców do spraw bezpieczeństwa w transporcie drogowym, kolejowym i śródlądowym towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 145 z 19.06.1996, str. 10-15).

UZASADNIENIE

1. Projekt ustawy o przewozie koleją towarów niebezpiecznych ma na celu uregulowanie w jednym akcie prawnym całości problematyki związanej z przewozem koleją towarów niebezpiecznych i stanowi dostosowanie prawa polskiego w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych koleją do prawa Unii Europejskiej, określonego w:
 - 1) dyrektywie Rady 96/49/WE z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie kolejowego transportu towarów niebezpiecznych;

- 2) dyrektywie Rady 96/35/WE z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie wyznaczania kwalifikacji zawodowych doradców do spraw bezpieczeństwa w transporcie drogowym, kolejowym i śródlądowym towarów niebezpiecznych;
 - 3) dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2000/18/WE z dnia 17 kwietnia 2000 r. w sprawie minimalnych wymogów egzaminacyjnych dla doradców do spraw bezpieczeństwa w drogowym, kolejowym i śródlądowym transporcie towarów niebezpiecznych.
2. Wymaga podkreślenia, że państwa członkowskie Unii Europejskiej są stronami Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF) z dnia 9 maja 1980 r. (Dz. U. z 1985 r. Nr 34, poz. 158 i 159 oraz z 1997 r. Nr 37, poz. 225), zawierającej w załączniku B Przepisy ujednolicone o umowie międzynarodowego przewozu towarów kolejami (CIM), do których Aneks I stanowi Regulamin dla międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych (RID), określane dalej jako „Regulamin RID”.

W związku z tym, że Regulamin RID nie obejmuje krajowego przewozu kolejowego towarów niebezpiecznych Wspólnota uznała za konieczne, w celu zagwarantowania wysokiego poziomu bezpieczeństwa przewozu kolejowego towarów niebezpiecznych oraz ułatwienia swobodnego przepływu dóbr i usług, rozszerzenie jego postanowień na przewóz koleją towarów niebezpiecznych we Wspólnocie.

Wspólnota przyjęła jednolite przepisy podkreślając w preambule dyrektywy Rady 96/49/WE konieczność zagwarantowania jednolitego stosowania przepisów dotyczących przewozu kolejowego towarów niebezpiecznych we Wspólnocie i dostosowywanie w tym celu prawodawstwa państw członkowskich do postanowień Regulaminu RID.

3. Jednocześnie Polska jest stroną międzynarodowej kolejowej komunikacji towarowej SMGS, obowiązującej w krajach republik byłego Związku Radzieckiego, Chin oraz Mongolii, które nie są stronami konwencji COTIF.

W krajach tych stosuje się do przewozów towarów niebezpiecznych przepisy załącznika 2 do umowy SMGS. Według ostatnich ustaleń Komisji II OSŻD (Organizacji Współpracy Kolei) zrównanie wymogów Załącznika 2 umowy SMGS z przepisami Regulaminu RID ma nastąpić w ciągu najbliższych 5 lat.

W związku z powyższym dla umożliwienia wjazdu i wyjazdu do i z naszego kraju wagonów ww. państw z towarami niebezpiecznymi kursujących wg przepisów Załącznika 2 do umowy SMGS, w art. 4 ust. 2 projektu wprowadzono stosowne zastrzeżenie, zgodnie z postanowieniami dyrektywy Rady 96/49/WE.

4. W zakresie implementacji prawa Unii Europejskiej projekt zawiera następujące postanowienia:
- 1) art. 2 pkt 2 i 3, określające definicje pojęć: towar niebezpieczny i przewóz koleją, sformułowane zgodnie z art. 2 dyrektywy 96/49/WE;
 - 2) art. 6, określającego towary niebezpieczne, które mogą być przewożone koleją, co odpowiada art. 3 dyrektywy Rady 96/49/WE;
 - 3) art. 4 ust. 1, w myśl którego zgodnie z dyrektywą Rady 96/49/WE w sprawach nieuregulowanych ustawą do przewozu kolejowego towarów niebezpiecznych stosuje się Regulamin RID;
 - 4) rozdziału 3 projektu, statuuje unormowania dotyczące obowiązku wyznaczenia doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu koleją towarów niebezpiecznych, zakresu zadań doradcy oraz wymagań, jakim muszą odpowiadać osoby ubiegające się o uzyskanie tego statusu – odpowiadają one przepisom dyrektywy Rady 96/35/WE oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2000/18/WE;
 - 5) art. 11 ust. 3 projektu dotyczący odstępstwa od obowiązku wyznaczenia przez uczestników przewozu koleją towarów niebezpiecznych ww. doradcy, w przypadku gdy ilość towarów niebezpiecznych przewożonych w każdym wagonie jest mniejsza od ilości granicznych oraz gdy ich podstawowa działalność nie jest związana z przewozem towarów niebezpiecznych, a przewozy tych towarów wykonywane są sporadycznie i nie stwarzają zagrożenia dla środowiska, co jest zgodne z art. 3 dyrektywy 96/35/WE.
5. W obowiązującym u nas systemie prawnym przepisy dotyczące przewozu towarów niebezpiecznych koleją są rozproszone w aktach normatywnych różnej rangi.

Regulamin RID wydany na podstawie ustawy – Prawo przewozowe, obowiązuje w Polsce już od 1985 r., po ratyfikowaniu w 1984 r. Konwencji COTIF. Z drugiej zaś strony wskazać należy na cząstkowe uregulowania w tym zakresie, dotyczące zadań i kompetencji doradców do spraw bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych koleją, znajdując się zarówno w ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. Nr 86, poz. 789), jak i w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 18 kwietnia 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych koleją oraz szkolenia i egzaminowania kandydatów na doradców (Dz. U. Nr 63, poz. 573).

Wadą istniejącego stanu jest to, że w akcie wykonawczym regulowane są obowiązki różnych podmiotów, co budzi wątpliwości co do zgodności z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej. Przedmiotowe rozporządzenie normuje bowiem, z jednej strony, obowiązki doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych koleją, z drugiej zaś – wymagania, jakie powinny spełniać podmioty prowadzące kursy przygotowawcze dla kandydatów na doradców.

W związku z powyższym proponuje się uregulowanie w jednym akcie prawnym w sposób spójny, zupełny i komplementarny, problematykę przewozu koleją towarów niebezpiecznych.

6. Projekt stanowi propozycję ramowego unormowania przedmiotowej problematyki. Zważywszy na fakt, że jest ona bardzo szczegółowo określona w Regulaminie RID projekt nie powtarza jego postanowień, określając jedynie kwestie, które nie zostały w nim wprost uregulowane. W związku z tym projekt reguluje w szczególności zagadnienia dotyczące:
 - 1) właściwości organów i jednostek w zakresie sprawowania nadzoru i kontroli przewozu kolejowego towarów niebezpiecznych;
 - 2) szczegółowych obowiązków uczestników przewozu kolejowego towarów niebezpiecznych;
 - 3) obowiązków doradców do spraw bezpieczeństwa przewozu kolejowego towarów niebezpiecznych, a także zasad uzyskiwania świadectwa doradcy;
 - 4) obowiązków podmiotów prowadzących kursy, których ukończenie warunkuje przystąpienie do egzaminu w sprawie uzyskania i przedłużenia świadectwa doradcy.
7. Projekt uwzględnia obecne zadania i kompetencje Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego i stanowi, że nadzór nad bezpieczeństwem przewozu koleją towarów niebezpiecznych sprawuje Prezes Urzędu Transportu Kolejowego.
8. Reasumując należy stwierdzić, że wejście w życie projektowanej ustawy powinno przyczynić się do poprawy bezpieczeństwa w przewozie koleją towarów niebezpiecznych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałują projektowane regulacje prawne

Proponowane regulacje prawne dotyczą uczestników przewozu koleją towarów niebezpiecznych, których definicję legalną statuuje art. 2 pkt 4 projektu.

Zgodnie z tym przepisem są nimi: przewoźnik kolejowy wykonujący przewóz kolejowy towarów niebezpiecznych, nadawca tych towarów, ich odbiorca oraz inne podmioty wymienione w Regulaminie RID biorące udział w przewozie koleją towarów niebezpiecznych. Zgodnie z Regulaminem dla międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych (RID), do którego postanowień odwołuje się projekt, do kategorii innych podmiotów wykonujących ten przewóz lub związane z nim czynności należy zaliczyć w szczególności: załadowcę, pakującego, napełniającego, a także operatora cysterny.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

W trakcie prac nad projektem przeprowadzono konsultacje ze spółkami PKP oraz z Izłą Gospodarczą Transportu Lądowego, zrzeszającą 89 podmiotów gospodarczych i placówek naukowych zrzeszonych w Sekcji Budownictwa Kolejowego, Właścicieli Wagonów Prywatnych i Spedycji oraz sekcji Zakładów Naprawczych Taboru Kolejowego.

Projekt ustawy uwzględnia większość uwag zgłoszonych w trakcie konsultacji, które zostały przyjęte podczas konferencji uzgodnieniowej.

I tak dla przykładu:

- uwzględniając wnioski spółek PKP i IGTL doprowadzono do zgodności z Regulaminem RID, zawarte w pkt 3 i 4 art. 2 projektu ustawy definicje określenia „przewóz koleją” oraz „uczestnicy przewozu koleją towarów niebezpiecznych”,
- uwzględniając wnioski IGTL doprowadzono do zgodności zadań nałożonych na Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego obowiązującą ustawą z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, z zadaniami nałożonymi art. 8 pkt 1 projektu ustawy,
- uwzględniając wnioski spółki PKP PLK S.A. doprowadzono do zgodności z Regulaminem RID oraz art. 2 dyrektywy 96/35/WE zapisu art. 11 ust. 1 dotyczącego wyznaczenia doradcy przez przewoźnika kolejowego lub inny podmiot, a nie zatrudnienia go, jak było określone w poprzedniej ustawie z dnia 27 czerwca 1997 r. o transporcie kolejowym,
- uwzględniając wnioski spółki PKP Cargo S.A. doprowadzono do zgodności z Regulaminem RID oraz art. 3 dyrektywy 96/35/WE zapis art. 11 ust. 2 dotyczący określenia przypadków, kiedy przewoźnik kolejowy lub inny podmiot nie ma obowiązku wyznaczenia doradcy,

- uwzględniono również szereg wniosków spółek PKP i IGTL precyzując zapisy art. 12, 14-6, 27 i 29 projektu ustawy.

3. Wpływ regulacji na:

a) sektor finansów publicznych

Brak kompleksowego uregulowania zagadnień przewozu koleją towarów niebezpiecznych po wejściu naszego kraju do Unii Europejskiej może pozbawić Transportowy Dozór Techniczny możliwości kontroli tej części rynku, która jest związana z przewozem koleją towarów niebezpiecznych, a miejsce to zajmą zachodnie firmy inspekcyjne.

Wdrożenie projektu nie będzie powodować dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa. Wynika to z faktu, że przeprowadzenie egzaminu w sprawie uzyskania i przedłużenia świadectwa doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu koleją towarów niebezpiecznych ma być pokrywane z opłat wnoszonych przez zainteresowane osoby. Proponuje się, aby wysokość tej opłaty i tryb jej pobierania określał, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw transportu, z uwzględnieniem konieczności pokrycia kosztów przeprowadzenia egzaminu przez Urząd Transportu Kolejowego. Podobne zapisy dotyczące finansowania egzaminów na doradcę przeprowadzanych przez Urząd Transportu Kolejowego funkcjonują obecnie, na podstawie ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym. Inne zadania przewidziane w projekcie wykonywane są również na podstawie aktualnie obowiązujących przepisów.

b) rynek pracy

Nie przewiduje się wpływu projektowanej ustawy na rynek pracy.

c) konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Nie przewiduje się wpływu projektowanej ustawy na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

d) sytuację i rozwój regionalny

Nie przewiduje się wpływu projektowanej ustawy na sytuację i rozwój regionalny.

2. Korzyści społeczne

Wejście w życie ustawy powinno przyczynić się do poprawy organizacji, nadzoru i w efekcie bezpieczeństwa przewozu koleją towarów niebezpiecznych.

**UZASADNIENIE DOSTOSOWAWCZEGO CHARAKTERU
PROJEKTU USTAWY
O PRZEWOZIE KOLEJĄ TOWARÓW NIEBEZPIECZNYCH**

Projekt ustawy o przewozie kolejną towarów niebezpiecznych ma na celu uregulowanie w jednym akcie prawnym całości problematyki związanej z przewozem kolejną towarów niebezpiecznych i stanowi dostosowanie prawa polskiego w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych kolejną do prawa Unii Europejskiej, określonego w:

- 1) dyrektywie Rady 96/49/WE z dnia 23 lipca 1996 roku w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie kolejowego transportu towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 235, 17.9.1996, str. 25-30), **zmienionej**:
 - dyrektywą Komisji 96/87/WE z dnia 13 grudnia 1996 r. (Dz. Urz. WE L 335, 24.12.1996, str. 45),
 - dyrektywą Komisji 1999/48/WE z dnia 21 maja 1999 r. (Dz. Urz. WE L 169, 5.7.1999, str. 58-88),
 - dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/62/WE z dnia 10 października 2000 r. (Dz. Urz. WE L 279, 1.11.2000, str. 44-45),
 - dyrektywą Komisji 2001/6/WE z dnia 29 stycznia 2001 r. (Dz. Urz. WE L 30, 1.2.2001, str. 42),
 - decyzją Komisji 2002/885/WE z dnia 7 listopada 2002 r. (Dz. Urz. WE L 308, 9.11.2002, str. 44),
 - dyrektywą Komisji 2003/29/WE z dnia 7 kwietnia 2003 r. (Dz. Urz. WE L 90, 8.4.2003, str. 47).

- 2) dyrektywie Rady 96/35/WE z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie wyznaczania i kwalifikacji zawodowych doradców do spraw bezpieczeństwa w transporcie drogowym, kolejowym i śródlądowym towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 145, 19.6.1996, str. 10-15),

- 3) dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/18/WE z dnia 17 kwietnia 2000 r. w sprawie minimalnych wymogów egzaminacyjnych dla doradców do spraw

bezpieczeństwa w drogowym, kolejowym i śródlądowym transporcie towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 118, 19.5.2000, str. 41-43).

Przepisy dotyczące międzynarodowego transportu kolejowego towarów niebezpiecznych ustala COTIF, będący organem zewnętrznym w stosunku do Unii Europejskiej, w formie stale uaktualnianego regulaminu RID. Państwa Członkowskie COTIF, niezależnie od ich członkostwa w Unii, muszą wdrożyć przepisy RID, ale wyłącznie w odniesieniu do transportu międzynarodowego. Polska jest członkiem COTIF.

Wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej są stronami Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF). Konwencja jednak nie obejmuje krajowego kolejowego przewozu towarów niebezpiecznych, dlatego też ważne jest zagwarantowanie jednolitego stosowania ujednoliconych norm bezpieczeństwa na terytorium całej Wspólnoty. Dyrektywa 96/49/WE, wraz ze wszystkimi zmianami, ma na celu zastosowanie przepisów RID także w stosunku do krajowego transportu kolejowego towarów niebezpiecznych.

Dyrektywa 96/35/WE odnośnie doradców do spraw bezpieczeństwa jest kolejną dyrektywą UE mającą bezpośredni wpływ na transport kolejowy towarów niebezpiecznych. Wprowadza ona obowiązek dla przedsiębiorstw związanych z transportem, załadunkiem lub rozładunkiem towarów niebezpiecznych mianowania doradców ds. bezpieczeństwa transportu towarów niebezpiecznych, którzy odbyli odpowiednie szkolenie zawodowe.

W celu wdrożenia powyższych zasad do systemu prawa polskiego konieczne było sporządzenie projektu ustawy o przewozie kolejną towarów niebezpiecznych.

Uchwalenie projektowanej ustawy przewidziane jest jako zadanie: „Wdrożenie RID 2003 (międzynarodowej umowy dot. przewozów towarów niebezpiecznych kolejną)” w Programie Przygotowania do członkostwa Polski w Unii Europejskiej, przyjętego przez Radę Ministrów na posiedzeniu w dniu 29 lipca 2003 r.

W konkluzji należy stwierdzić, iż wyżej przedstawione uzasadnienie pozwala uznać projekt ustawy o przewozie kolejną towarów niebezpiecznych za dostosowujący prawo polskie do wspólnotowego *acquis*.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

MINISTER
Prof. dr hab. Danuta Hübner

Min. DH-1- 59 /04/DPE/jg

Warszawa, 20 stycznia 2004 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o przewozie koleją towarów niebezpiecznych, z prawem Unii Europejskiej wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym projektem ustawy o przewozie koleją towarów niebezpiecznych (RM-10-1-04), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Projekt ustawy o przewozie koleją towarów niebezpiecznych ma na celu kompleksowe uregulowanie zagadnień związanych z przewozem koleją towarów niebezpiecznych wdrażając wspólnotowe *acquis* w tym zakresie.
- II. Projektowana regulacja dokonuje transpozycji do prawa polskiego następujących aktów prawa pochodnego Unii Europejskiej:
 - Dyrektywy Rady Nr 96/49/WE z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do kolejowego transportu towarów niebezpiecznych (Dz.Urz. WE nr L 235, 17.09.1996, z późn. zm.);
 - Dyrektywy Rady Nr 96/35/WE z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie wyznaczania i kwalifikacji zawodowych doradców do spraw bezpieczeństwa w transporcie drogowym, kolejowym i śródlądowym towarów niebezpiecznych (Dz.Urz. WE nr L 145, 19.06.1996);

- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 2000/18/WE z dnia 17 kwietnia 2000 r. w sprawie minimalnych wymogów egzaminacyjnych dla doradców do spraw bezpieczeństwa w drogowym, kolejowym i śródlądowym transporcie towarów niebezpiecznych (Dz.Urz. WE nr L 118, 19.05.2000).

III. W zakresie dostosowującym prawo polskie do wymogów prawa Unii Europejskiej przepisy projektu realizują zobowiązanie Państw Członkowskich do zapewnienia stosowania postanowień Regulaminu dla międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych (Regulamin RID) do krajowego przewozu towarów niebezpiecznych, zgodnie z postanowieniami Dyrektywy Nr 96/49/WE. Projekt zawiera definicje „towaru niebezpiecznego” i „przewozu koleją” odpowiadające postanowieniom art. 2 Dyrektywy Nr 96/49/WE oraz określa zasady stosowania Regulaminu RID do przewozu towarów niebezpiecznych. Postanowienia projektu określają zasady wyznaczania doradcy do spraw bezpieczeństwa i wymagania jakie muszą spełnić kandydaci na doradcę, zgodnie ze wspólnotowym *acquis*. Dodatkowo projekt określa odstępstwa od obowiązku wyznaczania doradcy do spraw bezpieczeństwa, realizując postanowienie art. 3 Dyrektywy Nr 96/35/WE określające możliwe do zastosowania wyłączenie w tym zakresie.

Analiza projektowanej ustawy pozwala stwierdzić, iż projekt stanowi poprawną implementację wspólnotowego *acquis* w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych koleją do polskiego porządku prawnego.

IV. W konkluzji stwierdzam, że projekt ustawy o przewozie koleją towarów niebezpiecznych jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Marek Pol
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Infrastruktury

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia

w sprawie określenia wymagań w stosunku do podmiotów prowadzących kursy przygotowujące do uzyskania lub przedłużenia uprawnień doradców do spraw bezpieczeństwa przewozu koleją towarów niebezpiecznych oraz zakresu tych kursów

Na podstawie art. 21 ustawy z dnia o przewozie koleją towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr , poz.) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe wymagania w stosunku do podmiotów prowadzących kursy początkowe i doskonalące niezbędne do uzyskania lub przedłużenia uprawnień doradców do spraw bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych,
- 2) zakres kursów, o których mowa w pkt 1.

Rozdział 2

Wymagania wobec podmiotów prowadzących kursy

§ 2. 1. Kursy dla kandydatów i doradców prowadzą podmioty posiadające zezwolenie Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego, zwanego dalej „Prezesem UTK”.

2. Prezes UTK nadzoruje działalność w zakresie prowadzenia kursów.

§ 3. Kursy są prowadzone na zasadach określonych w przepisach o systemie oświaty albo w przepisach o działalności gospodarczej przez podmioty, które spełniają wymagania:

- 1) określone w art. 20 ust. 2 ustawy o przewozie koleją towarów niebezpiecznych,
- 2) posiadają plan i program kursu,

- 3) zatrudniają wykładowców posiadających wykształcenie wyższe, kwalifikacje zgodne z tematyką szkolenia oraz co najmniej ośmioletnią praktykę zawodową w tym zakresie lub praktykę czteroletnią i uprawnienia doradcy do spraw przewozu towarów niebezpiecznych koleją,
 - 4) zapewniają odpowiednie warunki lokalowe:
 - a) sale wykładowe,
 - b) pokój wykładowców,
 - c) zaplecze sanitarne,
 - d) archiwum,
 - 5) posiadają niezbędne materiały dydaktyczne i pomoce naukowe zapewniające prawidłową realizację celów kształcenia, a w szczególności zbiór przepisów dotyczących przewozu towarów niebezpiecznych koleją, pomoce nauczania w postaci materiału audiowizualnego, materiałów przygotowanych do prezentacji przy użyciu sprzętu komputerowego oraz wzorów dokumentów,
 - 6) prowadzą dzienniki zajęć oraz rejestr wydanych zaświadczeń o ukończeniu kursu.
- § 4. Dzienniki zajęć oraz rejestr, o których mowa w § 3 pkt. 6 przechowuje się co najmniej 5 lat od zakończenia roku, w którym zostały sporządzone.
- § 5. Niezwłocznie po zakończeniu kursu podmiot prowadzący kurs wydaje jego uczestnikom zaświadczenie o ukończeniu kursu.
- § 6. Podmiot występujący do Prezesa UTK z wnioskiem o udzielenie zezwolenia na prowadzenie kursów załącza do wniosku następujące dokumenty:
- 1) dokumenty potwierdzające zdolność podmiotu do prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia kursów,
 - 2) wykaz posiadanych przepisów,
 - 3) wykaz posiadanych pomocy nauczania,
 - 4) wykaz pozostających w dyspozycji pomieszczeń,
 - 5) listę wykładowców wraz z dokumentacją potwierdzającą posiadanie przez nich kwalifikacji, o których mowa w § 3 pkt. 3.
- § 7. Prezes UTK nie udziela podmiotowi zezwolenia na prowadzenie kursów, jeżeli:
- 1) nie spełnia wymogów określonych w § 3,
 - 2) nie załączył dokumentów określonych w § 6.
- § 8. Prezes UTK cofa zezwolenie na prowadzenie kursów według zasad określonych w ustawie.

Rozdział 3

Zakres i tematyka kursu

- § 9. Kurs obejmuje co najmniej 36 godzin zajęć szkoleniowych, przyjmując jako jedną godzinę zajęć szkoleniowych 45 minut.
- § 10. Ustala się zakres kursu, określony w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- § 11. Program szkolenia kursów doskonalących powinien uwzględniać zmiany dokonujące się w przepisach na przestrzeni ostatnich pięciu lat.

Rozdział 4

Przepisy końcowe i przejściowe

- § 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej - transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165, Nr 141, poz. 1359 i Nr 232, poz. 2322).

ZAKRES KURSU POCZĄTKOWEGO I DOSKONALĄCEGO DLA KANDYDATÓW I DORADCÓW DO
SPRAW BEZPIECZEŃSTWA PRZEWOZU KOLEJĄ TOWARÓW NIEBEZPIECZNYCH

Lp.	Przedmiot zajęć	Ilość godzin zajęć
1.	Przepisy prawne i umowy międzynarodowe regulujące przewóz towarów niebezpiecznych koleją oraz innymi środkami transportu, w tym umiejętność posługiwania się przepisami.	3
2.	Zapewnianie bezpieczeństwa przewozu: 1) główne przyczyny wypadków związanych z przewozem koleją towarów niebezpiecznych, 2) organizacja i zasady ochrony przeciwpożarowej i ratownictwa, a w szczególności: - zasady zapobiegania wypadkom oraz zagrożeniom przy przewozie towarów niebezpiecznych, - następstwa wypadków związanych z przewozem koleją towarów niebezpiecznych.	5
3.	Szczegółowa klasyfikacja towarów niebezpiecznych: 1) procedura klasyfikowania towarów niebezpiecznych, 2) zasady klasyfikacji i właściwości towarów niebezpiecznych.	5
4.	Wymagania w zakresie budowy i eksploatacji opakowań, wagonów cystern, kontenerów cystern przeznaczonych do przewozu towarów niebezpiecznych: 1) rodzaje i konstrukcja opakowań, 2) rodzaje i konstrukcja wagonów cystern, kontenerów cystern oraz ich okresowe kontrole.	7
5.	Zasady znakowania opakowań, wagonów i kontenerów z towarami niebezpiecznymi.	2
6.	Zagadnienia eksploatacyjne: 1) sposoby załadunku i rozmieszczenia ładunku w wagonie, 2) procedury stosowane przy załadunku, przeładunku i wyładunku, 3) zasady prowadzenia manewrów z wagonami zawierającymi towary niebezpieczne, 4) zasady stosowania wagonów ochronnych, odległość ochronna, 5) przewozy próżnych nie oczyszczonych po przewozie materiałów niebezpiecznych opakowań oraz próżnych, nie oczyszczonych wagonów i kontenerów.	5
7.	Szczegółne warunki przewozu towarów niebezpiecznych: 1) przewozy towarów niebezpiecznych w małych ilościach, 2) przewozy materiałów promieniotwórczych, 3) materiały niebezpieczne wyłączone z przewozu koleją, 4) zasady udzielania odstępstw.	2
8.	Zasady wypełniania listów przewozowych i inna dokumentacja związana z przewozem towarów niebezpiecznych.	3
9.	Szkolenie pracowników uczestniczących w procesie przewozu towarów niebezpiecznych.	1
10.	Konsultacje.	3

UZASADNIENIE

1. Projekt rozporządzenia został opracowany jako przepis wykonawczy do ustawy o przewozie koleją towarów niebezpiecznych.

Art. 21 w/w ustawy nakłada na Ministra właściwego do spraw transportu obowiązek określenia stosownym rozporządzeniem:

- szczegółowych wymagań w stosunku do podmiotów prowadzących kursy przygotowawcze do egzaminów na doradców do spraw bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych koleją (kursy początkowe), jak również kursy do egzaminów, których zdanie warunkuje przedłużenie okresu ważności wcześniej uzyskanych uprawnień (kursy doskonalące),
- zakresu tematycznego kursów przy uwzględnieniu konieczności prawidłowego przygotowania zdających do należytego wykonywania obowiązków doradcy.

2. Ramowe wymagania w stosunku do podmiotów prowadzących kursy określa ustawa. Rozporządzenie ustala wymagania szczegółowe uwzględniając nowe uregulowania ustawowe, nakładające na Urząd Transportu Kolejowego obowiązek sprawowania nadzoru nad prowadzeniem kursów oraz cofania, w określonych przypadkach, zezwoleń podmiotom nie spełniającym konkretnych warunków.

3. Regulamin dla międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych RID określa formę egzaminu dla doradców do spraw bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych, m.in. w zakresie minimalnej ilości pytań egzaminacyjnych. Konieczność dostosowania się do tych wymogów powoduje zwiększenie ilości pytań egzaminacyjnych w stosunku do praktyki dotychczasowej, a zatem podnosi próg wymagań wobec egzaminowanych. Fakt ten, jak również dotychczasowe doświadczenia wynikające z przebiegu już przeprowadzonych egzaminów, prowadzą do wniosku, że minimalna ilość godzin kursu, tzn. 32 okazuje się niewystarczająca wobec aktualnych potrzeb. Dlatego minimalny zakres kursu został powiększony do 36 godzin lekcyjnych. Jednocześnie dokonano, zachowując ramową tematykę egzaminu określoną w art. 15 ustawy, nieznacznej korekty struktury w zakresie ilości godzin lekcyjnych dla poszczególnych tematów w stosunku do programu ustalonego we wcześniej obowiązującym rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z 18 kwietnia 2002r. Korekta taka okazała się niezbędna z uwagi na konieczność lepszego dostosowania się do zakresu poszczególnych zagadnień, będących przedmiotem uregulowań zarówno w Regulaminie RID, jak i innych przepisach krajowych i międzynarodowych.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia

**w sprawie kandydatów na doradców i doradców do spraw bezpieczeństwa przewozu
koleją towarów niebezpiecznych**

Na podstawie art. 15 ust. 4 ustawy z dnia o przewozie koleją towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr , poz.) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) zakres i szczegółowy tryb przeprowadzania egzaminu dla kandydatów na doradców i dla doradców do spraw bezpieczeństwa przewozu koleją towarów niebezpiecznych, zwanego dalej „egzaminem”,
- 2) wysokość i tryb pobierania opłaty za egzamin,
- 3) sposób powoływania i wynagradzania osób wchodzących w skład komisji egzaminacyjnej oraz tryb pracy tej komisji.

Rozdział 2

Zakres i przebieg egzaminu

§ 2. Egzaminy przeprowadza się na podstawie zakresu tematycznego określonego w odrębnych przepisach.

§ 3. Egzamin przeprowadza się w wydzielonych salach w warunkach zapewniających samodzielność zdających. Nieprzedstawienie dowodu tożsamości i dokumentu potwierdzającego wniesienie opłaty za egzamin powoduje niedopuszczenie do egzaminu.

§ 4. 1. Egzamin składa się z dwóch części i odbywa się w formie pisemnej.

2. Czas trwania egzaminu ustala się na:

- 1) część pierwsza – 60 minut,

2) część druga – 120 minut.

Obie części egzaminu odbywają się w tym samym dniu.

3. Pierwsza część egzaminu ma formę testu składającego się z 30 pytań dotyczących tematów, o których mowa w § 2.

Warunkiem dopuszczenia do drugiej części egzaminu jest udzielenie poprawnej odpowiedzi na co najmniej 2/3 pytań, tzn. 20 pytań.

4. Druga część egzaminu składa się z 5 pytań opisowych, z których jedno spełnia zarazem warunki ćwiczenia praktycznego, obejmujących analogiczny zakres tematyki jak pytanie testowe.

5. Za opisanie tematów w części drugiej egzaminu zdający egzamin otrzymuje od 0 do 3 punktów za każdy temat.

Do uzyskania pozytywnego wyniku egzaminu w tej części wymagane jest uzyskanie minimum 10 punktów.

§ 5. 1. W przypadku negatywnego wyniku egzaminu istnieje obowiązek poinformowania pisemnie kandydata o terminie i miejscu egzaminu poprawkowego co najmniej na 21 dni przed jego terminem.

2. Fakt odsunięcia egzaminowanego od egzaminu w trakcie jego trwania w przypadku stwierdzenia korzystania przez egzaminowanego z niedozwolonych pomocy, względnie pomocy innych osób powinien być odnotowany w protokole i uzasadniony.

3. Egzamin poprawkowy można zdawać dwukrotnie. Postanowienia § 8 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 3

Tryb przeprowadzania egzaminu

§ 6. Egzaminy przeprowadza się co najmniej dwa razy w roku kalendarzowym.

§ 7. 1. Do egzaminu mogą przystąpić kandydaci na doradców, którzy ukończyli kurs początkowy, względnie doskonalący maksimum 12 miesięcy przed terminem egzaminu oraz uiścili opłatę egzaminacyjną.

2. Wniosek o przeegzaminowanie składają w Urzędzie Transportu Kolejowego kandydaci, względnie doradcy, albo w ich imieniu podmiot biorący udział w procesie przewozu towarów niebezpiecznych w terminie do 30 dni przed dniem egzaminu.

3. Do wniosku należy dołączyć:

1) zaświadczenie o ukończeniu kursu,

- 2) dowód uiszczenia opłaty egzaminacyjnej,
 - 3) informację, czy i kiedy kandydat przystępował do egzaminu,
 - 4) adres dla korespondencji.
 - 5) kopię dowodu osobistego zawierającą dane osobowe.
4. Kandydatów spełniających wymogi określone w ust.1 zawiadamia się pisemnie o terminie i miejscu egzaminu, co najmniej na 14 dni przed terminem egzaminu.
- § 8. 1. Za egzamin pobiera się opłatę egzaminacyjną, w zaokrągleniu do pełnych złotych, w wysokości 50% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w przedostatnim kwartale poprzedzającym kwartał złożenia wniosku, ogłaszanej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.
2. Za egzamin poprawkowy pobiera się opłatę stanowiącą połowę opłaty, o której mowa w ust. 1.
 3. Opłaty, o których mowa w ust. 1 i 2 wnosi się na konto Urzędu Transportu Kolejowego.
 4. Opłaty, o których mowa w ust. 1 i 2 podlegają zwrotowi w przypadku niestawienia się na egzamin z uzasadnionych, udokumentowanych przyczyn.
 5. Pisemny wniosek o zwrot opłaty wraz z dokumentami uzasadniającymi ważne przyczyny nieobecności na egzaminie składa się do Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego, zwanego dalej „Prezesem UTK” w terminie najpóźniej 7 dni od wyznaczonego egzaminu.
 6. Przy braku uzasadnienia nieobecności na egzaminie, opłata egzaminacyjna będzie zwracana z potrąceniem kwoty stanowiącej 20% jej wysokości.
- § 9. Terminy oraz miejsce przeprowadzenia egzaminów w danym roku kalendarzowym, w tym egzaminów poprawkowych, podaje Prezes UTK do publicznej wiadomości, najpóźniej na 2 miesiące przed terminem egzaminu w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Infrastruktury oraz w formie ogłoszeń w Urzędzie Transportu Kolejowego i jego oddziałach terenowych.
- § 10. 1. Egzaminy na doradców ds. bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych koleją przeprowadza komisja egzaminacyjna, zwana dalej „Komisją”.
2. Komisję spośród osób posiadających wiedzę z zakresu bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych powołuje na każdy egzamin Prezes UTK.
 3. W skład Komisji wchodzi:
 - 1) przewodniczący,
 - 2) sekretarz,
 - 3) członkowie, nie mniej niż 4 osoby.

4. Przewodniczący Komisji może wskazać spośród członków Komisji osobę - wiceprzewodniczącą, która, w przypadku konieczności przeprowadzenia egzaminu dla większej liczby zdających, pomaga mu w kierowaniu pracami Komisji.

§ 11. 1. Do obowiązków Przewodniczącego Komisji należy w szczególności:

- 1) zorganizowanie spotkania składu Komisji niezwłocznie po jej powołaniu w celu uzgodnienia spraw organizacyjnych,
 - 2) odpowiedzialność za ustalenie zestawów pytań egzaminacyjnych testowych i opisowych,
 - 3) nadzorowanie zgodności osób przystępujących się do egzaminu z osobami, na które zgłoszono wnioski o przeprowadzenie egzaminu,
 - 4) kierowanie pracą Komisji i nadzór nad prawidłowym i rzetelnym przebiegiem egzaminu,
 - 5) organizowanie i kierowanie sprawnym, obiektywnym i rzetelnym przebiegiem oceny odpowiedzi na pytanie testowe i opisowe,
 - 6) dopuszczenie do drugiej części egzaminu tylko tych zdających, którzy uzyskali pozytywny wynik z pierwszej części egzaminu,
 - 7) ustalenie trybu przekazywania osobom egzaminowanym wyników przeprowadzonego egzaminu,
 - 8) zapewnienie przekazania do Departamentu Organizacyjno-Prawnego Urzędu Transportu Kolejowego całości dokumentacji z przeprowadzonego egzaminu,
 - 9) zatwierdzanie zaświadczeń o złożeniu egzaminu z wynikiem pozytywnym.
2. W skład Komisji nie mogą wchodzić osoby, które ze zdającym egzamin pozostają w związku małżeńskim, są krewnymi lub powinowatymi w linii prostej, krewnymi bocznymi do drugiego stopnia i powinowatymi do drugiego stopnia, związane są z osobą zdającą z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli oraz pozostają w stosunku zależności służbowej lub takim stosunku prawnym albo faktycznym.
 3. Członkiem komisji nie może zostać również osoba prowadząca kurs, w którym uczestniczyły osoby zdające egzamin.
 4. W przypadku zaistnienia sytuacji, o której mowa w ust. 2 i 3 Prezes UTK na wniosek przewodniczącego Komisji zobowiązany jest do wycofania takiej osoby ze składu Komisji i powołania w to miejsce innej osoby, wolnej od tego typu powiązań.

§ 12. 1. Komisja ustala taką liczbę zestawów pytań w formie testu oraz zestawów pytań opisowych, aby nie więcej niż 2 osoby spośród zdających miały taki sam zestaw.

2. Pytania egzaminacyjne powinny zapewnić sprawdzenie znajomości zagadnień związanych z tematyką przewozu towarów niebezpiecznych oraz obowiązków doradcy określoną zgodnie z § 2.
Zestawy pytań testowych i opisowych na każdy egzamin podlegają zatwierdzeniu przez Prezesa UTK.
Zatwierdzone pytania egzaminacyjne zostają przekazane przewodniczącemu Komisji najpóźniej na dzień przed egzaminem.

3. Wszystkie prace kandydatów z obydwu części egzaminu muszą być sprawdzane przez minimum dwóch członków Komisji, a wyniki sprawdzenia omówione na posiedzeniu całej Komisji.
- § 13. 1. Z przebiegu egzaminu Komisja sporządza i podpisuje protokół, w którym zamieszcza wyniki egzaminów uzyskane przez poszczególnych kandydatów.
2. Protokół, o którym mowa w ust. 1 oraz dokumentację, o której mowa w art. 16 ust. 2 i art. 17 ust. 2 ustawy z o przewozie koleją towarów niebezpiecznych przechowuje się w Urzędzie Transportu Kolejowego co najmniej przez 5 lat od daty egzaminu.
- § 14. Szczegółowy tryb pracy Komisji oraz zasady jej wynagradzania określa regulamin pracy Komisji zatwierdzony przez Prezesa UTK.
- § 15. Osobom, które uzyskały pozytywny wynik z egzaminu oraz spełniły wymogi określone w art. 14 i 17 ustawy o przewozie koleją towarów niebezpiecznych Prezes UTK nadaje na okres 5 lat uprawnienia doradcy.
- § 16. Obsługę administracyjną i finansową Komisji egzaminacyjnej zapewnia Urząd Transportu Kolejowego.

Rozdział 4

Przepisy przejściowe i końcowe

- § 17. Do kandydatów, którzy złożyli do Urzędu Transportu Kolejowego wniosek o przeegzaminowanie przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.
- § 18. Traci moc rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 18 kwietnia 2002r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu materiałów niebezpiecznych koleją oraz szkolenia i egzaminowania kandydatów na doradców (Dz. U. Nr 63, poz. 573).
- § 19. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej - transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165, Nr 141, poz. 1359 i Nr 232, poz. 2322).

UZASADNIENIE

1. Projekt rozporządzenia został opracowany jako przepis wykonawczy do ustawy o przewozie koleją towarów niebezpiecznych.

Art. 15 ust. 4 w/w ustawy nakłada na Ministra właściwego do spraw transportu obowiązek określenia stosownym rozporządzeniem:

- zakresu i formy egzaminu dla kandydatów na doradców i doradców,
- wysokości opłaty egzaminacyjnej,
- sposobu powoływania i trybu pracy komisji egzaminacyjnej oraz sposobu wynagradzania osób wchodzących w skład komisji egzaminacyjnych.

2. Zagadnienia te były dotychczas uregulowane w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 18 kwietnia 2002r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu materiałów niebezpiecznych koleją oraz szkolenia i egzaminowania kandydatów na doradców.

W międzyczasie zaszła jednak konieczność dostosowania formy egzaminu dla doradców do aktualnych postanowień Regulaminu RID.

Pkt 1.8.3.12 RID określa minimalną ilość pytań egzaminacyjnych typu otwartego na 20, z których każde może zostać zastąpione dwoma pytaniami testowymi.

Przeprowadzona analiza wykazała, że optymalnym wariantem będzie podzielenie egzaminu na dwa etapy: pierwszy z zestawem 30 pytań testowych i drugi z zestawem 5 pytań opisowych.

W stosunku do trybu egzaminów dotychczas przeprowadzanych ilość pytań testowych wzrasta więc o dziesięć, natomiast opisowych o dwa, jest to jednak niezbędne z uwagi na konieczność spełnienia warunków określonych w Regulaminie RID.

Ponieważ Regulamin RID przewiduje, że każdy zdający powinien również otrzymać do rozwiązania ćwiczenie praktyczne, jedno z pytań opisowych będzie zarazem spełniać warunki takiego ćwiczenia.

Reasumując należy stwierdzić, że egzaminy przeprowadzane zgodnie z założeniami nowego rozporządzenia zapewniają całkowitą zgodność formy egzaminu dla doradców z postanowieniami Regulaminu RID, a w konsekwencji również z zasadami przeprowadzania takich egzaminów w krajach Unii Europejskiej.

Jest to tym bardziej istotne, że Regulamin RID nakłada na kraje uczestniczące obowiązek wzajemnego uznawania uprawnień doradców.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia

w sprawie wzoru świadectwa doradcy

Na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia o przewozie koleją towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr , poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wzór świadectwa doradcy.

§ 2. Ustala się wzór nadawanego świadectwa doradcy stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 3. 1. Kandydatom, którzy uzyskali uprawnienia doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych koleją i otrzymali świadectwa doradcy przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, świadectwa te, na ich wniosek, będą wymieniane w terminie do 31 grudnia 2005r. na nowe według wzoru ustalonego w załączniku.

2. Wymiana świadectwa nie przedłuża pięcioletniego okresu jego ważności.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej - transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165, Nr 141, poz. 1359 i Nr 232, poz. 2322).

**RZECZPOSPOLITA POLSKA
PREZES URZĘDU TRANSPORTU KOLEJOWEGO**

**REPUBLIC OF POLAND
THE CHAIRMAN OF THE OFFICE FOR RAILWAY TRANSPORT**

**ŚWIADECTWO
CERTIFICATE**

No.

**DORADCY DO SPRAW BEZPIECZEŃSTWA PRZEWOZU
TOWARÓW NIEBEZPIECZNYCH W TRANSPORCIE KOLEJOWYM**

OF SAFETY ADVISER FOR TRANSPORT OF DANGEROUS GOODS BY RAIL

Nazwisko
Surname

Imię (Imiona)
Forename (s)

Data i miejsce urodzenia
Date and place of birth

Obywatelstwo
Citizenship

Podpis posiadacza
Signature of holder

Ważne do
Valid until

Wydane przez: PREZESA URZĘDU TRANSPORTU KOLEJOWEGO
Issued by: *THE CHAIRMAN OF THE OFFICE FOR RAILWAY TRANSPORT*

Data wydania:
Date of issue:

UZASADNIENIE

1. Projekt rozporządzenia został opracowany jako przepis wykonawczy do ustawy o przewozie kolejną towarów niebezpiecznych.

Art. 16 ust. 3 w/w ustawy nakłada na Ministra właściwego do spraw transportu obowiązek określenia stosownym rozporządzeniem wzoru świadectwa doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych przy uwzględnieniu obowiązujących w tym zakresie przepisów Unii Europejskiej.

2. Wyżej wymienione przepisy zawiera Regulamin dla międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych – RID, który w punkcie 1.8.3.18 określa, jakie dane powinny zostać obligatoryjnie uwzględnione w takim świadectwie.

Dane te są następujące:

- numer świadectwa,
- znak wyróżniający państwa wydającego świadectwo,
- dane osobowe doradcy (nazwisko, imię, data i miejsce urodzenia, obywatelstwo),
- podpis posiadacza,
- rodzaj transportu, dla którego obowiązują uprawnienia doradcy,
- data ważności,
- organ wydający,
- data wystawienia.

Zaproponowany w projekcie rozporządzenia wzór świadectwa zawiera wszystkie w/w dane.

3. Z uwagi na przewidziany w Regulaminie RID obowiązek wzajemnego uznawania świadectw przez wszystkie Umawiające się Strony, przewidziano dwujęzyczność świadectwa – w języku polskim i angielskim.

Tabela zgodności

(projekt ustawy o przewozie kolejną towarów niebezpiecznych)

L.p.	UE	JUE	JPL	Treść przepisu	Przepisy intertemporalne	Uwagi
1.	Dyrektywa 96/49/WE z dnia 23.07.1996 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie transportu towarów niebezpiecznych	Art. 2	Art. 2	<p>Art. 2</p> <p>1) Regulamin RID – Regulamin dla międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych (RID), stanowiący Aneks I do Przepisów ujednoliconych do umowy o międzynarodowym przewozie towarów kolejami (CIM), będących załącznikiem B do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (CO-TIF) sporządzonej w Bernie dnia 9 maja 1980 r.</p> <p>2) towar niebezpieczny – materiał lub przedmiot, który zgodnie z Regulaminem RID nie jest dopuszczony do przewozu kolejowego albo jest dopuszczony do takiego przewozu na warunkach określonych w tym Regulaminie;</p> <p>3) przewóz kolejną – transport towaru niebezpiecznego łącznie z załadunkiem, rozładunkiem oraz uwzględnieniem postojów wymaganych podczas transportu, z wyłączeniem kolejowego transportu wewnątrzakładowego;</p> <p>Art. 6.1. Zabrania się przewozu kolejną towarów niebezpiecznych określonych w przepisach Regulaminu RID jako towary niedopuszczone do międzynarodowego przewozu kolejną.</p> <p>2. Zezwala się na przewóz kolejną towarów niebezpiecznych określonych w przepisach Regulaminu RID, jako towary dopuszczone do dla międzynarodowego przewozu kolejną.</p>		

		Art. 7 ust. 2	Art. 4 ust. 2	<p>Art. 4.2. Przy przewozie towarów niebezpiecznych koleją do i z państw nie będących stronami konwencji COTIF stosuje się odrębne przepisy o przewozie towarów niebezpiecznych koleją, pod warunkiem że uczestnicy przewozu zagwarantują poziom bezpieczeństwa zgodny z przepisami międzynarodowymi obowiązującymi na kolejach polskich.</p>		
2. Dyrektywa 96/35/WE z dnia 3.06.1996 r. w sprawie wyznaczenia i kwalifikacji zawodowych doradców do spraw bezpieczeństwa w drogowym, kolejowym i śródlądowym transporcie towarów niebezpiecznych	Art. 1	Art. 3	Art. 11 ust. 1 Art. 11 ust. 3	<p>Art. 11.1. Przewoźnik kolejowy wykonujący przewóz koleją towarów niebezpiecznych lub inny podmiot uczestniczący w przewozie lub wykonujący związane z tym przewozem pakowanie, załadunek, napełnianie, rozładunek lub przetaśnięcie obowiązuje do wyznaczenia, na swój koszt, doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu koleją towarów niebezpiecznych, zwanego dalej "doradcą".</p> <p>2. Przewoźnik kolejowy lub inny podmiot, o którym mowa w ust. 1 może wyznaczyć do wykonywania zadań więcej niż jednego doradcę.</p> <p>3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do podmiotów, o których mowa w ust. 1 w przypadku, gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ilość towarów niebezpiecznych przewożonych w każdym wagonie jest mniejsza od ilości ograniczonych, określonych w Regulaminie RID, 2) ich podstawowa działalność nie jest związana z przewozem towarów niebezpiecznych, a przewozy tych towarów wykonywane są okazjonalnie i nie stwarzają zagrożenia dla środowiska. 		

	Art. 4 i Aneks I do ww. Dyrektywy	Art. 12	<p>Art. 12.1. Do zadań doradcy zgodnie z przepisami niniejszej ustawy i Regulaminu RID należy w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nadzór nad przestrzeganiem przepisów związanych z przewozem koleją towarów niebezpiecznych; 2) doradztwo w zakresie czynności związanych z przewozem koleją towarów niebezpiecznych; 3) sporządzanie rocznego sprawozdania z działalności przewoźnika kolejowego lub innego podmiotu, o którym mowa w art. 11 ust. 1 w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych oraz czynności z tym związanych, zwanego dalej „rocznym sprawozdaniem” –przez doradcę lub jednego z wyznaczonych doradców, w przypadku, o którym mowa w art. 11 ust. 2; 4) sporządzanie raportów dotyczących awarii, wypadków lub poważnych naruszeń związanych z przewozem towarów niebezpiecznych dla przewoźnika kolejowego i innego podmiotu, o którym mowa w art. 11 ust. 1, Urzędu Transportu Kolejowego oraz innych jednostek prowadzących postępowanie; <p>2. Szczegółowe zadania i kompetencje doradcy określa Regulamin RID;</p>	
	Art. 5 ust. 1 i 2	Art. 14	<p>Art. 14.1. Doradcą może być osoba, która:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ukończyła 21 lat; 2) posiada co najmniej wykształcenie średnie; 3) nie była karana za przestępstwo umyślne; 4) posiada świadectwo przeszkolenia doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu koleją towarów niebezpiecznych, zwane dalej "świadectwem doradcy". 	

		<p>Art. 5 ust. 3 i Aneks II do ww. Dyrektywy</p>	<p>Art. 15 ust. 1</p>	<p>2. Świadcstwo doradcy po raz pierwszy uży- skuje osoba, która: spełnia wymagania określone w ust. 1; 2) ukończyła kurs początkowy dla doradców, obejmujący szkolenie w zakresie zagrożeń związanych z przewozem kolejowym towarów niebezpiecznych oraz przepisów obowiązują- cych w tym zakresie, zwany dalej "kursem po- czątkowym"; złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin przed komisją egzaminacyjną powołaną przez Preze- sa UTK.</p> <p>Art. 15.1. Egzamin, o którym mowa w art. 14 ust. 2 pkt 3, obejmuje sprawdzenie znajomości zagad- nień związanych z przewozem kolejają towarów nie- bezpiecznych, w szczególności: 1) przepisów dotyczących przewozu kolejają towa- rów niebezpiecznych, w tym postanowień umów międzynarodowych; 2) następstw wypadków związanych z procesem przewozu towarów niebezpiecznych oraz ich głównych przyczyn; 3) zapobiegania wypadkom oraz zagrożeniom przy przewozie towarów niebezpiecznych z za- kresu ratownictwa i ochrony przeciwpożarowej; 4) klasyfikacji towarów niebezpiecznych; 5) wymagań w stosunku do opakowań, cystem, kontenerów i innych urządzeń mających zasto- sowanie przy przewozie kolejają towarów nie- bezpiecznych; 6) metod załadunku i rozmieszczania ładunku w wagonie; 7) prowadzenia wymaganej dokumentacji doty-</p>		
--	--	--	-----------------------	---	--	--

				<p>czącej przewozu kolejną towarów niebezpiecznych;</p> <p>8) zasad szkolenia osób zatrudnionych przy przewozie kolejną towarów niebezpiecznych.</p> <p>Art. 16.1. Prezes UTK na wniosek osoby zainteresowanej wydaje świadectwo doradcy na okres 5 lat.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia wzór świadectwa doradcy, mając na uwadze obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej²⁾.</p> <p>4. Świadectwa doradców do spraw bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych kolejną wydane przez właściwe władze innych państw członkowskich Unii Europejskiej są uznawane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p>		
3.	Dyrektywa 2000/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17.04.2000 r. w sprawie minimalnych wymogów egzaminacyjnych dla doradców do spraw bezpieczeństwa w drogowym, kolejowym, śródlądowym transporcie towarów niebezpiecznych	Art. 3	Art. 15 ust. 1	Art. 16 ust. 1 Art. 16 ust. 3 Art. 5 ust. 5 Art. 5 ust. 6	Wyżej przytoczony Art. 15 ust. 1.	

DYREKTYWA RADY 96/49/WE

z dnia 23 lipca 1996 r.

w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie kolejowego transportu towarów niebezpiecznych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 75,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego²,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 189c Traktatu³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) w ostatnich latach kolejowy transport towarów niebezpiecznych znacznie się rozwinął, podnosząc w ten sposób ryzyko wystąpienia wypadków; dlatego muszą zostać podjęte działania w celu zagwarantowania, że taki transport odbywa się przy zachowaniu możliwie jak najlepszych warunków bezpieczeństwa;
- 2) wszystkie Państwa Członkowskie są Umawiającymi się Stronami Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF), której dodatek B określa jednolite zasady dotyczące umowy międzynarodowego przewozu towarów kolejami (CIM), załącznik I ustala przepisy dotyczące międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych (RID); zakres geograficzny Konwencji wykracza poza Wspólnotę;
- 3) Konwencja nie obejmuje krajowego kolejowego przewozu towarów niebezpiecznych; ważne jest dlatego zagwarantowanie jednolitego stosowania ujednoczonych norm bezpieczeństwa w całej Wspólnocie; najbardziej właściwą dla osiągnięcia tego drogą, jest zbliżanie ustawodawstw Państw Członkowskich w sprawie RID;
- 4) zgodnie z zasadą pomocniczości, zbliżanie ustawodawstw musi być realizowane mając na celu zagwarantowanie wysokiego poziomu bezpieczeństwa międzynarodowego transportu krajowego i zagwarantowanie wyeliminowania zaburzeń konkurencji poprzez ułatwienie swobodnego przepływu towarów i usług w całej Wspólnocie oraz zagwarantowaniu spójności z innymi przepisami wspólnotowymi;
- 5) przepisy niniejszej dyrektywy są bez uszczerbku dla zobowiązań Wspólnoty oraz jej

¹ Dz.U. nr C 389 z 31.12.1994, str. 15, oraz zmieniony wniosek złożony dnia 3 października 1995 r. (dotychczas nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym).

² Dz.U. nr C 236 z 11.09.1995, str. 36.

³ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 13 lipca 1995 r. (Dz.U. nr C 249 z 25.09.1995, str. 138), wspólne stanowisko Rady z dnia 8 grudnia 1995 r. (Dz.U. nr C 356 z 30.12.1995, str. 34) oraz decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 kwietnia 1996 r. (Dz.U. nr C 141 z 13.05.1996, str. 51).

Państw Członkowskich, zgodnie z celami ustalonymi w rozdziale 19 Agendy 21 podczas Konferencji Narodów Zjednoczonych w sprawie środowiska i rozwoju (UNCED) w czerwcu 1992 r. w Rio de Janeiro, dotyczącymi dążenia do przyszłej harmonizacji systemów klasyfikacji substancji niebezpiecznych;

- 6) nie istnieje jeszcze legislacja wspólnotowa regulująca warunki bezpieczeństwa, zgodnie, z którymi powinny być transportowane czynniki biologiczne i mikroorganizmy modyfikowane genetycznie, objęte dyrektywami 90/219/EWG⁴, 90/220/EWG⁵ i 90/679/EWG⁶;
- 7) przepisy niniejszej dyrektywy pozostają bez uszczerbku dla stosowania innych przepisów wspólnotowych w dziedzinie bezpieczeństwa pracowników oraz ochrony środowiska naturalnego;
- 8) Państwa Członkowskie muszą być zdolne do stosowania szczegółowych przepisów drogowych dotyczących kolejowego transportu towarów niebezpiecznych na ich terytoriach;
- 9) Państwa Członkowskie powinny utrzymać, w odniesieniu do transportu towarów niebezpiecznych, prawo do tymczasowego stosowania przepisów, zgodnie z zaleceniami Narodów Zjednoczonych, dotyczących multimodalnego transportu towarów niebezpiecznych, tak dalece jak RID nie został jeszcze zharmonizowany z tymi przepisami, które powinny ułatwić intermodalny transport towarów niebezpiecznych;
- 10) każde Państwo Członkowskie musi utrzymać prawo do regulowania lub wprowadzania zakazu, z powodów wyraźnie innych niż bezpieczeństwo, krajowego kolejowego transportu niektórych towarów niebezpiecznych;
- 11) należy wziąć pod uwagę bardziej surowe przepisy bezpieczeństwa stosowane w przypadku tunelu pod Kanałem La Manche z powodu jego szczególnej charakterystyki, w szczególności jego przebiegu oraz długości; należy umożliwić Państwom Członkowskim wprowadzenie tego samego rodzaju środków w momencie wystąpienia podobnych sytuacji; określone Państwa Członkowskie muszą mieć możliwość stosowania bardziej surowych norm dotyczących materiałów przeznaczonych do transportu z powodu temperatury otoczenia w tych państwach;
- 12) uwzględniając rozmiar inwestycji wymaganych w danym sektorze, należy ustanowić okres przejściowy, aby umożliwić Państwom Członkowskim tymczasowe utrzymanie niektórych szczególnych przepisów krajowych dotyczących wymagań konstrukcyjnych lub użycia cystern, zbiorników, opakowań lub kodu działania awaryjnego;
- 13) wprowadzanie nowych rozwiązań technicznych i przemysłowych nie może być utrudnione, powinny w tym celu zostać przewidziane tymczasowe odstępstwa;

⁴ Dz.U. nr L 117 z 8.05.1990, str. 1. Dyrektywa zmieniona dyrektywą Komisji 94/51/WE (Dz.U. nr L 297 z 18.11.1994, str. 29).

⁵ Dz.U. nr L 117 z 8.05.1990, str. 15. Dyrektywa zmieniona dyrektywą Komisji 94/15/WE (Dz.U. nr L 103 z 23.04.1994, str. 20).

⁶ Dz.U. nr L 374 z 31.12.1990, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 95/30/WE (Dz.U. nr L 155 z 6.07.1995, str. 41).

- 14) przepisy RID upoważniają do zawierania umów zawierających postanowienia będące odstępstwem od wyżej wymienionych przepisów; duża liczba umów zawartych między Państwami Członkowskimi utrudnia swobodne stosowanie przepisów dotyczących transportu towarów niebezpiecznych; włączenie niezbędnych przepisów zawartych w Załączniku do niniejszej dyrektywy powinno pozwolić na uniknięcie takich odstępstw; należy przewidzieć okres przejściowy, w którym Państwa Członkowskie będą mogły kontynuować stosowanie istniejących układów zawartych między nimi;
- 15) kolejowy transport towarów niebezpiecznych do lub z państw trzecich jest dozwolony pod warunkiem, że jest przeprowadzony zgodnie z wymaganiami RID; jednakże w przypadku transportu z Republik byłego Związku Radzieckiego, które nie są Umawiającymi się Stronami COTIF, Państwa Członkowskie są uprawnione do przyjęcia właściwych środków w odniesieniu do tego rodzaju transportu; gwarantują one stopień bezpieczeństwa równy temu przewidzianemu w RID;
- 16) należy umożliwić szybkie dostosowanie niniejszej dyrektywy do postępu technicznego, w szczególności poprzez przyjęcie nowych przepisów ustanowionych w ramach RID; w tym celu należy powołać Komitet oraz ustanowić procedurę odnoszącą się do bliskiej współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach tego Komitetu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES

Artykuł 1

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się wobec kolejowego transportu towarów niebezpiecznych w Państwach Członkowskich lub między Państwami Członkowskimi. Państwa Członkowskie mogą jednakże, wyłączyć z zakresu niniejszej dyrektywy transport towarów niebezpiecznych, prowadzony środkami transportu należącymi do sił zbrojnych lub na ich odpowiedzialność.

2. Niniejsza dyrektywa nie narusza jednakże prawa Państw Członkowskich, z należyтым podejściem do prawa wspólnotowego, do ustalania szczególnych wymagań bezpieczeństwa dotyczących krajowego lub międzynarodowego kolejowego transportu towarów niebezpiecznych, o ile danego obszaru nie obejmuje Załącznik do niniejszej dyrektywy, w szczególności w zakresie, między innymi:

- ruchu kolejowego;
- ustawienia towarowych wagonów kolejowych w ruchu krajowym;
- przepisów eksploatacyjnych dotyczących podrzędnych działań do transportu, takiego jak przetaczanie wagonów i postój;
- szkolenia personelu i zarządzania informacjami dotyczącymi przetransportowanych towarów niebezpiecznych;

- szczegółowych przepisów dotyczących transportu towarów niebezpiecznych w pociągach pasażerskich.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy:

- „RID” oznacza przepisy dotyczące międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych, występujących jako załącznik I do dodatku B Konwencji dotyczącej międzynarodowego przewozu kolejowego (COTIF), wraz ze zmianami;
- „CIM” oznacza jednolite zasady dotyczące umów w sprawie międzynarodowego przewozu towarów kolejami, występujących w dodatku B Konwencji dotyczącej międzynarodowego przewozu kolejami (COTIF), wraz ze zmianami;
- „towary niebezpieczne” oznaczają te substancje i artykuły, których transport kolejowy jest zabroniony lub dozwolony jedynie po spełnieniu niektórych warunków ustanowionych w Załączniku do niniejszej dyrektywy;
- „transport” oznacza każdy transport towarów niebezpiecznych, przeprowadzony całkowicie lub częściowo na terytorium Państwa Członkowskiego, łącznie z załadunkiem, rozładunkiem oraz przepływem do, lub z innego rodzaju transportu, a także postuje wymagane podczas transportu, objętych Załącznikiem do niniejszej dyrektywy, bez uszczerbku dla przepisów ustanowionych w prawodawstwie Państw Członkowskich dotyczącym odpowiedzialności wynikającej z tych działań; nie obejmuje on transportu całkowicie przeprowadzonego w ramach przedsiębiorstwa.

Artykuł 3

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 6, towary niebezpieczne, których transport jest zabroniony na mocy przepisów zawartych w Załączniku, nie mogą być transportowane koleją.
2. Z zastrzeżeniem innych przepisów przewidzianych w niniejszej dyrektywie i bez uszczerbku dla zasad dotyczących dostępu przedsiębiorstw kolejowych do rynku lub bez uszczerbku dla przepisów ogólnie stosowanych w stosunku do kolejowego transportu towarów, kolejowy transport towarów niebezpiecznych jest dozwolony, pod warunkiem, że jest on zgodny z przepisami ustanowionymi w Załączniku.

ROZDZIAŁ II

Odstępstwa, ograniczenia i wyłączenia

Artykuł 4

Każde Państwo Członkowskie może do celów krajowego transportu kolejowego na jego terytorium, utrzymać przepisy prawa krajowego dotyczące kolejowego transportu towarów niebezpiecznych, które są zgodne z zaleceniami Narodów Zjednoczonych dotyczącymi transportu towarów niebezpiecznych, aż do momentu zmiany Załącznika do niniejszej dyrektywy tak, aby odzwierciedlał te zalecenia. W takich przypadkach dane Państwo Członkowskie powiadamia o tym Komisję.

Artykuł 5

1. Bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych, każde Państwo Członkowskie utrzymuje prawo do regulowania lub do wprowadzenia zakazu transportu niektórych towarów niebezpiecznych na jego terytorium, ściśle z powodów innych niż bezpieczeństwo podczas transportu, a związanych szczególnie z bezpieczeństwem narodowym lub ochroną środowiska naturalnego.
2.
 - a) W przypadku transportu w tunelu pod Kanałem La Manche, Francja i Zjednoczone Królestwo mogą nałożyć bardziej surowe przepisy niż te, które są przewidziane w Załączniku. Przepisy takie przekazywane są Komisji, która informuje pozostałe Państwa Członkowskie.
 - b) W przypadku gdy Państwo Członkowskie stwierdzi, że powinno zastosować bardziej surowe przepisy w stosunku do transportu w tunelach na jego terytorium, mających takie same cechy jak transport tunelem pod Kanałem La Manche, powinno powiadomić o tym Komisję. Komisja stanowiąc zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 9, podejmuje decyzję o tym czy dany tunel ma podobne cechy. Przepisy przyjęte przez Państwo Członkowskie przekazywane są Komisji, która informuje pozostałe Państwa Członkowskie.
 - c) Państwo Członkowskie, w którym temperatura otoczenia jest zazwyczaj niższa niż $-20\text{ }^{\circ}\text{C}$, może zastosować bardziej surowe normy dotyczące temperatury funkcjonowania materiałów przeznaczonych do zastosowania w krajowym kolejowym transporcie towarów niebezpiecznych na jego terytorium, o ile przepisy dotyczące właściwych temperatur odniesienia dla danych stref klimatycznych są wprowadzone do Załącznika.
3. Jeśli z powodu wypadku, Państwo Członkowskie stwierdzi, że stosowane przepisy dotyczące bezpieczeństwa są niewystarczające dla ograniczenia zagrożenia istniejącego podczas transportu oraz jeśli istnieje nagła potrzeba podjęcia działań, Państwo Członkowskie w momencie planowania środków, które zamierza podjąć, powiadamia Komisję. Działając zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 9, Komisja decyduje o tym czy stosowanie danych środków powinno być dozwolone oraz określa czas jego trwania.
4. Państwa Członkowskie mogą utrzymać przepisy krajowe stosowane dnia 31 grudnia 1996 r., w stosunku do transportu oraz pakowania substancji zawierających dioksyny lub furany.

Artykuł 6

1. Każde Państwo Członkowskie może zezwolić na kolejowy transport na jego terytorium towarów niebezpiecznych, sklasyfikowanych, pakowanych i oznakowanych zgodnie z międzynarodowymi wymaganiami dotyczącymi transportu morskiego lub lotniczego, jeśli transport ten obejmuje podróże morskie lub lotnicze.

W przypadku, gdy podróże krajowe lub międzynarodowe obejmują transport morski, Państwo Członkowskie może wprowadzić dodatkowe przepisy do tych zawartych w Załączniku, biorąc pod uwagę przepisy międzynarodowe zarządzające transportem promowym.

2. Przepisy zawarte w Załączniku dotyczącym rozmiaru dokumentów transportowych oraz zastosowania języków przy oznaczaniu lub w wymaganej dokumentacji, nie mają zastosowania w stosunku do transportu ograniczonego do terytorium jednego Państwa Członkowskiego. Państwo Członkowskie może zezwolić zastosowanie dokumentacji i języków innych niż te przewidziane w Załączniku dotyczącym transportu ograniczonego do jego terytorium.

3. W ramach swojego terytorium, Państwo Członkowskie może zezwolić na zastosowanie wagonów kolejowych wybudowanych przed dniem 1 stycznia 1997 r., które nie spełniają przepisów niniejszej dyrektywy, lecz są wybudowane zgodnie z przepisami krajowymi obowiązującymi dnia 31 grudnia 1996 r., pod warunkiem, że wagony te zapewniają wymagany poziom bezpieczeństwa.

4. Państwo Członkowskie może utrzymać przepisy krajowe obowiązujące dnia 31 grudnia 1996 r. odnoszące się do konstrukcji, zastosowania oraz warunków przewozu nowych cystern, oraz nowych zbiorników określonych w klasie 2 Załącznika, które różnią się od przepisów niniejszego Załącznika chyba, że do Załącznika dodane zostały odniesienia do norm dotyczących konstrukcji oraz zastosowania cystern i zbiorników, obowiązujące w równym stopniu, co niniejsze przepisy, lecz w żadnym przypadku niedodane później niż dnia 31 grudnia 1998 r. Zbiorniki oraz cysterny wybudowane przed dniem 1 stycznia 1999 r. oraz utrzymane na wymaganym poziomie bezpieczeństwa mogą być nadal używane zgodnie z początkowymi warunkami.

5. Państwo Członkowskie może utrzymać przepisy krajowe inne niż te zawarte w Załączniku odnoszące się do temperatury odniesienia, dla transportu na jego terytorium gazów płynnych lub mieszanin gazów płynnych, o ile przepisy odnoszące się do odpowiednich temperatur odniesienia dotyczących wyznaczonych obszarów klimatycznych są wprowadzone do norm europejskich oraz wymienione w Załączniku.

6. Państwo Członkowskie może zezwolić w odniesieniu do transportu odbywającego się na jego terytorium, na zastosowanie opakowań, które zostały zbudowane, a nie uzyskały świadectwa zgodnie z RID przed dniem 1 stycznia 1997 r. pod warunkiem, że takie opakowania są opatrzone w datę ich wyprodukowania i są zdolne przejść testy ustanowione w przepisach krajowych obowiązujących dnia 31 grudnia 1996 r. oraz pod warunkiem, że są one utrzymane na odpowiednim poziomie bezpieczeństwa (łącznie z testem oraz kontrolą, jeśli to konieczne), zgodnie z następującym schematem: metalowe pośrednie kontenery oraz metalowe beczki o pojemności przekraczającej 50 litrów, mogą być wykorzystywane najwyżej przez 15 lat od daty ich wyprodukowania; inne opakowania metalowe oraz plastikowe mogą być wykorzystywane najwyżej przez pięć lat od daty ich wyprodukowania, lecz nie po dniu 31 grudnia 1998 r.

7. Państwo Członkowskie może zezwolić na transport na jego terytorium niektórych towarów niebezpiecznych, zapakowanych przed dniem 1 stycznia 1997 r. aż do dnia 31 grudnia 1998 r. pod warunkiem, że towary te zostały sklasyfikowane, zapakowane oraz oznakowane zgodnie z wymaganiami ustanowionymi w przepisach krajowych obowiązujących przed dniem 1 stycznia 1997 r.

8. Państwo Członkowskie może w przypadku krajowego kolejowego transportu na jego terytorium, utrzymać przepisy ustawodawstwa krajowego, obowiązujące dnia 31 grudnia

1996 r. i odnoszące się do umieszczenia kodu działania awaryjnego w miejsce identyfikacyjnego numeru ryzyka przewidzianego w Załączniku.

9. Każde Państwo Członkowskie może, po konsultacji z Komisją, utrzymać przepisy mniej surowe niż te zawarte w Załączniku, dotyczące transportu kolejowego na jego terytorium mniejszych ilości niektórych towarów niebezpiecznych, za wyjątkiem substancji o średnim lub wysokim poziomie radioaktywności.

10. Państwo Członkowskie może zezwolić na swoim terytorium na transport *ad hoc* towarów niebezpiecznych lub transport zabroniony na mocy przepisów Załącznika, lub transport wykonywany zgodnie z warunkami innymi niż te zawarte w Załączniku.

11. W poszanowaniu prawa wspólnotowego, niniejsza dyrektywa nie uchybia prawu Państwa Członkowskiego do zezwalania, po konsultacji z Komisją, na regularny transport, na wyznaczonych szlakach w ramach terytorium danego państwa, towarów niebezpiecznych tworzących część określonego procesu przemysłowego, który jest zabroniony zgodnie z Załącznikiem lub prowadzony według warunków innych niż te ustanowione w Załączniku gdzie działania te mają charakter lokalny i są surowo kontrolowane według określonych warunków.

12. Pod warunkiem, że nie powoduje to spadku bezpieczeństwa, Państwo Członkowskie może udzielić tymczasowego uchylenia od przepisów Załącznika, w celu przeprowadzenia na swoim terytorium prób koniecznych przed dokonaniem zmiany niniejszego Załącznika, mającej na celu dostosowanie jego przepisów do postępu technicznego i przemysłowego. Informacja o takim uchyleniu przekazywana jest Komisji, która informuje pozostałe Państwa Członkowskie.

Tymczasowe uchylenia, uzgodnione przez właściwe władze Państw Członkowskich na podstawie Załącznika, przyjmują formę wielostronnego układu przedstawionego wszystkim właściwym władzom Państw Członkowskich przez władze, które podejmują inicjatywę dotyczącą umowy. Informuje się komisję.

Uchylenia określone w akapicie pierwszym i drugim są stosowane bez dyskryminacji ze względu na narodowość lub siedzibę zakładu nadawcy, pośrednika lub odbiorcy; są ważne przez okres do pięciu lat i nie podlegają przedłużeniu.

13. Państwo Członkowskie może, najpóźniej do dnia 31 grudnia 1998 r., zastosować istniejące umowy zawarte z innymi Państwami Członkowskimi, bez dyskryminowania ze względu na narodowość lub miejsce zakładu nadawcy, pośrednika lub odbiorcy. Wszystkie przyszłe uchylenia muszą być zgodne z ust. 12.

14. Zgodnie z prawem wspólnotowym, niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na prawo Państwa Członkowskiego, po konsultacji z Komisją, do zezwalania na transport towarów niebezpiecznych zgodnie z warunkami, które są mniej surowe niż te ustanowione w Załączniku do niniejszej dyrektywy w przypadku transportu lokalnego na krótkich dystansach w obrębie obwodów, lotnisk, miast przemysłowych.

Artykuł 7

1. Zgodnie z krajowymi lub wspólnotowymi przepisami dotyczącymi dostępu do rynku,

kolejowy transport towarów niebezpiecznych na terytorium Wspólnoty oraz państw trzecich jest dozwolony, o ile spełnia on wymagania RID.

2. Niniejsza dyrektywa nie narusza prawa Państwa Członkowskiego, po poinformowaniu Komisji, do przyjęcia przepisów dotyczących kolejowego transportu towarów niebezpiecznych na swoim terytorium z oraz do tych Republik byłego Związku Radzieckiego, które nie są Umawiającymi się Stronami COTIF. Przepisy takie są stosowane jedynie w stosunku do kolejowego transportu towarów niebezpiecznych, (w paczkach, luzem lub w cysternach) w wagonach kolejowych dozwolonych w państwie, które nie jest Umawiającą się Stroną COTIF. W rozumieniu stosownych środków oraz obowiązków, dane Państwo Członkowskie gwarantuje utrzymanie poziomu bezpieczeństwa równemu temu, który jest przewidziany w RID. W przypadku określonych Państw Członkowskich wymienione w niniejszym ustępie przepisy są stosowane jedynie w stosunku do wagonów - cystern.

ROZDZIAŁ III

Postanowienia końcowe

Artykuł 8

Zmiany konieczne dla dostosowania Załącznika do postępu naukowego i technicznego w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą, w szczególności biorąc pod uwagę zmiany dokonane w RID, przyjmowane są zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 9.

Artykuł 9

1. Komisja jest wspierana przez Komitet ds. transportu towarów niebezpiecznych ustalonych w art. 9 dyrektywy 94/55/WE⁷, zwany dalej „Komitetem”, który składa się z przedstawicieli Państw Członkowskich i którego przewodniczącym jest przedstawiciel Komisji.

2. Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet dostarcza swoją opinię w ograniczonym czasie, który przewodniczący może ustalić stosownie do pilności sprawy. Opinia dotycząca decyzji, które Rada ma przyjąć na wniosek Komisji, jest wydawana większością głosów ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie są wazone w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. a) Komisja przyjmuje przewidziane środki, jeśli są one zgodne z opinią Komitetu.
- b) W przypadku gdy przewidziane środki nie są zgodne z opinią Komitetu, lub w przypadku braku takiej opinii, Komisja bezzwłocznie przedkłada Radzie wniosek w sprawie środków, które należy podjąć. Rada podejmuje działania kwalifikowaną większością głosów.

Jeżeli po upływie trzech miesięcy od daty przekazania sprawy Radzie, Rada nie podejmie decyzji, proponowane środki zostaną przyjęte przez Komisję

⁷ Dz.U. nr L 319 z 12.12.1994, str. 7.

Artykuł 10

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 1 stycznia 1997 r. Niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

W przypadku, gdy Państwa Członkowskie przyjmują te środki, muszą one zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub powinny być zaopatrzone w takie odniesienie w przypadku ich oficjalnej publikacji. Metody tworzenia takich odniesień są ustalane przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie, której dotyczy niniejsza dyrektywa.

Artykuł 11

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 12

Niniejsza dyrektywa skierowana jest Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 lipca 1996 r.

W imieniu Rady

I. YATES

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Przepisy dotyczące międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych (RID), stosowane z mocą od dnia 1 stycznia 1995 r., w sprawie rozumienia, że wyrazy „Umawiająca się Strona” oraz „państwa lub drogi kolejowe” zastępuje się wyrazami „Państwo Członkowskie”

notabene: Różne wersje w językach oficjalnych Wspólnoty będą opublikowane jak tylko tekst skonsolidowany będzie gotowy we wszystkich językach.

Dla celów niniejszego Załącznika, „list przewozowy” oznacza list przewozowy CIM stosowany w transporcie międzynarodowym, lecz nie narusza on praw Państw Członkowskich do stosowania innych dokumentów w transporcie nie objętym CIM. Ponadto, stosowanie wyrażenia „ADR” w 15 numerach umieszczanych w niniejszym Załączniku nie naruszają praw Państw Członkowskich, w ruchu krajowym, do autoryzowania transportu drogą kolejową pojazdów drogowych zgodnie z przepisami ustalonymi we wprowadzaniu dyrektywy 94/55/WE.

DYREKTYWA KOMISJI 96/87/WE

z dnia 13 grudnia 1996 r.

**dostosowująca do postępu technicznego dyrektywę Rady 96/49/WE w sprawie zbliżania
ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie kolejowego transportu towarów
niebezpiecznych**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 96/49/WE z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie zbliżania
ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie kolejowego transportu towarów
niebezpiecznych¹, w szczególności jej art. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

Regulamin międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych, znany
powszechnie jako RID, ze zmianami, powinien zostać załączony do dyrektywy 96/49/WE
jako Załącznik oraz być stosowany nie tylko do transportu transgranicznego, ale także do
transportu na terytorium poszczególnych Państw Członkowskich;

Załącznik do dyrektywy 96/49/WE zawiera RID, stosowany od dnia 1 stycznia 1995 r.;

RID jest uaktualniany co dwa lata i dlatego w zmienionej wersji wejdzie w życie od dnia 1
stycznia 1997 r.;

zgodnie z art. 8 wszystkie niezbędne zmiany dostosowujące do postępu naukowo -
technicznego w tej dziedzinie ujęte w dyrektywie i zmierzające do ujednoczenia jej z nowymi
zasadami muszą zostać przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 9;

niezbędne jest dostosowanie sektora do nowych zasad RID i dlatego niezbędna jest również
zmiana Załącznika do dyrektywy 96/49/WE;

środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na
mocy art. 9 dyrektywy 96/49/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Załącznik do dyrektywy 96/49/WE zmienia się, jak następuje:

¹ Dz.U nr L 235 z 17.09.1996, str. 25.

„Załącznik zawiera Regulamin międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych (RID), stanowiący załącznik I do dodatku B COTIF i stosowany od dnia 1 stycznia 1997 r., w rozumieniu, że wyrazy „Umawiająca się Strona” i „Państwa lub Koleje” zastępuje się wyrazami „Państwo Członkowskie”.

Uwaga: Wersje RID we wszystkich językach urzędowych Wspólnoty zostaną opublikowane niezwłocznie, gdy tekst we wszystkich językach będzie gotowy.”

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 1 stycznia 1997 r. Niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Kiedy Państwa Członkowskie przyjmują te środki, zawierają one odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich urzędowej publikacji. Państwa Członkowskie określają metody dokonywania takiego odniesienia.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 grudnia 1996 r.

W imieniu Komisji

Neil KINNOCK

Członek Komisji

DYREKTYWA KOMISJI 1999/48/WE

z dnia 21 maja 1999 r.

dostosowująca po raz drugi do postępu technicznego dyrektywę Rady 96/49/WE w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie transportu kolejowego towarów niebezpiecznych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 96/49/WE z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie transportu kolejowego towarów niebezpiecznych¹, zmienioną dyrektywą Komisji 96/87/WE², w szczególności jej art. 8,

a także mając na uwadze co następuje:

- 1) załącznik do dyrektywy 96/49/WE zawiera RID mający zastosowanie od dnia 1 stycznia 1997r., który od tego czasu zostały opublikowany we wszystkich językach³;
- 2) RID jest uaktualniany co dwa lata i wobec tego zmieniona wersja obowiązuje od dnia 1 stycznia 1999 r., z okresem przejściowym do dnia 30 czerwca 1999 r.;
- 3) zgodnie z art. 8 wszystkie konieczne modyfikacje dostosowujące do postępu technicznego i naukowego w dziedzinie objętej dyrektywą i mające na celu uzgodnienie jej z nowymi zasadami, muszą być przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 9;
- 4) konieczne jest dostosowanie sektora do nowych zasad RID i wobec tego zmiana Załącznika do dyrektywy 96/49/WE;
- 5) środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Komitetu powołanego na mocy art. 9 dyrektywy 96/49/WE;
- 6) Regulamin międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych, znany powszechnie jako RID, po zmianach powinien być dołączony do dyrektywy 96/49/WE jako Załącznik i mieć zastosowanie nie tylko do transportu przez granicę, ale także do transportu wewnątrz poszczególnych Państw Członkowskich,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

¹ Dz.U. nr L 235 z 17.09.1996, str. 25.

² Dz.U. nr L 335 z 24.12.1996, str. 45.

³ Dz.U. nr L 294 z 31.10.1998, str. 1.

W Załączniku do dyrektywy 96/49/WE⁴ wprowadza się następujące zmiany:

– Skreśla się następujący tekst⁵:

„Załącznik zawiera przepisy Regulaminu międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych (RID), stanowiące załącznik I do dodatku B do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF) stosowane z mocą od dnia 1 stycznia 1997 r. w rozumieniu, że „Umawiające się Strony” i „kraje lub koleje” zostaną zastąpione przez „Państwo Członkowskie”.

notabene: Wersje RID we wszystkich oficjalnych językach urzędowych Wspólnoty zostaną opublikowane, gdy tylko tekst będzie gotowy we wszystkich językach”.

– W Załączniku wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, niezbędne do dostosowania się do niniejszej dyrektywy do dnia 1 lipca 1999 r., i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty przepisów prawa krajowego, które przyjmą w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 maja 1999 r.

W imieniu Komisji

Neil KINNOCK

Członek Komisji

⁴ Opublikowana w Dz.U. nr L 294 z 31.10.1998, str. 1.

⁵ Tekst umieszczony w art. 1 dyrektywy Komisji 96/87/WE.

ZAŁĄCZNIK

WYMAGANIA OGÓLNE

- 3 (3) a) dodaje się nowy ostatni akapit w brzmieniu:

„Roztwór lub mieszanina zawierająca jedną lub więcej substancji zidentyfikowanych przez nazwę lub sklasyfikowanych pod pozycją „inaczej nieokreślony” i jedna lub więcej z substancji, które nie są niebezpieczne, nie podlega wymaganiom niniejszej dyrektywy, jeżeli charakterystyki zagrożeń stwarzanych przez mieszaninę lub roztwór są takie, że nie spełniają kryteriów (włącznie ze znanym wpływem na ludzi) żadnej klasy”.

- 4 (8) tiret pierwsze: wyraz „dziewiąty” zastępuje się wyrazem „dziesiąty” i na końcu „Rev. 9” na „Rev. 10”.

Po tiret drugim dodaje się, co następuje:

- „– „Kodeks IMDG” oznacza Międzynarodowy morski kodeks towarów niebezpiecznych opublikowany przez Międzynarodową Organizację Morską (IMO), Londyn;
- „Instrukcje techniczne ICAO” oznaczają instrukcje techniczne, dotyczące bezpiecznego transportu towarów niebezpiecznych drogą powietrzną, opublikowane przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego, Montreal”.

- 7 (4) Dodaje się wyraz „gazowy” przed wyrazem „ciekły” i skreśla się zdanie drugie.

- 15 (3) b) Na końcu zdania drugiego dodaje się tekst w brzmieniu:

„... i pojazdy drogowe przewożące luzem towary niebezpieczne”.

- (5) Zmienia się akapit drugi w brzmieniu:

„Dla przewozu kanistrów i towarów niebezpiecznych luzem, który zgodnie z liczbą marginesową 10 500, ust. 2–5 (ADR); muszą nosić tabliczki, numer identyfikacyjny zagrożenia powinien być także umieszczony na początku opisu towarów w liście przewozowym”.

- 17 Dodaje się nową lit. c) w brzmieniu:

„c) do przewozów podjętych przez przedsiębiorstwa, które są dodatkiem do ich głównej działalności, takie jak dostarczanie na place budowy lub obiekty inżynierii lądowej, lub w związku z przeglądami, naprawami, lub konserwacją w ilościach nie większych niż 450 litrów na opakowanie i maksymalnych łącznych ilościach określonych poniżej:

Kategoria transportu	Substancje lub artykuły	Maksymalna łączna ilość na wagon
0	klasa 1: pozycje 11, 12, 24, 25, 33, 34, 44, 45 i 51 klasa 4.2: substancje grupy (a) lub należące do grupy pakowania i ¹ klasa 4.3: pozycje 1-3 i 19-25 klasa 6.1: pozycje 1 i 2 klasa 6.2: pozycje 1 i 2 klasa 7: towary liczby marginesowej 704, załączniki 5-13 klasa 9: pozycje 2(b) i 3 jak również puste, nie oczyszczone opakowania, które zawierały substancje tej kategorii transportowej	0
1	substancje i artykuły grupy (a) lub należące do grupy pakowania I ¹ , które nie należą do kategorii transportowej 0, jak również substancje i artykuły następujących klas, pozycji i grup: klasa 1: pozycje 1-10 ² , 13-23, 36, 27, 29, 30-32 i 48 ² klasa 2: grupy T, TC ² , TO, TF i TFC różnych pozycji klasa 4.1: pozycje 31(b) – 34(b) klasa 5.2: pozycje 1(b)-4(b)	20
2	substancje i artykuły grupy (b) lub należące do grupy pakowania II ¹ , które nie należą do kategorii transportowej 0, 1 lub 4, jak również substancje i artykuły następujących klas, pozycji i grup: klasa 1: pozycje 35- 43 i 50 klasa 2: grupa F różnych pozycji klasa 6.1: substancje i artykuły należące do grupy (c) różnych pozycji klasa 6.2: pozycja 3	300
3	substancje i artykuły grupy (c) lub należące do grupy pakowania III ¹ , które nie należą do kategorii transportowej 2 lub 4, jak również substancje i artykuły następujących klas, pozycji i grup: klasa 2: grupy A i O różnych pozycji klasa 9: pozycje 6 i 7	1000
4	klasa 1: pozycje 46 i 47 klasa 4.1: pozycje 1(b) i 2(c) klasa 4.2: pozycja 1(c) klasa 7: substancje i artykuły lm. 704, załącznika 1-4	Nieograniczone

Kategoria transportu	Substancje lub artykuły	Maksymalna łączna ilość na wagon
	klasa 9: pozycja 8(c) jak również puste, nieoczyszczone opakowania, które zawierały niebezpieczne substancje inne niż te należące do kategorii transportowej 0	
¹ Grupa pakowania zalecenia w sprawie transportu towarów niebezpiecznych. ² Dla numerów identyfikacyjnych 0081, 0082, 0084, 0241, 0331, 0332, 0482, 1005 i 1117 maksymalna łączna ilość na wagon wynosi 50 kg.		

W powyższej tabeli „maksymalna łączna ilość na wagon” oznacza:

- dla artykułów masa brutto w kg (dla artykułów klasy 1 masa netto w kg substancji wybuchowej);
- dla ciał stałych, skropionych gazów, chłodzonych ciekłych gazów i gazów rozpuszczonych pod ciśnieniem, masę netto w kilogramach;
- dla ciekłych i sprężonych gazów nominalną pojemność zbiornika w litrach

Pojęcie „nominalna pojemność” zbiornika oznacza mierzoną w litrach nominalną objętość niebezpiecznych towarów, które zawiera zbiornik. Dla zbiorników sprężonych gazów jest ona równoważna pojemności nominalnej zbiornika.

Gdy towary niebezpieczne różnych kategorii transportowych zdefiniowanych przez powyższą tabelę są transportowane w tym samym wagonie suma:

- ilości substancji i artykułów kategorii transportowej 1 pomnożona przez „50”,
- ilości substancji i artykułów kategorii transportowej 2 pomnożona przez „3”,
- ilości substancji i artykułów kategorii transportowej 3 nie przekracza 1 000.

Do celów niniejszych wymagań nie będą brane pod uwagę płyny lub gazy zawarte w zwykłych stałych zbiornikach środków transportu, dla ich napędu lub działania ich specjalistycznego sprzętu (np. urządzenia chłodnicze) lub zapewnienia ich bezpieczeństwa, do których odnoszą się liczby marginesowe 201a(1), uwaga, (c), (d), (e) i (h) i 301a(5).

Niemniej przewozy podjęte przez takie przedsiębiorstwa dla ich dostaw lub zewnętrznej lub wewnętrznej dystrybucji nie leżą w zakresie niniejszego wyjątku”.

Istniejące lit. c) i d) zmienia się numerację odpowiednio jako lit. d) i e).

Wyraz „1996” zastąpić wyrazem „1998”.

RÓŻNE KLASY

Lm. 135(2), 232(2), 322(2), 422(4), 452(2), 492(2), 522(2), 567(2), 622(3), 672(2), 822(2) i 922(3).

Zdanie „... noszą takie same etykiety ostrzegawcze, jak gdyby były pełne” powinno we wszystkich przypadkach brzmieć: „... noszą takie same opisy i etykiety ostrzegawcze, jak gdyby były pełne”.

Lm. 301a(2), 401a(2), 471a(1), 501a(1), 551a(1), 601a(1), 801a(2), 901a(1)

Wprowadzić następujące zmiany:

Po „wewnętrzne opakowanie metalowe lub plastikowe” dodaje się: „które nie są łatwe do rozbicia lub przedziurawienia”.

Lm. 201a(3), 301a(3), 401a(3), 471a(2), 501a(2), 551a(2), 601a(3), 801a(3), 901a(2) i (4), akapit pierwszy lub drugi..

Otrzymuje brzmienie:

„Dla przewozu zgodnie z ustępem(-ami) (x), każde opakowanie ma być w sposób wyraźny i odporny oznaczone:

- a) numerem identyfikacyjnym zawartym w towarach poprzedzonym przez litery „UN”;
- b) w przypadku towarów z różnymi numerami identyfikacyjnymi w jednym opakowaniu:
 - numery identyfikacyjne zawartych towarów poprzedzone literami „UN”
 - lub
 - litery „LQ”⁶

Te oznakowania są umieszczane w obszarze o kształcie diamentu otoczonego przez linie, które mają co najmniej 100 mm na 100 mm; jeżeli wymaga tego rozmiar opakowania, te wymiary mogą być zmniejszone, o ile oznakowanie pozostaje wyraźnie widoczne”.

KLASA 1

101 Tabela 1: Przed tabelą dodaje się uwagę w brzmieniu:

„*Uwaga:* substancje sklasyfikowane jako 1.1.A nie są przyjmowane do

⁶ „LQ” - Limited Quantities „ograniczone ilości”.

przewozu”.

Skreśla się wyraz „przemysłowy” z następujących opisów:

pozycja 5 numer identyfikacyjny 0059

pozycja 17 numer identyfikacyjny 0439

pozycja 39 numer identyfikacyjny 0440

pozycja 47 numer identyfikacyjny 0441

pozycja 4 do numeru identyfikacyjnego 0143 dodaje się nową uwagę 3, w brzmieniu:

„*Uwaga 3:* Właściwe władze mogą zezwolić na klasyfikację tych mieszanin w klasie 3 na podstawie testu, o którym mówi lm. 2 i testu serii 6(c) na przynajmniej trzech opakowaniach przygotowanych do przewozu [patrz lm. 300(9)]”.

Zmienia się numerację istniejących uwag 3-5, odpowiednio na 4-6.

Uwagę do numeru identyfikacyjnego 0150 zmienia się numerację na uwagę 1 i dodaje się uwagę 2 w brzmieniu:

„*Uwaga 2:* Właściwe władze mogą zezwolić na klasyfikację tych mieszanin w klasie 4.1 na podstawie testu serii 6(c) na przynajmniej trzech opakowaniach przygotowanych do przewozu”.

102 (13) Ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Takie artykuły bez opakowań mogą być przymocowane do stojaków lub umieszczone w skrzyniach lub innych odpowiednich urządzeniach do manipulowania, przechowywania lub w wyrzutniach w taki sposób, aby nie przemieszczały się podczas przewozu w normalnych warunkach”.

Dodaje się nowy ust. 14 w brzmieniu:

„(14) Gdy takie wielkie artykuły wybuchowe są, jako część ich testów bezpieczeństwa operacyjnego i testów przydatności, poddane warunkom testowym odpowiadającym wymaganiom RID i takie testy przebiegły pomyślnie, właściwe władze mogą zezwolić na transport rzeczonych artykułów na podstawie RID”.

Zmienia się numerację istniejących ust. 14 i 15, odpowiednio na ust. 15 i 16.

105 (1) W akapicie pierwszym przed ostatnim zdaniem dodaje się nowe zdanie w brzmieniu: „W przypadku artykułów bez opakowań oznaczenia mają być umieszczone na artykule, na jego stojaku lub urządzeniach służących do manipulowania, przechowywania lub na wyrzutniach”.

- (3) Skreśla się tekst „zawierający jedną lub więcej substancji żrących zgodnie z kryteriami dla klasy 8”.

KLASA 2

- 201** Pozycja 1 A Skreśla się uwagę 3.
- Pozycja 1 O Skreśla się uwagę do numeru identyfikacyjnego 1014.
- Pozycja 1 TO Przesunąć „2451 *trifluorek azotu, sprężony*” z pozycji 1 TO do pozycji 1 O.
- Pozycja 1 2A Dodaje się przed numerem 1078:
- „3337 *gaz chłodniczy R 404A* (mieszanina zoetropowa pentafluoroetanu, 1,1,1-trifluoroetanu i 1,1,1,2-tetrafluoroetanu zawierająca w przybliżeniu 44% pentafluoroetanu i 52% 1,1,1-trifluoroetanu)
- 3338 *gaz chłodniczy R 407A* (mieszanina zoetropowa difluorometanu, pentafluoroetanu i 1,1,1,2-tetrafluoroetanu zawierająca w przybliżeniu 20% difluoroetanu i 40% pentafluoroetanu)
- 3339 *gaz chłodniczy R 407B* (mieszanina zoetropowa difluorometanu, pentafluoroetanu i 1,1,1,2-tetrafluoroetanu zawierająca w przybliżeniu 10% difluoroetanu i 70% pentafluoroetanu)
- 3340 *gaz chłodniczy R 407C* (mieszanina zoetropowa difluorometanu, pentafluoroetanu i 1,1,1,2-tetrafluoroetanu zawierająca w przybliżeniu 23% difluoroetanu i 25% pentafluoroetanu)”
- Pozycja 2 F Po numerze 1965 dodaje się: „3354 *gaz owadobójczy, palny, inaczej nieokreślony*”.
- Nr 1965: Podzielić istniejący wykaz mieszanin i dołączyć nazwy następujących mieszanin:
- Dodaje się po wyrazie „mieszanina A”:
„mieszanina A 01a ma prężność pary w temperaturze 70°C nieprzekraczającą 1,6 MPa (16 bar) i gęstość w temperaturze 50°C nie niższe niż 0,516 kg/l;
mieszanina A 02a ma prężność pary w temperaturze 70°C nieprzekraczającą 1,6 MPa

(16 bar) i gęstość w temperaturze 50°C nie niższa niż 0,505 kg/l”;

– Dodaje się po „mieszanina A 1”

„*mieszanina B 1a* ma prężność pary w temperaturze 70°C nieprzekraczającą 2,3 MPa (23 bar) i gęstość w temperaturze 50°C nie niższe niż 0,474 kg/l;

mieszanina B 2a ma prężność pary w temperaturze 70°C nieprzekraczającą 2,6 MPa (26 bar) i gęstość w temperaturze 50°C nie niższe niż 0,463 kg/l”;

Uwadze 1 nadaje się brzmienie:

„W przypadku powyższych mieszanin, użycie następujących zwyczajowych nazw handlowych jest dozwolone przy opisie następujących substancji: butan dla mieszanin A, A 01, A 02 i A 0, i propan dla mieszaniny C”.

Pozycja 2 TF: Dodaje się przed numerem 3160: „3355 gaz owadobójczy, toksyczny, palny, inaczej nieokreślony”.

Pozycja 6 A Po numerze 3164 dodaje się nową uwagę, która otrzymuje brzmienie:

„*Uwaga:* Artykuły mające działać jako pochłaniacze wstrząsów nie podlegają wymaganiom niniejszej dyrektywy, o ile każdy artykuł:

- a) ma objętość gazową nieprzekraczającą 1 litra i ciśnienie robocze nieprzekraczające 50 barów;
- b) ma minimalne ciśnienie rozrywające czterokrotnie większe niż ciśnienie napełnienia w temperaturze 20°C;
- c) produkowany jest z materiału, który nie ulegnie fragmentacji w chwili pęknięcia;
- d) jeżeli styka się z ogniem, jest zabezpieczony przed pęknięciem za pomocą ulegającego degradacji pod wpływem ognia uszczelnienia lub zaworu bezpieczeństwa, aby obniżyć wewnętrzne ciśnienie;

i

- e) jest wyprodukowany zgodnie ze standardem kontroli jakości akceptowalnym dla właściwych władz”.

Dodaje się na końcu:

„3353 napełniacze poduszek powietrznych, sprężony gaz lub

3353 moduły poduszek powietrznych, sprężony gaz lub

3353 napinacze pasów bezpieczeństwa, sprężony gaz

Uwaga 1 Ten punkt odnosi się do artykułów, które są używane jako ratujące życie napełniacze poduszek powietrznych stosowane w pojazdach lub moduły poduszek powietrznych lub napinacze pasów bezpieczeństwa, zawierające sprężony gaz lub mieszaninę sprężonych gazów sklasyfikowanych w klasie 2 i zawierające lub nie, niewielkie ilości materiałów pirotechnicznych. Dla jednostek z materiałem pirotechnicznym występujący efekt wybuchowy będzie ograniczony do pojemnika ciśnieniowego tak, że jednostka może być wyłączona z klasy 1 zgodnie z uwagą do lm. 100 ust. 2 lit. b) w połączeniu z 16.6.1.4.7 lit. a) i (ii) – *Podręcznik testów i kryteriów, część I*. Dodatkowo jednostki mają być zaprojektowane i opakowane do przewozu w taki sposób, aby nie było ryzyka fragmentacji pojemnika ciśnieniowego i żadnego zagrożenia odłamkami, gdy znajdą się w ogniu. Fakt ten powinien być stwierdzony przez badania. Pojemnik ciśnieniowy ma być zgodny z wymaganiami dla gazów lub gazu zawartych w pojemniku ciśnieniowym.

Uwaga 2 Poduszki powietrzne i napinacze pasów bezpieczeństwa zainstalowane w samochodach lub kompletnych komponentach samochodu (takich jak kolumny kierownicze, panele drzwiowe, siedzenia itp.) nie podlegają wymaganiom niniejszej dyrektywy”.

207 (3) i

(4) Wprowadzić następujące zmiany:

„(3) Następujące gazy są akceptowane jako gazy napędowe, składniki gazów napędowych lub jako gazy wypełniające dla pojemników dla aerozoli

(1950 aerozole): gazy z pozycji 1 A, 1 O i 1 F inne niż 2203 silan; gazy z pozycji 2 A i 2 F, inne niż przypisane numerowi identyfikacyjnemu 3161; i 1070 metylosilan z pozycji 2 O.

- (4) Wszystkie gazy z pozycji 1 i 2 z wyjątkiem gazów piroforycznych i gazów bardzo toksycznych (gazy z LC⁵⁰ niższym niż 200 ppm), będą akceptowalne jako gazy wypełniające dla nr 2037 pojemniki z gazem”.

- 210** (1) (a) Dodaje się następujący nowy punkt:

„Niemniej, jeżeli te opakowania mają maksymalną masę brutto nie większą niż 2 kg, zgodność z „Ogólnymi warunkami pakowania” lm. 1500 ust. 1, 2 i 5 do 7 jest wystarczająca”.

- 212** (1) Dodaje się wyraz „i standardy” po wyrazie „następujące dyrektywy”. Następnie dodaje się na końcu nowego tiret:

„– dla pozycji: EN 849:1996 przewoźne butle z gazem – zawory gazowe – specyfikacja i testowanie typu”.

- 213** (2) Zamiast „zarezerwowany” umieścić „EN 962: 1996 przewoźne butle z gazem – pokrywy ochronne zaworów i osłony zaworów dla przemysłowych i medycznych butli z gazem – projektowanie, budowa i testy”:

Nadać poprzedniemu tekstowi brzmienie: „jeżeli są spełnione następujące standardy”.

- 223** (2) tiret trzecie przypisu otrzymuje brzmienie:

– „dla 1965 mieszanin gazowych węglowodorów, skroplonych, inaczej nieokreślonych. pozycji 2 F: mieszanina A lub butan, mieszanina A 01 lub butan, mieszanina A 02 lub butan, mieszanina A 0 lub butan, mieszanina A 1, mieszanina B 1, mieszanina B 2, mieszanina B, mieszanina C lub propan”.

- (3) Otrzymuje brzmienie:

„(3) Wymagania ust. 1 z wyjątkiem lit. b) są uważane za spełnione, jeżeli są zastosowane odpowiednie części następujących standardów: EN 1089-1:1996 przewoźne butle z gazem – identyfikacja butli z gazem (z wyjątkiem LPG) – część 1: oznaczenie”.

- 226** Ta sama zmiana co w 223(2), ale pismem pochylonym.

- 250** Pozycja 1 TO Przesunąć „2451 *trifluorek azotu, sprężony*” z pozycji 1 TO do pozycji 1 O i zamienić „5” na „10” dla okresu testowego.

Pozycja 2 A Przed nr 1078, dodaje się:

„3337 gaz chłodniczy R 404A | (1), (2), (3), (5) | – | 3,6 | 10 |

0,82 | –

3338 gaz chłodniczy R 407A | (1), (2), (3), (5) | – | 3,6 | 10 | 0,94
| –

3339 gaz chłodniczy R 407B | (1), (2), (3), (5) | – | 3,8 | 10 | 0,93
| –

3340 gaz chłodniczy R 407C | (1), (2), (3), (5) | – | 3,5 | 10 | 0,95
| –”.

Dodaje się następującą linię do numeru identyfikacyjnego 3220:

„| (1), (2), (3), (5) | — | 3,6 | 10 | 0,72 | g”.

Pozycja 2 F Przed nr 1965, dodaje się następujący tekst:

„3354 gaz owadobójczy, palny, inaczej nieokreślony | (1), (2),
(3), (5) | – | – | 10 | – | n”

Tabela dla nr 1965 otrzymuje brzmienie:

„1965	<i>Mieszanina gazowych węglowodorów, skroplona, inaczej nieokreślona, takich jak</i>	(1), (2), (3), (5)			10	*	m, n
	mieszanina A	(1), (2), (3), (5)	1,0	10	0,50		
	mieszanina A 01	(1), (2), (3), (5)	1,5	10	0,49		
	mieszanina A 02	(1), (2), (3), (5)	1,5	10	0,48		
	mieszanina A 0	(1), (2), (3), (5)	1,5	10	0,47		
	mieszanina A 1	(1), (2), (3), (5)	2,0	10	0,46		
	mieszanina B 1	(1), (2), (3), (5)	2,5	10	0,45		
	mieszanina B 2	(1), (2), (3), (5)	2,5	10	0,44		
	mieszanina B	(1), (2), (3), (5)	2,5	10	0,43		
	mieszanina C	(1), (2), (3), (5)	3,0	10	0,42”		

* Patrz uwaga na końcu tabeli

Pozycja 2 TF Przed nr 3160 dodaje się, co następujące:

„3355 gaz owadobójczy, toksyczny, palny, inaczej nieokreślony. | (1),
(2), (3), (5) | – | – | 5 | – | n”.

Pozycja 2 TC Numer identyfikacyjny 2194: zamienić „2.0” na „3.6” i w kolumnie dla ciśnienia testowego (MPa) i „1.3” na „1.46” w kolumnie dla maksymalnego stopnia napełnienia (kg/l).

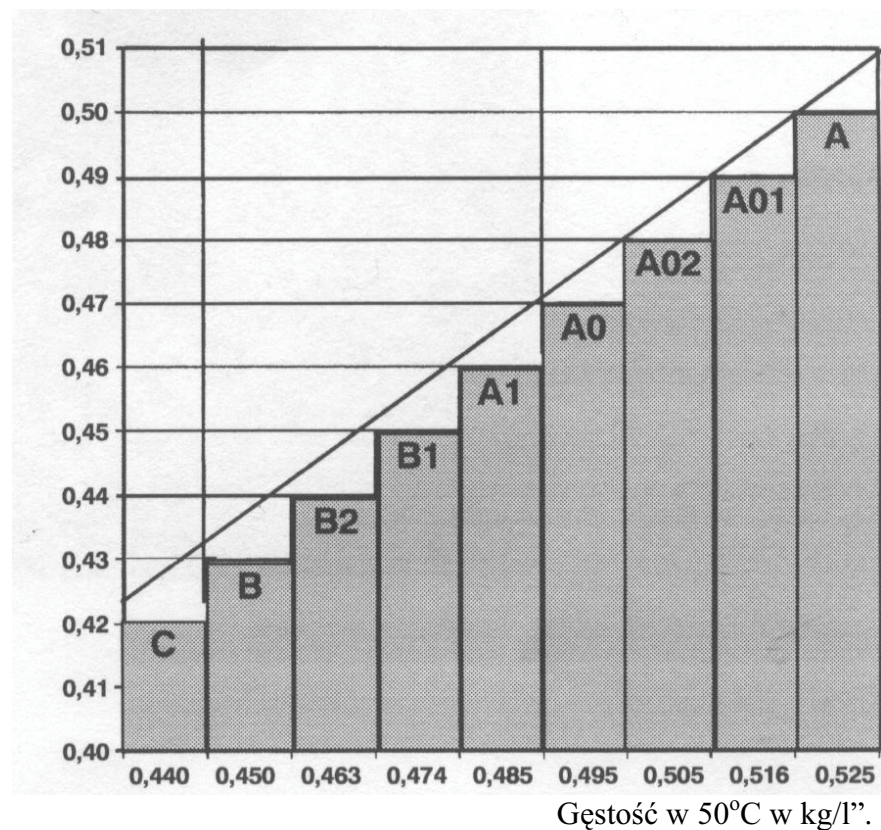
Dodaje się następującą uwagę po tabeli:

„*Uwaga:* Dla mieszanin gazów z pozycji 2 F nr 1965 maksymalna masa napełnienia na litr pojemności jest następująca:

Komercyjny propan ←

→ Komercyjny butan

Maksymalna masa zawartości na litr pojemności na litra pojemności w kg/l

KLASA 3

300 (2) Uwaga 1. Dodaje się: „ale nie powyżej 100°C” po „powyżej 61°C”.

300 (9) Dodaje się nowy ust. 9 w brzmieniu:

„(9) Mieszanina nitrogliceryny sflegmatyzowana, ciekła, palna, zawierająca nie więcej niż 30% nitrogliceryny (według masy), której przypisano numer identyfikacyjny 3343 rekomendacji Narodów Zjednoczonych w sprawie transportu dóbr niebezpiecznych, nie jest klasyfikowana, ani przyjmowana do przewozu jako substancja klasy 3, o ile nie zezwolą na to właściwe władze na podstawie wyników testu serii 2 i testu serii 6(c) – *Podręcznik testów i kryteriów, część 1*, o pakunkach przygotowanych do przewozu. Właściwe władze określą pozycję i grupę na podstawie rzeczywistego stopnia zagrożenia i typu opakowania używanego dla testu serii 6(c) (patrz także lm. 101, pozycja 4 numer identyfikacyjny 0143)”.

301 Pozycja 2 a) i

b) Przed nr 1993, dodaje się co następuje:

„3336 merkaptany, ciekłe, palne, inaczej nieokreślone. lub

3336 mieszanina merkaptanów, ciekła, palna, inaczej nieokreślone.

Pozycja 3 b) „węglowodory” 1307 otrzymują brzmienie:

„1307ksyleny”

Pod „alkohole” zmienia się *„1105 alkohole amyłowe”* na *„1105 pentanole”*.

Pod „Substancje zawierające siarkę”, dodaje się następujące na końcu:

„3336 merkaptany, ciekłe, palne, inaczej nieokreślone lub

3336 mieszanina merkaptanów, ciekła, palna inaczej nieokreślona”.

Pozycja 23 Skreśla się *„2401 piperydyna”*.

Pozycja 31 c) Uwaga: zastępuje się:

„Uwaga: Przez derogację od liczby marginesowej 300 ust. 2, paliwo dieslowskie, olej napędowy i olej opałowy (lekki) mający punkt zapłonu powyżej 61 C, ale nie powyżej 100 C, zostaje uznany za substancję pozycji 31 lit. c), numer identyfikacyjny 1202”.

„Węglowodory” 1307 otrzymują brzmienie:

„1307 ksyleny

Pod „substancje halogenowane”, dodaje się następująco:

„2344 bromopropany”

Pod „alkohole” zmienia się *„1105 alkohole amyłowe”* na

„1105 pentanole”.

Pod „substancje zawierające siarkę” dodaje się następujące:

„3336 merkaptany, ciekłe, palne, inaczej nieokreślone. lub

3336 mieszanina merkaptanów, ciekła, palna, inaczej nieokreślona.”.

Pozycja 34 F Pod F uwaga 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Klasyfikacja pestycydu w jednym z punktów w pozycji 41 jest oparta o składnik aktywny, stan fizyczny pestycydu i wszelkie dodatkowe zagrożenia, jakie może stwarzać”.

Pozycja 41 Przed lit. a) dodaje się:

„W tej pozycji substancje i preparaty używane jako pestycydy wyliczone poniżej są sklasyfikowane jako lit. a) i b) poniżej:”.

Skreśla się 2766, 2768, 2770 i 2774.

2772 otrzymuje brzmienie:

„2772 *pestycyd tiokarbaminianowy, ciekły, palny, toksyczny*, punkt zapłonu poniżej 23°C”.

Po nr 3024, dodaje się następujące:

„3346 *pestycyd będący pochodną kwasu fenoksyoctowego, ciekły, palny, toksyczny*, punkt zapłonu poniżej 23°C”.

„3350 *pestycyd piretrynowy, ciekły, palny, toksyczny*, punkt zapłonu poniżej 23°C”.

Pozycja 71 Dodaje się następującą nową uwagę 2 i zmienia się istniejącą uwagę na uwagę 1:

„2. Puste, nieoczyszczone kanistry i puste nieoczyszczone kontenery zbiornikowe, które zawierały substancje z pozycji 61 lit. c) nie podlegają wymaganiom niniejszej dyrektywy, jeżeli dla usunięcia zagrożenia zostały podjęte odpowiednie środki”.

301a (2) lit. a), b) i c) otrzymują brzmienie:

„a) Substancje sklasyfikowane w każdej pozycji jak w lit. b), poza 5 lit. b) i napoje alkoholowe z pozycji 3 lit. b): nie więcej niż 1 litr w wewnętrznym opakowaniu i nie więcej niż 12 litrów w opakowaniu;

b) Napoje alkoholowe z pozycji 3 lit. b): nie więcej niż 1 litr w wewnętrznym opakowaniu;

c) Substancje sklasyfikowane w pozycji 35 lit. b): nie więcej niż 1 litr w wewnętrznym opakowaniu i nie więcej niż 20 litrów w opakowaniu”;

308 (3) Drugie zdanie, skreśla się wyrazy:

„i dla substancji z pozycji 5 lit. c)”.

zmienia się ostatnie zdanie, które otrzymuje brzmienie:

„(Patrz lm. 1512, 1552 do 1554 i 1561)”.

314 (1) Zmienia się czwarty akapit, który otrzymuje brzmienie:

„Dla przewozu substancji i preparatów z pozycji 41, opis towarów zawiera nazwę

lub nazwy techniczne⁸ lub aktywnego składnika lub składników np. „2784 *pestycyd fosforoorganiczny, ciekły, palny, toksyczny (Dimephos), 3, pozycja 41 lit. b) RID*”.

315 (2) Wyrazy „zamknięte wagony” zastępuje się wyrazami „kryte wagony”.

KLASA 4.1

400 (14) Dodaje się następujący tekst do końca tiret drugie:

„..., dla których jest wymagana regulacja temperatury (patrz lm. 4001, E, Uwaga)”.

401 C Zmienia się uwagę 2, która otrzymuje brzmienie:

„2. Mieszanina nitrogliceryny sflegmatyzowana, stała, inaczej nieokreślona., z więcej niż 2%, ale nie więcej niż 10% nitrogliceryny, według masy, mieszanina czteroazotanu pentaerytrytu (PETN), sflegmatyzowana, stała, inaczej nieokreślona., z więcej niż 10%, ale nie więcej niż 20% (PETN) według masy, którym przyznano odpowiednio numery identyfikacyjne 3319 i 3344 Rekomendacji Narodów Zjednoczonych w sprawie transportu towarów niebezpiecznych, są akceptowane do przewozu jako substancje klasy 4.1 tylko wtedy, jeżeli spełniają wymagania właściwych władz. Właściwe władze przyznają pozycję i grupę na podstawie rzeczywistego stopnia zagrożenia i typu opakowania używanego dla testu serii 6 (c) (patrz także lm. 101 pozycja 4 nr identyfikacyjne 0143 i 0151)”.

Pozycja 26 (c) zastępuje się uwagę 2 na następujący tekst:

„2. Preparaty 5-monoazotanu (V) 1,4:3,6-dianhydro-D-sorbitolu zawierające nie mniej niż 30% nielotnych, niepalnych substancji flegmatyzujących, nie podlegają wymaganiom niniejszej dyrektywy”.

E. Dodaje się następującą uwagę pod tytułem tej sekcji:

„*Uwaga:* samoistnie reagujące substancje wymagające regulacji temperatury nie będą akceptowane do przewozu [patrz lm. 400 ust. 14]”.

405 (5) Zmienia się końcowi tego ustępu brzmienie:

„... wszystkie produkty rozkładu i substancje lotne wydzielane podczas samoistnie przyspieszającego się rozkładu lub podczas okresu całkowitego pograżenia w ogniu nie mniejszego niż jednej godziny obliczane metodami podanymi w lm. 5.3.6.3 w dodatkach X i XI.

Przejściowe kontenery masowe (PKM) skonstruowane zgodnie z wymaganiami

⁸ Nazwa techniczna jest zatwierdzona przez ISO nazwą własną (patrz ISO 1750: 1981, wraz ze zmianami), inną nazwą wyliczoną w „Rekomendowanej klasyfikacji pestycydów według zagrożenia i zaleceń dotyczących klasyfikacji WHO” lub nazwy aktywnej substancji.

niniejszego ustępu wchodzi w życie od dnia 1 stycznia 1999 r., które nie spełniają wymagań niniejszego ustępu wchodzących w życie od dnia 1 stycznia 1999 r. są wciąż dopuszczone do użytku”.

KLASA 4.2

431 Pozycja 5

b) i c) Przed nr 3313, dodaje się:

„3341 ditlenek tiomocznika (tiokarbamidu),

3342 ksantaty”

Pozycja 31 Zmienia się 2003, który otrzymuje brzmienie:

„2003 alkile metali, reagujące w środowisku wodnym, inaczej nieokreślone, lub

2003 aryle metali, reagujące w środowisku wodnym, inaczej nieokreślone.”

Pozycja 32 Zmienia się 3049, który otrzymuje brzmienie:

„3049 halogenki alkilowe metali, reagujące w środowisku wodnym, inaczej nieokreślone, lub

3049 halogenki aryłowe metali, reagujące w środowisku wodnym, inaczej nieokreślone.”

Zmienia się 3050, który otrzymuje brzmienie:

„3050 halogenki alkilowe metali, reagujące w środowisku wodnym, inaczej nieokreślone lub

3050 halogenki aryłowe metali, reagujące w środowisku wodnym, inaczej nieokreślone.”

Pozycja 33 Zmienia się 3203, który otrzymuje brzmienie:

„3203 piroforyczne związki organometaliczne”

436 Dodaje się nowy ust. 3, w brzmieniu:

„(3) Substancje z pozycji 1 lit. b) mogą także być pakowane w wielościenne torby (5M1) i wielościenne torby wodoszczelne (5M2) zgodne z liczbą marginesową 1536”.

Zmienia się numerację istniejących ust. 3 i 4 na odpowiednio 4 i 5.

437 Dodaje się nowy ust. 5 w brzmieniu:

„(5) Substancje pozycji 1(c) mogą także być pakowane w wielościenne torby (5M1) zgodnie z liczbą marginesową 1536. Dla 1362 węgla aktywnego, wielościenne torby papierowe znajdują się w hermetycznie zamkniętych torbach plastikowych lub opakowaniach z folii przymocowanej lub obkurczonej na paletach”.

Zmienia się numerację istniejącego ust. 5 na ust. 6.

KLASA 4.3

472 (3) i (4) Zmienia się jak następuje:

„(3) Opakowania zawierające przejściowe kontenery masowe (PKM) są zamykane hermetycznie... (ciąg dalszy niezmienny).

(4) Zgodnie z wymaganiami odpowiednio liczb marginesowych 470 ust. 3, 1511 ust. 2 i 1611 ust. 2 będą używane następujące:

- opakowania grupy opakowań I, oznaczone literą „X” lub PKM grupy opakowań I oznaczone literą „X” dla bardzo niebezpiecznych substancji sklasyfikowanych jako lit. a) w każdej pozycji;
- opakowania grup opakowań II lub I, oznaczone literami „Y” lub „X” lub PKM grup opakowań II lub I, oznaczone literami „Y” lub „X”, dla... (ciąg dalszy niezmienny);
- opakowania grupy opakowań III... lub PKM grup opakowań III, II lub I oznaczone literami „Z”, „Y” lub „X”, dla substancji... (ciąg dalszy niezmienny) ”.

474 Dodaje się nowy ust. 3 w brzmieniu:

„(3) Stałe substancje w rozumieniu liczby marginesowej 470 ust. 10 w pozycjach 11, 13, 17 i 20 mogą także być pakowane w metalowe PKM zgodnie z liczbą marginesową 1622”.

482 (4) Zmienia się jak następuje:

„(4) Opakowania zawierające substancje z pozycji 3, 1391 dyspersje metali alkalicznych lub dyspersje ziem alkalicznych z pozycji 11 lit. a) z punktem zapłonu nie więcej niż 61°C lub 1411 woderek litowo-glinowy, eterowy, z pozycji 16 lit. a) noszą dodatkowo etykietę zgodną z modelem nr 3”.

488 (3) Zmienia się tekst na następujący:

„W dodatku wagony, wagony cysterny lub cysterny przewożące substancje określone w liczbie marginesowej 482 ust. 3-7 noszą po obu stronach etykiety

zgodne z wymaganiami tej liczby marginesowej”.

KLASA 5.1

501 Pozycja 27 (b) Przed 1479 dodaje się następujące:

„3356 generator tlenu, chemiczny”.

Dodaje się następującą uwagę:

„Uwaga: 3356 generatory tlenu, chemiczne, zawierające substancje utleniające i zawierające wybuchowe urządzenie aktywujące są przyjmowane do przewozu w tej pozycji tylko wtedy, gdy są wyłączone z klasy 1 zgodnie z uwagą w liczbie marginesowej 100 ust. 2 lit. b).

Generator bez opakowania może wytrzymać upadek z 1,8 metra na twardą, niesprężystą, płaską i poziomą powierzchnię w pozycji, w której jest najbardziej prawdopodobne, że spowoduje to uszkodzenie, bez utraty zawartości i bez aktywacji.

Jeżeli generator jest wyposażony w urządzenie aktywujące mające przynajmniej dwa pozytywne sposoby zapobiegania nieumyślnej aktywacji.

Do tych artykułów mają zastosowanie specjalne warunki pakowania [patrz lm. 507 ust. 3]”.

502 (3) Zmienia się jak następuje:

„Zgodnie z wymaganiami odpowiednio liczb marginesowych 500 ust. 3, 1511 ust. 2 i 1611 ust. 2, będą używane następujące:

- opakowania grupy opakowań I, oznaczone literą „X” lub PKM grupy opakowań I oznaczone literą „X” dla silnie utleniających substancji sklasyfikowanych jako (a) w każdej pozycji;
- opakowania grup opakowań II lub I, oznaczone literami „Y” lub „X” lub PKM grup opakowań II lub I, oznaczone literami „Y” lub „X”, dla... (ciąg dalszy niezmienny);
- opakowania grupy opakowań III... lub PKM grup opakowań III, II, I oznaczone literami „Z”, „Y” lub „X”, dla substancji... (ciąg dalszy niezmienny)”.

506 Dodaje się nowy ust. 4 w brzmieniu:

„(4) Substancje stałe w rozumieniu lm. 500 ust. 10 pozycji 25 i 27 mogą także być pakowane w:

- a) metalowe PKM zgodne z lm. 1622, lub
- b) sztywne plastikowe PKM zgodne z lm. 1624, lub
- c) mieszane PKM z wewnętrznym zbiornikiem plastikowym zgodnym z lm. 1625, z wyjątkiem typów 11HZ2 i 21HZ2 o ile są transportowane w krytych wagonach”.

507 Dodaje się nowy ust. 3, w brzmieniu:

„(3) Generatory tlenu z pozycji 27 lit. b są transportowane w opakowaniu spełniającym wymagania dla grupy pakowania II i które spełniają także następujące wymagania, jeżeli jeden generator w opakowaniu jest aktywowany:

- a) inne generatory w opakowaniu nie zostają aktywowane;
- b) materiał pakunkowy nie zapala się; i
- c) zewnętrzna temperatura kompletnego opakowania nie przekracza 100 °C”.

512 (3) Zmienia się pierwsze zdanie, które otrzymuje brzmienie:

„Pakowania zawierające substancje z pozycji 2, 5, 1500 azotyn sodu, z pozycji 23 lit. c) lub substancje z pozycji 29 lub 30 noszą dodatkowo etykietę zgodną z modelem nr 6.1”.

518 (1) Te same zmiany, co w 512 ust. 3 na początku zdania.

KLASA 5.2

550 (3) Zmienia się jak następuje (uwaga pozostaje niezmienną):

„(3) Następujące nadtlutki organiczne nie będą przyjmowane do przewozu zgodnie z przepisami klasy 5.2;

- a) Nadtlutki organiczne typ A [patrz *Podręcznik testów i kryteriów, część II*, ust. 20.4.3 lit. a)];
- b) Nadtlutki organiczne wymagające regulacji temperatury (patrz uwaga do liczby marginesowej 551. A) jak następuje:
 - Nadtlutki organiczne typ B i C z temperaturą samoistnego rozkładu (SADT) ≤ 50 °C;
 - Nadtlutki organiczne typ D przejawiające gwałtowną lub średnią reakcję po podgrzaniu w zamknięciu i mające SADT ≤ 50 °C lub wykazujące niewielką lub brak reakcji po podgrzaniu w zamknięciu i mające SADT ≤ 45 °C, i;

– Nadtlenki organiczne typu E i F mające SADT $\leq 45^{\circ}\text{C}$ ”.

(5) Dodaje się następującą uwagę:

„Uwaga: Metody testowe dla określania palności nadtlenków organicznych umieszczono w *Podręczniku testów i kryteriów, część III*, podsekcja 32.4. Ponieważ nadtlenki organiczne mogą reagować gwałtownie po podgrzaniu, rekomenduje się ich punkt zapłonu przy użyciu próbek małych rozmiarów, jak opisano w ISO 3679:1983”.

555 (1) dodaje się wyraz „awaryjne” przed wyrazem „urządzenie do dekompresji”.

(2) Zmienia się wpis dla „kwas nadtlenooctowy, stabilizowany, nie więcej niż 17%” jak następuje:

– 2 kolumna: dodaje się „31HA1” i „31A”.

– 3 kolumna: zamienić „1000” na „1500” dla PKM typu 31H1 i dodaje się „1500” dla PKM typów 31HA1 i 31A.

(3) dodaje się wyraz „awaryjne” przed wyrazem „urządzenie do dekompresji”. Zmienia się ostatnią część zdania jak następuje:

„... wszystkie produkty rozkładu i substancje lotne wydzielane podczas samoistnie przyspieszającego rozkładu lub podczas okresu całkowitego pogrążenia w ogniu nie mniejszego niż jedna godzina obliczane metodami podanymi w lm. 5.3.6.3 w dodatkach X i XI.

Przejsściowe kontenery masowe (PKM) skonstruowane zgodnie z wymaganiami niniejszego ustępu obowiązującego przed dniem 1 stycznia 1999 r., które nie spełniają wymagań niniejszego ustępu wchodzących w życie od dnia 1 stycznia 1999 r. są wciąż dopuszczone do użytku”.

KLASA 6.1

600 (2) Dodaje się na końcu tekstu:

„Substancje, roztwory i mieszaniny z wyjątkiem substancji i preparatów używanych jako pestycydy, które nie spełniają kryteriów dyrektywy Rady 67/548/EWG¹ i dyrektywy Rady 88/379/EWG² zmienione i wobec tego nie są klasyfikowane jako wysoce toksyczne i szkodliwe zgodnie z tymi dyrektywami zmienione nie muszą być uważane za towary klasy 6.1.

¹ Dz.U. L 196 z 16.08.1967, str. 1.

² Dz.U. L 187 z 16.07.1998, str. 14”.

601 Pozycja 12(c) Skreśla się „2666 cyjanooctan etylu”.

Pozycja 58(b) Przenieść „2862 pentatlenek wanadu” z lit. b) do c)

- F Pod F dodaje się nową uwagę 2, w brzmieniu:
- „2. Klasyfikacja pestycydów jako jednego z oznaczeń w pozycji 71 do 73 oparta jest o aktywny składnik, stan fizyczny pestycydu i wszelkie dodatkowe zagrożenia, jakie może stwarzać”.
- Zmienia się numerację istniejącej uwagi 2 na uwagę 3.
- Pozycja 71 Skreśla się zapisy 3000, 3002, 3004 i 3008.
- Zmienia się 3006 w brzmieniu:
- „3006 pestycyd tiokarbaminianowy, ciekły, toksyczny”.
- Po numerze 3026, dodaje się:
- „3348 kwas fenoksyoctowy, ciekły, toksyczny
- 3352 pestycyd piretrynowy, ciekły, toksyczny”.
- Pozycja 72 Skreśla się wpisy 2999, 3001, 3003 i 3007.
- Zmienia się 3005, w brzmieniu:
- „3005 pestycyd tiokarbaminianowy, ciekły, toksyczny, palny, punkt zapłonu nie mniej niż 23 °C”.
- Po numerze 3025, dodaje się:
- „3347 pestycyd będący pochodną kwasu fenoksyoctowego, ciekły, toksyczny, palny, punkt zapłonu nie mniej niż 23 °C
- 3351 pestycyd piretrynowy, ciekły, toksyczny, palny, punkt zapłonu nie mniej niż 23 °C”.
- Pozycja 73 Skreśla się wpisy 2765, 2767, 2769 i 2773.
- Zmienia się 2771, w brzmieniu:
- „2771 pestycyd tiokarbaminianowy, stały, toksyczny”.
- Po nr 3027, dodaje się:
- „3345 pestycyd będący pochodną kwasu fenoksyoctowego stały, toksyczny
- 3349 pestycyd piretrynowy stały, toksyczny”.
- Skreśla się tabelę „Wykaz popularnych pestycydów z odpowiednimi numerami identyfikacyjnymi” i uwagi odnoszące się do tej tabeli.

602 (2) Zmienia się jak następuje:

„(3) Zgodnie z wymaganiami odpowiednio lm. 600 ust. 3, 1511 ust. 2) i 1611(2) będą używane następujące:

- opakowania grupy opakowań I, oznaczone literą „X” lub PKM grupy opakowań I oznaczone literą „X” dla wysoce toksycznych substancji... (ciąg dalszy niezmienny);
- opakowania grup opakowań II lub I, oznaczone literami „Y” lub „X” lub PKM grup opakowań II lub I, oznaczone literami „Y” lub „X”, dla... (ciąg dalszy niezmienny);
- opakowania grupy opakowań III... lub PKM grup opakowań III, II lub I oznaczone literami „Z”, „Y” lub „X”, dla... (ciąg dalszy niezmienny)”.

606 Zmienia się ust. 3 w brzmieniu:

„(3) Substancje stałe w rozumieniu lm. 600 ust. 13, pozycji 12, 17 z wyjątkiem 1694 nitrylu bromobenzylowego, 23, 25, 32, 33, 34 z wyjątkiem 1698 chloroarsyny difenylaminy, pozycje 35, 36, 41, 51, 52, 55, 61, 65, 73 i 90 mogą także być zapakowane w metalowe PKM zgodne z lm. 1622 w sztywne plastikowe PKM zgodne z lm. 1624 w mieszane PKM z wewnętrznym naczyniem plastikowym zgodnym z lm. 1625 lub drewniane PKM wyposażone nieprzepuszczalną wyściółkę zgodną z lm. 1627.

Mieszane PKM typów 11HZ2 i 21HZ2 lub drewniane PKM są transportowane w krytych wagonach”.

Dodaje się nowy ust. 4, w brzmieniu:

„(4) Substancje stałe w rozumieniu lm. 600 ust. 13 pozycja 26 mogą także być zapakowane w metalowe PKM zgodne z lm. 1622 w sztywne plastikowe PKM zgodne z lm. 1624 lub mieszane PKM zgodne z 1625 z wyjątkiem typów 11HZ2 i 21HZ2.

Mieszane PKM są transportowane w krytych wagonach”.

614 Zmienia się akapit dziewiąty w brzmieniu:

„Dla przewozu substancji i preparatów używanych jako pestycydy z pozycji 71-73, opis towarów zawiera nazwę lub nazwy techniczne⁹, lub aktywnego składnika, lub składników np. „2783 *pestycyd fosforoorganiczny, stały, toksyczny (propaphos), 6.1, pozycja 73 lit. c) RID*”.

⁹ Nazwa techniczna jest zatwierdzona przez ISO nazwą własną (patrz ISO 1750:1981, wraz ze zmianami), inną nazwą wyliczną w „Rekomendowanej klasyfikacji pestycydów według zagrożenia i zaleceń dotyczących klasyfikacji WHO” lub nazwy aktywnej substancji.

615 (2) wyrazy „zamknięte wagony” zastępuje się wyrazami „kryte wagony”.

KLASA 6.2

650 (6) Po pierwszym akapicie dodaje się następujący tekst:

„Do celów niniejszej dyrektywy, produkty biologiczne podzielone są na następujące grupy:

a) Zawierające patogeny z grupy ryzyka 1; zawierające patogeny w takich warunkach, że prawdopodobieństwo wywołania przez nie choroby jest albo bardzo niskie albo nie istnieje; te, o których wiadomo, że nie zawierają patogenów.

Substancje w tej grupie nie są uważane za substancje zakaźne do celów niniejszych wymagań.

b) Wyprodukowane i pakowane w zgodzie z wymaganiami krajowej, rządowej służby zdrowia i transportowane do celów ostatecznego pakowania lub dystrybucji do użytku w indywidualnej służbie zdrowia przez lekarzy lub jednostki.

Substancje z tej grupy nie podlegają wymaganiom mającym zastosowanie do tej grupy.

c) Te, o których wiadomo lub można rozsądnie przypuszczać, że zawierają patogeny z grup ryzyka 2,3 lub 4, i które nie spełniają kryteriów, lit. b) powyżej.

Substancje w tej grupie są klasyfikowane w tej klasie numerami identyfikacyjnymi odpowiednio 2814 lub 2900”.

Zmienia się numerację akapitu drugiego istniejących ust. 6 na ust. 7 i dodaje się następujący nowy ustęp:

„Do celów niniejszej dyrektywy okazy diagnostyczne są podzielone na następujące grupy:

a) Te, o których wiadomo lub można rozsądnie przypuszczać, że zawierają patogeny z grup ryzyka 2,3 lub 4, i te, dla których istnieje stosunkowo małe prawdopodobieństwo obecności patogenów grupy ryzyka 1. Takie substancje są klasyfikowane w tej klasie numerami identyfikacyjnymi odpowiednio 2814 lub 2900. Do tej grupy należą okazy transportowane do celów testów wstępnych lub potwierdzających istnienie patogenów.

b) Te, dla których istnieje stosunkowo małe prawdopodobieństwo obecności patogenów grup ryzyka 2 i 3. Takie substancje są klasyfikowane w tej klasie numerami identyfikacyjnymi odpowiednio 2814 lub 2900, poza przypadkami, gdy mają zastosowanie warunki lm. 656. Do tej grupy należą okazy transportowane do celów rutynowych testów kwalifikacyjnych lub

diagnozy wstępnej, lub innej niż obecność patogenów.

Uwaga: Okazy, o których wiadomo, że nie zawierają patogenów nie są uważane za substancje należące do tej klasy”.

Skreśla się istniejącą uwagę i zmienia się numerację istniejących ust. 7 i 8 na odpowiednio ust. 8 i 10.

Dodaje się następujący nowy ust. 9:

„(9) Martwe zwierzęta, o których wiadomo lub można rozsądnie przypuszczać, że zawierają substancje zakażające powinny być zapakowane, oznaczone i zaopatrzone w etykiety oraz transportowane zgodnie z warunkami² określonymi przez właściwe władze kraju pochodzenia³”.

² Takie przepisy zawarte są np. w dyrektywie nr 90/667/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. Ustanawiającej zasady weterynaryjne dla usuwania i przetwarzania odpadów zwierzęcych, ich wprowadzania na rynek i dla ochrony przed patogenami w paszach pochodzenia zwierzęcego lub rybnego i zmieniającą dyrektywę nr 90/425/EWG (Dz.U. nr L 363 z 27.12.1990, str. 51.).

³ Jeżeli kraj pochodzenia nie jest Państwem Członkowskim, właściwe władze pierwszego państwa – strony Cotif, do którego trafia dostawa.

653 (1) (a) Dodaje się następujące drugie zdanie do uwagi:

„Opakowania mogą znajdować się w opakowaniach zbiorczych zgodnie z wymaganiami liczby marginesowej 9 ust. 1; takie opakowanie zbiorcze może zawierać suchy lód”.

656 Sformułować jak następuje:

„Próbki diagnostyczne, które są objęte liczbą marginesową 650 ust. 7 lit. b) podlegają przepisom liczby marginesowej 664 tylko wtedy, gdy spełnione są następujące warunki:

- (1) – opakowania pierwotne nie mogą zawierać więcej niż 100 ml;
- opakowanie zewnętrzne nie może zawierać więcej niż 500 ml;
- opakowania pierwotne muszą być odporne na przecieki, i
- opakowanie musi być zgodne z wymaganiami dla tej klasy, choć nie musi być poddane testom, lub

(2) Opakowanie musi być zgodne z EN 829:1996”.

661 (3) W drugim zdaniu skreśla się „produkty biologiczne i”.

664 Zmienia się tiret drugie w brzmieniu:

„W przypadku próbek diagnostycznych podlegających przewozowi na warunkach ustalonych w liczbie marginesowej 656 towary muszą być oznaczone jak

następuje: „*Próbki do diagnozy zawierające...*” (opis substancji zakaźnej, która określiła wybór klasyfikacji jako pozycja 2 lub 3)”.

KLASA 8

800 (3) Dodaje się następującą nową lit. g):

„g) Substancje, roztwory i mieszaniny,

1. które nie spełniają kryteriów dyrektyw nr 67/548/EWG i 88/379/EWG z ostatnimi zmianami i wobec tego są sklasyfikowane jako żrące zgodnie z tymi dyrektywami z ostatnimi zmianami i,
2. które nie powodują korozji stali lub aluminium.

Nie muszą być uważane za towary klasy 8”.

801 Pozycja 1(a) Uwaga: Drugie zdanie powinno być sformułowane następująco:

Tritlenek siarki o czystości, co najmniej 99,95%, bez inhibitora (niestabilizowany) nie jest przyjmowany do przewozu .

32 (c) Zmienia się 2790,w brzmieniu:

„2790 roztwór kwasu octowego z nie więcej, niż 10%, ale mniej niż 50% kwasu według masy”

zamienia się „25%” na „10%” w uwadze.

54 (a) Przed: nr 2734 dodaje się:

„2401 *piperydyna*”.

65 (a) Przed: nr 1759 dodaje się:

„3147 *barwnik, stały, żrący, inaczej nieokreślony*. lub

3147 barwnik pośredni, stały, żrący, inaczej nieokreślony”.

65 (b) Element 1759 powinien zostać umieszczony na końcu.

802 (3) Zmienia się jak następuje:

„(3) Zgodnie z wymaganiami liczby marginesowej 800 ust. 3 lit. b) i odpowiednio 1511 ust. 2 lub 1611 ust. 2 powinny być użyte następujące:

- Opakowania grupy opakowań I, oznaczone literą „X” lub PKM grupy opakowań I oznaczone literą „X” dla substancji żrących... (ciąg dalszy niezmienny);

- Opakowania grup opakowań II lub I, oznaczone literami „Y” lub „X” lub PKM grup opakowań II lub I, oznaczone literami „Y” lub „X”, dla... (ciąg dalszy niezmienny);
- Opakowania grupy opakowań III... lub PKM grup opakowań III, II lub I oznaczone literami „Z”, „Y” lub „X”, dla... (ciąg dalszy niezmienny)”.

803 Zmienia się początek jak następuje:

„1052 bezwodny fluorowodór i 1790 kwas fluorowodorowy zawierający więcej niż 85% fluorowodoru z pozycji 6 jest pakowany...”.

805 (1) Uwaga 1: Zmienia się w następujący sposób:

„Dopuszczalny okres... dla przewozu substancji z pozycji 2 lit. a) i 7 lit. a) wynosi dwa lata”.

Dodaje się następujące dwa nowe ust. 3 i 4:

„(3) Substancje stałe w rozumieniu lm. 800 ust. 6 pozycji 16, 39, 46, 52, 55, 65 i 75 mogą także być zapakowane w metalowe PKM zgodne z lm. 1622 w sztywne plastikowe PKM zgodne z lm. 1624 w mieszane PKM z wewnętrznym naczyniem plastikowym zgodnym z lm. 1625 lub drewniane PKM wyposażone nieprzepuszczalną wyściółkę zgodną z lm. 1627.

Mieszane PKM typów 11HZ2 i 21HZ2 lub drewniane PKM są transportowane w krytych wagonach.

(4) Substancje stałe w rozumieniu lm. 800 ust. 6 pozycji 67 mogą także być zapakowane w metalowe PKM zgodne z lm. 1622 w sztywne plastikowe PKM zgodne z lm. 1624 w mieszane PKM z wewnętrznym naczyniem plastikowym zgodnym z lm. 1625 z wyjątkiem typów 11HZ2 i 21HZ2.

Mieszane PKM są transportowane w krytych wagonach”.

806 (1) Uwaga 2 do lit. d) otrzymuje brzmienie:

Dopuszczalny okres używalności opakowań przeznaczonych do przewozu 2031 kwasu azotowego zawierającego więcej niż 55% czystego kwasu z pozycji 2 lit. b) i 1790 kwasu fluorowodorowego zawierającego więcej niż 60% fluorowodoru z pozycji 7 lit. b) wynosi dwa lata od ich daty produkcji .

812 (8) Dodaje się „pozycja 2 a) 1., „przed „pozycja 3 a)”.

815 (1) Wyrazy „pozycja 2 a) 2 zastępuje się wyrazami „na „pozycja 2 a)”.

(3) Wyrazy „zamknięte wagony” zastępuje się wyrazami „kryte wagony”.

KLASA 9

900 (1) Początek ostatniego akapitu powinien być sformułowany jak następuje:

„Substancje i artykuł klasy 9, z wyjątkiem substancji i artykułów z pozycji 3, 5-7 i 14, które są przechowywane...”

(3) Wyrazy „Narodów Zjednoczonych” zastępuje się wyrazami „odnoszących się do przewozu towarów niebezpiecznych”, przed 3117 skreśla się „(ciekły elektrolit)” przed „akumulatory” i dodaje się na końcu:

„3334 płyn regulowany przepisami lotniczymi inaczej nieokreślony i 3335 ciało stałe regulowane przepisami lotniczymi inaczej nieokreślone.”

901 Pozycja 5 Dodaje się nową uwagę 1 jak następuje:

„*Uwaga 1.* Każdy typ baterii lub akumulatora zostanie określony tak, aby spełniał kryteria klasyfikacji w klasie 9 na podstawie testów przeprowadzonych zgodnie z *Podręcznikiem testów i kryteriów, część III, podsekcja 38.3*”.

Skreśla się istniejącą uwagę 3.

Zmienia się numerację istniejącej uwagi odpowiednio 1 i 2 na 2 i 3.

Uwaga 3 (nowa): Zmienia się drugie zdanie jak następuje:

Wyrazy „zawór bezpieczeństwa” zastępuje się wyrazami „urządzenie chroniące przed nadmiernymi ciśnieniami wewnętrznymi” i wyrazy „zapobiec gwałtownemu pęknięciu” zastępuje się wyrazami „zapobiec jakimkolwiek gwałtownemu rozerwaniu”.

Pozycja 6 Nadać uwadze na końcu następujące brzmienie:

„... akumulatory elektryczne klasy 8 i akumulatory litowe klasy 9”.

Pozycja 8 Zmienia się 3268 w brzmieniu:

„3268 *napełniacze poduszek powietrznych, pirotechniczne* lub

3268 moduły poduszek powietrznych, pirotechniczne lub

3268 napinacze pasów bezpieczeństwa, pirotechniczne”.

Uwaga 1: Dodaje się następujące na końcu istniejącego tekstu:

„Jeżeli napełniacz poduszek powietrznych przechodzi test serii 6 lit. c) nie jest konieczne powtarzanie testu na samym module poduszki powietrznej”.

Uwaga 2: Dodaje się wyraz „napinacze” do wyrazu „pasów bezpieczeństwa” i wyrazów „siedzenia” po „drzwi”.

G Pod „G. Substancje transportowane w podwyższonych temperaturach”, dodaje się następującą nową uwagę 2:

„2. Ciekły asfalt nie podlega wymaganiom klasy 9”.

Pozycja 71 Dodaje się nową uwagę 2 o następującym brzmieniu, uprzednio zmieniawszy istniejącą uwagę na uwagę 1:

„Uwaga 2: Puste, nieoczyszczone kanistry i puste, nieoczyszczone kontenery zbiornikowe, które zawierały substancje z pozycji 20 lit. c) nie podlegają wymaganiom niniejszej dyrektywy, jeżeli dla usunięcia zagrożenia zostały podjęte odpowiednie środki”.

906 (1) Skreśla się ostatnie zdanie lit. c) i ostatnie dwa zdania końcowego ustępu.

914 (1) Zmienia się ostatnie zdanie przypisu, który otrzymuje brzmienie: „Nazwa techniczna pestycydu jest zatwierdzoną przez ISO nazwą własną (patrz ISO 1750:1981, wraz ze zmianami), inną nazwą wyliczoną w „Rekomendowanej klasyfikacji pestycydów według zagrożenia i zaleceń dotyczących klasyfikacji WHO” lub nazwą aktywnej substancji.

(2) Wyrazy „(patrz uwaga 1 w pozycji 5...)” zastępuje się wyrazami „(patrz uwaga 2 w pozycji 5...)”.

DODATEK I

1170 Skreśla się wyraz „przemysłowy” z elementu dla „ładunki, kształtowane, przemysłowe” i z uwagi do „naboje, ropa, szyby”.

DODATEK V

1500 (8) Zmienia się ostatnie zdanie, które otrzymuje brzmienie:

„Niemniej jednak substancja może być przewożona jedynie w takim opakowaniu, w którym zawór jest wyraźnie przeznaczony dla tej substancji oraz w warunkach przewozu dla odpowiedniej klasy lub za zgodą właściwych władz każdego Państwa Członkowskiego”.

1510 (1) W definicji „zrekonstruowanych opakowań” dodaje się „lit. a)” przed „bębny metalowe” i dodaje się nową lit. b) w brzmieniu:

„b) bębny plastikowe, które:

(i) Zostały skonwertowane z jednego typu UN do innego typu UN (np. 1H1 do 1H2); lub

(ii) Przeszły wymianę integralnych komponentów strukturalnych”.

Po definicji „odtworzonych opakowań”, dodaje się „lit. a)” przed „bębną metalową” i dodaje się nową lit. b), w brzmieniu:

„b) Bębny plastikowe, cysterny, które:

- (i) Zostały doprowadzone do stanu, w którym były po wyprodukowaniu, z całą poprzednią zawartością, usuniętymi zewnętrznymi warstwami ochronnymi i etykietami.;
- (ii) Wszystkie integralne uszczelki wymienione; i
- (iii) Zostały poddane inspekcji po oczyszczeniu z odrzuceniem opakowań z widocznymi uszkodzeniami, zmarszczkami lub pęknięciami, uszkodzonymi włóknami lub zamknięciami lub innymi wyraźnymi defektami”.

(3) Po „maksymalna masa netto” dodaje się:

„Plastikowe surowce wtórne: oznacza surowce odzyskane z używanych opakowań przemysłowych, które zostały oczyszczone i przygotowane do przetwarzania na nowe opakowania. Konkretność własności środków wtórnych używanych do produkcji nowych opakowań są regularnie sprawdzane i dokumentowane w ramach programu kontroli jakości, zawierają zapis odpowiedniego sortowania wstępnego i potwierdzenie, że każda partia wtórnego plastiku jest zgodna z wymaganiami projektowymi dla przedmiotów produkowanych z takiego surowca wtórnego. Zawiera to koniecznie informację o materiale pakunkowym, z którego wtórny plastik został uzyskany, jak również szczegóły dotyczące sposobu, w jaki poprzednia zawartość może ograniczać możliwości nowych opakowań wyprodukowanych przy użyciu tego materiału. Dodatkowo program kontroli jakości producenta opakowań zawiera, na podstawie liczby marginesowej 1500 ust. 13, wyniki testów mechanicznych wymagań projektowych z sekcji IV niniejszego dodatku, na opakowaniach wyprodukowanych z każdej partii plastikowych surowców wtórnych. Podczas tego testowania wytrzymałość podczas stertowania może być oceniona za pomocą odpowiedniego ściskania dynamicznego zamiast testu stertowania zgodnego z liczbą marginesową 1555”.

1512 (1) c) (ii) i d): Skreśla się następujące wyrazy:

„i dla opakowań metalowych giętych na zimno, z usuwaną głowicą przeznaczone dla substancji klasy 3, pozycja 5 lit. c)”.

(I) d) Dodaje się:

„Niniejsze przepisy nie mają zastosowania do opakowań przeznaczonych dla substancji wymienionych w pozycjach 1 i 2, klasy 6.2”.

(7) W ostatnim przykładzie oznaczeń skreśla się odniesienie do:

„i dla substancji klasy 3, pozycja 5 lit. c)”.

W przykładach 3, 4, 5 i 7 zamienić „a)” na „a) (i)”.

Do przykładu 6 wprowadza się następujące zmiany:

„Dla nowych pudeł z płyty pilśniowej mających zawierać substancje z pozycji 1 i 2, klasy 6.2:

4G/klasa 6.2/92 (a)(i), (b), (c)(iii) i (e)

S/SP-9989-ERIKSSON (f) i (g)”.

(8) Dodaje się nowy ust. 8 w brzmieniu:

„(8) Opakowania wyprodukowane z plastikowych surowców wtórnych są oznaczane „REC” obok oznakowań opisanych powyżej”.

1526 (f) W drugim zdaniu wyrazy „dla nowych opakowań” zastępuje się wyrazami:

„Z wyjątkiem plastikowych surowców wtórnych według definicji w 1510 ust. 3”.

1551 (5) Na końcu uwagi skreśla się wyrazy „lub średniej” między „wysokiej” i „masy cząsteczkowej”.

(6) Dodaje się następujący tekst po tiret drugie od początku:

„i dla cystern zgodnie z liczbą marginesową 1526 grupy pakowania II i III, i jeżeli to konieczne dla opakowań mieszanych zgodnie z liczbą marginesową 1537 o średniej masie cząsteczkowej polietylenu spełniającej warunki następujących specyfikacji:

- średnia gęstość w 23 C po obróbce termicznej przez jedną godzinę w 100°C $\geq 0,940$ zgodnie ze standardem ISO 1183,
- natężenie przepływu fazy ciekłej w 190 °C/2,16 kg obciążenie: $\leq 0,5$ g/10 min i $\geq 0,1$ g/10 min zgodnie ze standardem ISO 1133,
- natężenie przepływu fazy ciekłej w 190 °C/5 kg obciążenie: ≤ 3 g/10 min i $\geq 0,5$ g/ 10 min zgodnie ze standardem ISO 1133”.

Dodaje się następujące zdanie na końcu:

„Procedura zgodna z niniejszym ustępem ma także zastosowanie do opakowań polietylenowych wysokiej gęstości, wysokiej lub średniej masy cząsteczkowej, których powierzchnia zewnętrzna została poddana fluorowaniu”.

(7) W pierwszym zdaniu dodaje się wyrazy „lub średniej” między „wysokiej” i „masy cząsteczkowej”.

1552 (4) c) Skreśla się:

„I dla substancji klasy 3, pozycja 5 lit. c)”.

1553 (1) i

1554 (1) Skreśla się:

„opakowania metalowe gięte na zimno i przeznaczone dla substancji klasy 3, pozycja 5 lit. c)”.

1555 (4) Zastąpić trzeci akapit jak następuje:

„Przed oceną opakowania plastikowe są ochładzane do temperatury otoczenia”.

Załącznik Uzupełnić i zmienia się następujące punkty:

Sekcja I

Dodaje się do nagłówka „lub średnią” między „wysoką”, a „masą cząsteczkową”.

Dodaje się następujący tekst w lit. a):

„Dla substancji wypełniających, które powodują większe pęknięcia naprężeniowe w polietylenie niż roztwór zwilżający odpowiednia zgodność chemiczna może być dowiedziona po wstępnym przechowywaniu przez trzy tygodnie w 40°C zgodnie z liczbą marginesową 1551 ust. 6, ale z oryginalną substancją wypełniającą”.

Dodaje się następujący tekst w lit. e):

„Okres użytkowania zostanie w takich przypadkach określony przez obserwowanie stopnia uszkodzenia (np. dwa lata dla kwasu azotowego w stężeniu nie mniejszym niż 55%)”.

Sekcja II

Zmienia się przypisowi pozycję 8 do klasy 61 (roztwory podchlorynów) jak następuje:

„Testy są przeprowadzane tylko z zaworem. Jeżeli test jest przeprowadzony z kwasem azotowym jako standardowym płynem, są używane kwasoodporne zawory i uszczelki. Dla roztworów podchlorynów zaprojektowane w ten sam sposób zawory i uszczelki... (ciąg dalszy niezmienny)”.

DODATEK VI

1601 (5) zmienia się koniec ostatniego zdania, które otrzymuje brzmienie:

„Niemniej substancja może być przewożona w takim opakowaniu, tylko wtedy,

gdy zawór jest wyraźnie przeznaczony dla tej substancji w warunkach przewozu odpowiedniej klasy lub za zgodą właściwych władz, któregoś Państwa Członkowskiego”.

(11) Wyrazy „zamknięte wagony” zastępuje się wyrazami „kryte wagony”.

1622 (3) Skreśla się ustęp i zmienia numerację istniejących ust. 4-8 na 3- 7.

1662 Dodaje się nowy ust. 4, w brzmieniu:

- „(4) a) PKM napełniony przed datą upłynięcia terminu testu okresowego zgodnie z ust. 2, może być przewożony przez okres nieprzekraczający trzech miesięcy po tej dacie.
- b) Dodatkowo PKM może być przewożony po dacie upłynięcia terminu testu okresowego zgodnie z ust. 2, za zgodą właściwych władz przez okres nieprzekraczający sześciu miesięcy po tej dacie, tak aby pozwolić na zwrot substancji wyliczonych w niniejszej dyrektywie do odpowiedniego usuwania lub ponownego użytku. Gdy substancje są transportowane w PKM w tych warunkach, następujące stwierdzenie zostaje umieszczone w liście przewozowym przewóz zgodnie z liczbą marginesową 1662 ust. 4 lit. b)”.

Zmienia się numerację istniejącego ust. 4 na 5.

1663 (3) Dodaje się nowy ust. 3, w brzmieniu:

- „(3) a) PKM napełniony przed datą upłynięcia terminu inspekcji wizualnej zgodnie z ust. 2 może być przewożony przez okres nieprzekraczający trzech miesięcy po tej dacie.
- b) Dodatkowo PKM może być przewożony po dacie upłynięcia terminu inspekcji wizualnej zgodnie z ust. 2, za zgodą właściwych władz przez okres nieprzekraczający sześciu miesięcy po tej dacie, tak, aby pozwolić na zwrot substancji wyliczonych w niniejszej dyrektywie do odpowiedniego usuwania lub ponownego użytku. Gdy substancje są transportowane w PKM w tych warunkach, następujące stwierdzenie zostaje umieszczone w liście przewozowym *przewóz zgodnie z liczbą marginesową 1663 ust. 3 lit. b)*”.

Zmienia się numerację istniejących ust. 3- 5 odpowiednio na 4-6.

DODATEK VIII

1802 f) Skreśla się.

Z wykazu I i III skreśla się kolumnę (f) „kod NHM”.

Przed wykazem III zamiast „RID” dodaje się „niniejszej dyrektywy”.

1. Istniejące elementy, które mają być wytuszczone, sklasyfikowane jako lit. a):

Wykazy I i III: 1565, 1575, 1626, 1680, 1689, 1713, 1905, 2316, 2471, 2630, 3048, 3095, 3096, 3260.

Wykaz II, klasa 8: 3095, 3096, 3260.

Wykazy I, II i III: 1588.

2. Istniejące elementy, które mają być skreślone:

Wykazy I i III: 2666.

Wykazy I, II i III: 2765, 2766, 2767, 2768, 2769, 2770, 2773, 2774, 2999, 3000, 3001, 3002, 3003, 3004, 3007, 3008.

Wykaz I: Wszystkie pestycydy na wykazie istniejących pestycydów pokazane w tabeli pod F, po pozycji 73 liczby marginesowej 601.

3. Przeniesienie istniejących elementów

Wykazy I i III:

883	2401	piperydyna	8, 54 a)	8+3
25	2451	fluorek azotu, sprzężony	2, 1 O	2+05(+13)
60	2771	pentatlenek wanadu	6.1, 58 c)	6.1

4. Istniejące elementy mają być zamienione jak następuje:

Wykaz I:

W przypadku „Butan (nazwa handlowa)” dodaje się „A01, A02” po „A,”.

Zmienia się 1105 na „**pentanole**” (dwukrotnie) zamiast „**alkohole amylove**”.

Zmienia się 1307 na „**ksyleny**” (bez synonimów) (dwukrotnie).

W 1965 „**węglowodory, gazowe**” i w „mieszaniny A, A 0...” dodaj mieszaniny „**A 01, A 02, B 1 i B 2**”.

Zmienia się 2790 „**Roztwory kwasu octowego...**”:

„10%” zamiast „25%” w 32 lit. c) i w WYŁĄCZONE (i uwaga liczba marginesowa 801, pozycja 32)

Skreśla się ksyleny m-, o-, p- i dimetylobenzen wraz z odniesieniami do nich.

Wykaz III:

Zmienia się 1105 na „**pentanole**” (dwukrotnie) zamiast „**alkohole amyłowe**”.

Zmienia się 1307 na „**ksyleny**” (bez synonimów)

W 1965 „**węglowodory, gazowe**” i dodaje się mieszaniny „**A 01, A 02, B 1 i B 2**”

Zmienia się 2790 „**roztwory kwasu octowego...**”: „10%” zamiast „25%” w 32 lit. c)

Wykazy I, II i III:

Zastępuje się: „**ditiowęglan**” na „**tiowęglan**” dla nr 2771, 2772 i 3006.

Dodaje się „**reagujące w środowisku wodnym**” (dwukrotnie) do nr 2003, 3049, 3050 i 3203 przed „**inaczej nieokreślony**”.

Wykazy I i III:

0059, 0439, 0440 i 0441 skreśla się „przemysłowy”.

1931 i 1411 dodaje się „+3” w kolumnie „e”.

1500: zmienia się „50” na „56” w kolumnie (a) i dodaje się „+6.1” w kolumnie (e).

2031: pierwszy element [pozycja 2 lit. a) 1.]: zmienia się „88” na „885” w kolumnie (a) i dodaje się „+05” w kolumnie (a).

3319: W kolumnie (c) zamienić obecny tekst na „mieszanina nitrogliceryny, sflegmatyzowana, stała, inaczej nieokreślona, więcej niż 2%, ale nie więcej niż 10% nitrogliceryny (według masy): patrz liczba marginesowa 401 sekcja C, uwaga 2”.

5. Nowe pozycje, które mają być dodane

Wykaz I:

Po „5-monoazotan(V),4:3,6-dianhydro-D-sorbitolu” dodaje się:

5-monoazotan(V),4:3,6-dianhydro-D-sorbitolu kompozycje związków zawierających nie mniej niż 30% nietłotnego, niepalnego flegmatyzatora: patrz liczba marginesowa 401 pozycja 26 c), Uwaga 2... WYŁĄCZENIE”

Po „Urządzenia...” dodaje się:

„Ciekły asfalt: patrz liczba marginesowa 901, uwaga 2 w G...

WYŁĄCZENIE”

Dodaje się następujące do wykazu II, klasa 6.1 w „Konkretne elementy inaczej nieokreślone. lub konkretne elementy zbiorcze” na początku „pestycydy”:

„fosforan glinu, pestycyd 6.1, 43a)/642/3048/6.1”

Wykazy I i III: dodaje się

„30	2344	Bromopropany	3, 31 c)	3
			WYŁĄCZONY	
	3334	Ciecze regulowane przepisami lotniczymi, inaczej nieokreślone.	WYŁĄCZONY	
	3335	Ciecze regulowane przepisami lotniczymi, inaczej nieokreślone.		
20	3337	Gaz chłodniczy R 404A (mieszanina zoetropowa pentafluoroetanu, 1,1,1 trifluoroetanu i 1,1,1,2 tetrafluoroetanu zawierająca w przybliżeniu 44% pentafluoroetanu i 52% 1,1,1 trifluoroetanu)	2, 2A	2(+13)
20	3338	Gaz chłodniczy R 407A (mieszanina zoetropowa difluorometanu, pentafluoroetanu i 1,1,1,2 tetrafluoroetanu zawierająca w przybliżeniu 20% difluoroetanu i 40% pentafluoroetanu)	2, 2A	2(+13)
20	3339	Gaz chłodniczy R 407B (mieszanina zoetropowa difluorometanu, pentafluoroetanu i 1,1,1,2 tetrafluoroetanu zawierająca w przybliżeniu 10% difluoroetanu i 70% pentafluoroetanu)	2, 2A	2(+13)
20	3340	Gaz chłodniczy R 407C (mieszanina zoetropowa difluorometanu,	2, 2A	2(+13)

		pentafluoroetanu i 1,1,1,2 tetrafluoroetanu zawierająca w przybliżeniu 23% difluoroetanu i 25% pentafluoroetanu)		
40	3341	Ditlenek tiomocznika	4.2, 5 b)	4.2
40	3341	Ditlenek tiomocznika	4.2, 5 c)	4.2
40	3342	Ksantaty	4.2, 5 b)	4.2
40	3342	Ksantaty	4.2, 5 c)	4.2
30/33	3343	Mieszanina nitrogliceryny sflegmatyzowana, ciekła, palna, inaczej nieokreślona zawierająca nie więcej niż 30% nitrogliceryny (według masy)	3, ...	3
44	3344	Mieszanina czteroazotan pentaerytrytolu sflegmatyzowana, stała, inaczej nieokreślona, zawierająca więcej niż 10% ale nie więcej niż 20% PETN (według masy)	4.1, ...	4.1
20	3353	Napełniacze poduszek powietrznych, sprężony gaz	2, 6A	2
20	3353	Moduły poduszek powietrznych, sprężony gaz	2, 6A	2
20	3353	Napinacze pasów bezpieczeństwa, sprężony gaz	2, 6A	2
50	3356	Generator tlenu, chemiczny	5.1, 27 b)	5.1”
Wykazy I, II, III: dodaje się:				
„88	3147	Barwnik, stały, żrący, inaczej nieokreślony	8, 65 a)	8
88	3147	Barwnik pośredni, stały, żrący, inaczej nieokreślony	8, 65 a)	8
33	3336	Merkaptan, ciekły, palny, inaczej nieokreślony	3, 2 a)	3

33	3336	Mieszanina merkaptanu, ciekła, palna, inaczej nieokreślona	3, 2 a)	3
33	3336	Merkaptany, ciekłe, palne, inaczej nieokreślone	3, 2 b)	3
33	3336	Mieszanina merkaptanu, ciekła, palna, inaczej nieokreślona	3, 2 b)	3
33	3336	Merkaptany, ciekłe, palne, inaczej nieokreślone	3, 3 b)	3
30	3336	Mieszanina merkaptanów, ciekła, palna, inaczej nieokreślona	3, 31 c)	3
30	3336	merkaptan, ciekły, palny, inaczej nieokreślony	3, 31 c)	3
30	3336	Mieszanina merkaptanu, ciekła, palna, inaczej nieokreślona	3, 31 c)	3
66	3345	Pestycyd będący pochodną kwasu fenoksyoctowego, stały, toksyczny	6.1, 73 a)	6.1
60	3345	Pestycyd będący pochodną kwasu fenoksyoctowego, stały, toksyczny	6.1, 73 b)	6.1
60	3345	Pestycyd będący pochodną kwasu fenoksyoctowego, stały, toksyczny	6.1, 73 c)	6.1
336	3346	Pestycyd będący pochodną kwasu fenoksyoctowego, ciekły, palny, toksyczny	3, 41 a)	3+6.1
336	3346	Pestycyd będący pochodną kwasu fenoksyoctowego, ciekły, palny, toksyczny	3, 41 b)	3+6.1
663	3347	Pestycyd będący pochodną kwasu fenoksyoctowego, ciekły, toksyczny, palny	6.1, 72 a)	6.1+3
63	3347	Pestycyd będący pochodną	6.1, 72 b)	6.1+3

		kwasu fenoksyoctowego, ciekły, toksyczny, palny		
63	3347	Pestycyd będący pochodną kwasu fenoksyoctowego, ciekły, toksyczny, palny	6.1, 72 c)	6.1+3
66	3348	Pestycyd będący pochodną kwasu fenoksyoctowego, ciekły, toksyczny	6.1, 71 a)	6.1
60	3348	Pestycyd będący pochodną kwasu fenoksyoctowego, ciekły, toksyczny	6.1, 71 b)	6.1
60	3348	Pestycyd będący pochodną kwasu fenoksyoctowego, ciekły, toksyczny	6.1, 71 c)	6.1
66	3349	Pestycyd piretrynowy, stały, toksyczny	6.1, 73 a)	6.1
60	3349	Pestycyd piretrynowy, stały, toksyczny	6.1, 73 b)	6.1
60	3349	Pestycyd piretrynowy, stały, toksyczny	6.1, 73 c)	6.1
336	3350	Pestycyd piretrynowy, ciekły, palny, toksyczny	3, 41 a)	3+6.1
336	3350	Pestycyd piretrynowy, ciekły, palny, toksyczny	3, 41 b)	3+6.1
663	3351	Pestycyd piretrynowy, ciekły, toksyczny, palny	6.1, 72 a)	6.1+3
63	3351	Pestycyd piretrynowy, ciekły, toksyczny, palny	6.1, 72 b)	6.1+3
63	3351	Pestycyd piretrynowy, ciekły, toksyczny, palny	6.1, 72 c)	6.1+3
66	3352	Pestycyd piretrynowy, ciekły, toksyczny	6.1, 71 a)	6.1
60	3352	Pestycyd piretrynowy, ciekły, toksyczny	6.1, 71 b)	6.1
60	3352	Pestycyd piretrynowy, ciekły, toksyczny	6.1, 71 c)	6.1

toksyczny

23	3354	Gaz owadobójczy, palny, 2, 2 F inaczej nieokreślony	3(+13)
263	3355	Gaz owadobójczy, toksyczny, 2, 2 TF palny, inaczej nieokreślony	6.1+3(+ 13)”

6. Numery identyfikacyjne, które mają być zmienione [kolumna (a)]

Wykazy I i III:

„74	2975	Tor metaliczny, piroforyczny – w opakowaniu typu A	7,9
74	2975	Tor metaliczny, piroforyczny – w opakowaniu typu B(U)	7,10
74	2975	Tor metaliczny, piroforyczny – w opakowaniu typu B(M)	7,11
74	2975	Tor metaliczny, piroforyczny – na specjalnych zasadach	7,13
75	2976	Azotan toru, stały – LSA-I	7,5
75	2976	Azotan toru, stały – LSA-II	7,6
75	2976	Azotan toru, stały – w opakowaniu typu A	7,9
75	2976	Azotan toru, stały – w opakowaniu typu B(U)	7,10
75	2976	Azotan toru, stały – w opakowaniu typu B(M)	7,11
75	2976	Azotan toru, stały – na specjalnych zasadach	7,13
74	2979	Uran metaliczny, piroforyczny – w opakowaniu typu A	7,9
74	2979	Uran metaliczny, piroforyczny – w opakowaniu typu B(U)	7,10
74	2979	Uran metaliczny, piroforyczny – w opakowaniu typu B(M)	7,11
74	2979	Uran metaliczny, piroforyczny – na specjalnych zasadach	7,13
78	2980	Azotan uranylu w roztworze sześciowodorku	7,9

78	2980	Azotan uranylu w roztworze sześciowodoru	7,10
78	2980	Azotan uranylu w roztworze sześciowodoru	7,11
75	2981	Azotan uranylu, stały – LSA-I	7,5
75	2981	Azotan uranylu, stały – LSA-II	7,6
75	2981	Azotan uranylu, stały – w opakowaniu typu A	7,9
75	2981	Azotan uranylu, stały – w opakowaniu typu B(U)	7,10
75	2981	Azotan uranylu, stały – w opakowaniu typu B(M)	7,11
75	2981	Azotan uranylu, stały – na specjalnych zasadach	7,13”

7. Dodatkowe elementy nieakceptowane do przewozu:

Wykazy I i III:

0074	Diazodinitrofenol, zwilżony: Patrz lm. 101, uwaga	ZABRONIONY
0113	Guanilonitrozamino zwilżona: patrz lm. 101, uwaga	guanilidenohydrazyna, ZABRONIONY
0114	Guanilonitrozamina (Tetracen), zwilżony patrz lm.101, uwaga	guanilotetracen ZABRONIONY
0129	Azydek ołowiowy, zwilżony: patrz lm. 101, uwaga	ZABRONIONY
0130	Styfninian ołowiowy, zwilżony: patrz lm. 101, uwaga	ZABRONIONY
0135	Piorunian rtęci, zwilżony: patrz lm. 101, uwaga	ZABRONIONY
0224	Azydek baru, suchy lub zwilżony, nie więcej niż 50% wody (według masy): patrz lm. 101, uwaga	ZABRONIONY
0473	Substancje wybuchowe, inaczej nieokreślone.: patrz lm. 101, uwaga	ZABRONIONE

- 3111 Nadtlenek organiczny, typ B, ciekły, z regulacją temperatury: ZABRONIONY
patrz lm.551, A, uwaga
- 3112 Nadtlenek organiczny, typ B, stały, z regulacją temperatury: ZABRONIONY
patrz lm. 551, A, uwaga
- 3113 Nadtlenek organiczny, typ C, ciekły, z regulacją temperatury: ZABRONIONY
patrz lm. 551, A, uwaga
- 3114 Nadtlenek organiczny, typ C, stały, z regulacją temperatury: ZABRONIONY
patrz lm. 551, A, uwaga
- 3115 Nadtlenek organiczny, typ D, ciekły, z regulacją temperatury: ZABRONIONY
patrz lm. 551, A, uwaga
- 3116 Nadtlenek organiczny, typ D, stały, z regulacją temperatury: ZABRONIONY
patrz lm.551, A, uwaga
- 3117 Nadtlenek organiczny, typ E, ciekły, z regulacją temperatury: ZABRONIONY
patrz lm.551, A, uwaga
- 3118 Nadtlenek organiczny, typ E, stały, z regulacją temperatury: ZABRONIONY
patrz lm.551, A, uwaga
- 3119 Nadtlenek organiczny, typ F, ciekły, z regulacją temperatury: ZABRONIONY
patrz lm.551, A, uwaga
- 3120 Nadtlenek organiczny, typ F, stały, z regulacją temperatury: ZABRONIONY
patrz lm.551, A, uwaga
- 3231 Ciecz reagująca samoistnie, typ B, z regulacją temperatury ZABRONIONA
patrz lm.401, E, uwaga
- 3232 Ciało stałe reagujące samoistnie, typ B, z regulacją temperatury ZABRONIONE
patrz lm.401, E, uwaga
- 3233 Ciecz reagująca samoistnie, typ C, z regulacją temperatury ZABRONIONA

- patrz lm.401, E, uwaga
- 3234 Ciało stałe reagujące samoistnie, typ C, z ZABRONIONE regulacją temperatury
patrz lm.401, E, uwaga
- 3235 Ciecz reagująca samoistnie, typ D, z regulacją ZABRONIONA temperatury
patrz lm.401, E, uwaga
- 3236 Ciało stałe reagujące samoistnie, typ D, z ZABRONIONE regulacją temperatury
patrz lm.401, E, uwaga
- 3237 Ciecz reagująca samoistnie, typ E, z regulacją ZABRONIONA temperatury
patrz lm.401, E, uwaga
- 3238 Ciało stałe reagujące samoistnie, typ E, z ZABRONIONE regulacją temperatury
patrz lm.401, E, uwaga
- 3239 Ciecz reagująca samoistnie, typ F, z regulacją ZABRONIONA temperatury
patrz lm.401, E, uwaga
- 3240 Ciało stałe reagujące samoistnie, typ F, z ZABRONIONE regulacją temperatury
patrz lm.401, E, uwaga

DODATEK IX

1900 (1) (a) Dodaje się następujące do pierwszego punktu:

„Mają linię w tym samym kolorze, co symbol, umieszczoną na etykiecie 5 mm od jej brzegu i równoległą do niego”.

(4) Uzupełnić istniejący tekst jak następuje:

„(jak przewidziano w Międzynarodowym morskim kodeksie towarów niebezpiecznych lub instrukcjach technicznych ICAO)”.

1903 Otrzymuje brzmienie:

„Etykiety ostrzegawcze, które do dnia 31 grudnia 1998 r. były zgodne z modelami obowiązującymi do tej daty, mogą być używane dopóki zapasy nie zostaną wyczerpane”.

Dla etykiet nr 3 i nr 4.3 z białym płomieniem czarna linia powinna zostać

zastąpiona przez białą linię.

DODATKI X i XI

1.1.1 W definicji kontenera zbiornikowego dodaje się „gazowe” po „substancje” i skreśla się ostatnie zdanie (tylko dodatek X).

1.1.4.1 Dodaje się akapit do drugiego tiret w brzmieniu (tylko dodatek XI):

- „Sterowane zawory wentylacyjne (automatyczna wentylacja) oznacza urządzenia wentylacyjne na pojemnikach z wylotem w dół, które są podłączone do dolnego zaworu i podczas normalnej pracy otwierane jedynie podczas załadunku i rozładunku dla wentylacji pojemników;”

1.7.4 Koniec tekstu otrzymuje brzmienie (tylko dodatek X):

„... wypełnione nie mniej niż do 80% lub nie więcej niż do 20% swojej pojemności”.

1.7.10 Dodaje się następujące (tylko dodatek XI):

„1.7.10 Kiedy pojemniki zatwierdzone dla skroplonych gazów klasy 2 są także zatwierdzone dla płynów innych, pomarańczowe pasmo zgodne z liczbą marginesową 2.6.5, zostanie okryte lub uczynione nierozpoznawalnym w inny sposób, tak aby nie było widoczne podczas przewozu tych płynów.

Podczas przewozu tych płynów szczegóły zgodne z liczbą marginesową 2.6.3 lit. b) lub c) nie są już widoczne po dwóch stronach cysterny lub na panelach”.

2.5.2.5 Przenosi się „2451 trifluorek azotu, sprężony” i związane z nim dane z pozycji 1 TO do pozycji 1 O.

Tabela otrzymuje brzmienie

Pozycja i grupa	Numer identyfikacyjny i nazwa	Minimalne ciśnienie testowe dla pojemników				Maksymalny stopień napełnienia kg/l
		z izolacją cieplną		bez izolacji cieplnej		
		MPa	bar	MPa	bar	
„Pozycja 2A	dodaje się przed nr 1078:					
	3337 gaz chłodniczy R 404 A	2,9	29	3,2	32	0,82
	3338 gaz chłodniczy R 407 A	2,9	29	3,3	33	0,94
	3339 gaz chłodniczy R 407 B	3,1	31	3,4	34	0,93
	3340 gaz chłodniczy R 407 C	2,7	27	3,1	31	0,95

Pozycja i grupa	Numer identyfikacyjny i nazwa	Minimalne ciśnienie testowe dla pojemników				Maksymalny stopień napełnienia kg/l
		z izolacją cieplną		bez izolacji cieplnej		
		MPa	bar	MPa	bar	
	Nadaje się następujące brzmienie:					
	2422 oktafluorobut-2-en (gaz chłodniczy R 1318)	1	10	1	10	1,34
	2424 oktafluoropropan (gaz chłodniczy R 218)	2,1	21	2,3	23	1,07
	3296 heptafluoropropan (gaz chłodniczy R 227)	1,4	14	1,6	16	1,20
	3298 mieszanina tlenku etylenu z pentafluoroetanem z nie więcej niż 7,9% tlenku etylenu	2,4	24	2,6	26	1,02
	3299 mieszanina tlenku etylenu z tetrafluoroetanem z nie więcej niż 5,6% tlenku etylenu	1,5	15	1,7	17	1,03
Pozycja 2F	Dodaje się przed nr 3161:					
	3354 Gaz owadobójczy, palny, inaczej nieokreślony.	patrz liczby marginesowe 2.5.2.2 i 2.5.2.3				
	Zmienia się jak następuje:					
	2200 propadien wyhamowany	1,8	18	2,0	20	0,50
	2453 fluoroetan (gaz chłodniczy R 161)	2,1	21	2,5	25	0,57
	3153 perfluoro (methyl vinyl) eter	1,4	14	1,5	15	1,14
	3252 difluorometan (gaz chłodniczy R 32)	3,9	39	4,3	43	0,78
	Nr 1965 otrzymuje brzmienie:					
	1965 Mieszanina gazowych węglowodorów, skroplonych, inaczej nieokreślona, takich jak mieszanina A	1	10	1	10	0,50

Pozycja i grupa	Numer identyfikacyjny i nazwa	Minimalne ciśnienie testowe dla pojemników				Maksymalny stopień napełnienia kg/l
		z izolacją cieplną		bez izolacji cieplnej		
		MPa	bar	MPa	bar	
	mieszanina A 01	1,2	12	1,4	14	0,49
	mieszanina A 02	1,2	12	1,4	14	0,48
	mieszanina A 0	1,2	12	1,4	14	0,47
	mieszanina A 1	1,6	16	1,8	18	0,46
	mieszanina B 1	2	20	2,3	23	0,45
	mieszanina B 2	2	20	2,3	23	0,44
	mieszanina B	2	20	2,3	23	0,43
	mieszanina C	2,5	25	2,7	27	0,42
	inne mieszaniny	patrz liczby marginesowe 2.5.2.2 lub 2.5.2.3				
Pozycja 2 TF	Przed nr 3160, dodaje się: 3355 gaz owadobójczy, toksyczny, palny, inaczej nieokreślony	patrz liczby marginesowe 2.5.2.2 lub 2.5.2.3				
	Otrzymuje brzmienie: 2204 tlenosiarczek węgla	2,7	27	3,0	30	0,84
Pozycja 2 TC	Otrzymuje brzmienie: 2197 jodowodór, bezwodny 2420 heksafluoroaceton	1,9	19	2,1	21	2,25 1,08
Pozycja 2 TO	Otrzymuje brzmienie: 3083 fluorek perchlorylu	2,7	27	3,0	30	1,21”

2.6.1.1 i 2.6.1.2 Zmienia się trzecie zdanie przypisu, które otrzymuje brzmienie:

„Zamiast nazwy pozycji inaczej nieokreślonej uzupełnionej o nazwę techniczną, użyta może być jedna z następujących nazw:”

2.6.1.1 i

2.6.1.2 Dodaje się „mieszanina A 01” i „mieszanina A 02” po „mieszanie A” i „mieszanie B 1” i „mieszanie B 2” po „mieszanie A 1”.

2.6.3 (Tylko dodatek XI)

- a) skreśla się tiret drugie
- b) skreśla się „ze wskazaniem maksymalnej dopuszczalnej masy ładunku w kg dla każdego z nich”.

2.6.3.1 Dodaje się następujący tekst na końcu (tylko dodatek XI):

„... przewożona substancja; w przypadku pojemników do wielokrotnego użytku, musi być wskazana literowa nazwa transportowanego gazu wraz z maksymalnym dopuszczalnym obciążeniem na tym samym ruchomym panelu”.

2.7.2 Dodaje się następujące na końcu (tylko dodatek XI): „Patrz broszura UIC 573 OR”.

3.3.2 Dodaje się następujące zdanie do tekstu (tylko dodatek XI):

„Pojemniki są także przeznaczone do hermetycznego zamykania, jeżeli zostały wyposażone w sterowany sprężynowy zawór wentylacyjny (automatyczna wentylacja), który otwiera się przy ujemnych ciśnieniach przekraczających 0,4 bary”.

5.3.3 Otrzymuje brzmienie:

„Pojemniki przeznaczone do przewożenia substancji z pozycji 1 lit. a) lub z pozycji 20 liczby marginesowej 501 mają być wyposażone w górnej części w urządzenie wyłączające, zabezpieczające przed jakimkolwiek wytworzeniem niebezpiecznego, nadmiernego ciśnienia wewnątrz pojemnika w wyniku rozkładu przewożonych substancji, jakiegokolwiek wycieku płynu lub wprowadzenia substancji obcej do pojemnika.

Pojemniki i ich sprzęt serwisowy przeznaczone do przewozu substancji z pozycji 1 lit. b) i c) liczby marginesowej 501 mają być zaprojektowane w taki sposób, aby zapobiec wprowadzeniu substancji obcej, jakimkolwiek przeciekom płynów i jakimkolwiek wytworzeniu niebezpiecznego, nadmiernego ciśnienia wewnątrz pojemnika w wyniku rozkładu przewożonych substancji”.

Istniejące drugie zdanie staje się pierwszym zdaniem nowego punktu.

5.3.6.1-

5.3.6.4 Wyrazy „urządzenie obniżające ciśnienie” zastępuje się wyrazami „zabezpieczające urządzenie odciążające”.

5.3.6.3 Zmienia się koniec pierwszego zdania jak następuje:

„... substancje lotne uwolnione po przynajmniej godzinie całkowitego umieszczenia w płomieniach obliczone z następującego wzoru:

$$q=70961 \cdot F \cdot A^{0,82}$$

gdzie:

q = pochłanianie ciepła [W]

A = powierzchnia zwilżona [m²]

F = współczynnik izolacji [-]

$F = 1$ dla pojemników nieizolowanych lub

$$F = \frac{U(923 - T_{PO})}{47032} \quad \text{dla pojemników izolowanych,}$$

gdzie:

K = przewodnictwo cieplne warstwy izolacyjnej [W·m⁻¹·K⁻¹]

L = grubość warstwy izolacyjnej [m]

$U = K/L$ = współczynniki przewodnictwa cieplnego izolacji [W·m⁻²·K⁻¹]

T_{PO} = temperatura nadtlenu w warunkach rozprężania [K]”

Na końcu istniejącego tekstu dodaje się następującą uwagę:

„Uwaga: Przykład metody określania wielkości zabezpieczającego urządzenia odciążającego podany w dodatku 5 *Podręcznika testów i kryteriów*”.

5.4.2 Zamienić termin „urządzenie obniżające ciśnienie” na „zabezpieczające urządzenie odciążające”.

Dodaje się:

„5.8 Środki przejściowe

Przejściowe kontenery masowe (PKM) skonstruowane zgodnie z wymaganiami 5.3.6.3 obowiązujące przed dniem 1 stycznia 1999 r., które nie spełniają wymagań 5.3.6.3 wchodzących w życie od dnia 1 stycznia 1999 r., są wciąż dopuszczone do użytku”.

Dodaje się:

„6.1.3 Substancje sproszkowane i granulowane sklasyfikowane w lit. a) pozycji 17, 25, 27, 32 do 36, 41, 43, 44, 51, 52, 55, 56, 61, 65- 68, 71-

73 i 90”.

Istniejące liczby marginesowe 6.1.3, 6.1.4 i 6.1.5 powinny mieć zmienioną numerację na odpowiednio 6.1.4, 6.1.5 i 6.1.6.

6.1.5 Zamienia się „Pozycja 71 i 73” na „Pozycja 73”.

6.2.2 Po „6.1.2” dodaje się „i 6.1.3”.

6.2.3 Zamienia się „6.1.3 i 6.1.5” na „6.1.4 i 6.1.6”.

6.3.4 Zamienia się „6.1.4” na „6.1.5”.

6.3.2 Zamienia się „6.1.5” na „6.1.6”.

6.3.2 Dodaje się następujące zdanie na końcu (tylko dodatek XI):

„Pojemniki są przeznaczone do przewożenia substancji 6.1.4. oraz uważane za hermetycznie zamknięte, jeżeli są wyposażone w sterowany sprężynowy zawór wentylacyjny (automatyczna wentylacja), który otwiera się przy ujemnych ciśnieniach przekraczających 0,4 bary”.

6.5.1 Zamienić „6.1.3 i 6.1.5” na „6.1.4 i 6.1.6”.

6.5.2 Zamienić „6.1.4” na „6.1.5”.

6.8.1 Staje się 6.8 o następującej zawartości (tylko dodatek XI):

„6.8 Środki przejściowe

Kontenery zbiornikowe do przewozu substancji wyliczonych w pozycjach 6, 8, 9, 10, 13, 15, 16, 18, 20, 25 i 27 liczby marginesowej 601, które zostały skonstruowane zgodnie z wymaganiami niniejszego dodatku obowiązujące przed dniem 1 stycznia 1995 r., ale nie zgodnie z wymaganiami niniejszego dodatku wchodzących w życie od dnia 1 stycznia 1995 r., są dopuszczone do użytku do dnia 31 grudnia 2002 r.”

6.8.2 Skreśla się (tylko dodatek XI).

Dodaje się:

„8.1.3 Substancje sproszkowane i granulowane sklasyfikowane w lit. a) pozycji 16, 39, 46, 52, 55, 65, 67, 69, 71, 73 i 75”.

Istniejące liczby marginesowe 8.1.3 i 8.1.4 powinny być przenieumerowane na odpowiednio 8.1.4 i 8.1.6.

8.2.2 Po „8.1.2” dodaje się „i 8.1.3”

8.2.3 Zamienia się „8.1.3” na „8.1.4”.

8.2.4 Zamienia się „8.1.4” na „8.1.5”.

8.3.2 Zamienia się „8.1.2, 8.1.3 i 8.1.4” na „8.1.2- 8.1.5”.

8.3.5 Dodaje się „w związku z rozkładem przewożonych substancji” do końca tekstu.

8.5.2 Zamienia się „8.1.2 i 8.1.3” na „8.1.2-8.1.4”.

8.5.3 Zamienia się „8.1.4” na „8.1.5”.

8.8.3 Dodaje się:

„8.8.3 Kontenery zbiornikowe/wagony-cysterny przeznaczone do przewozu 2401 piperydyny z pozycji 54 lit. a), skonstruowane zgodnie z wymaganiami ust. 3.2.3 obowiązujące przed dniem 1 stycznia 1999 r., które nie są zgodne z wymaganiami obowiązującymi od dnia 1 stycznia 1999 r., są dopuszczone do użytku do dnia 31 grudnia 2003 r. (dodatek X)/2009 (dodatek XI)”.

DYREKTYWA 2000/62/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 10 października 2000 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 96/49/WE w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do kolejowego transportu towarów niebezpiecznych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 71 ust. 1 lit. c),

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego²,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Dyrektywa 96/49/WE⁴ ustanawia przepisy przejściowe, które pozostawały w mocy do dnia 1 stycznia 1999 r., w celu umożliwienia Europejskiemu Komitetowi Normalizacyjnemu (CEN) ukończenia niektórych prac normalizacyjnych dotyczących zbiorników i cystern; prac tych jeszcze nie ukończono.
- 2) Należy lepiej zdefiniować środki transportu, objęte odstępstwem przewidzianym w art. 5 ust. 2 lit. c) dyrektywy 96/49/WE.
- 3) W celu umożliwienia Państwom Członkowskim korzystania, w ograniczonym czasie, z wagonów kolejowych i cystern, które nie są zgodne z nowym przepisem zawartym w Załączniku do dyrektywy 96/49/WE, należy wprowadzić przepis przejściowy obejmujący wagony kolejowe i cysterny wyprodukowane od dnia 1 stycznia 1997 r. i wykorzystywane jedynie w transporcie krajowym.
- 4) Terminy ustanowione w art. 6 ust. 4 dyrektywy 96/49/WE dotyczące niektórych środków transportu powinny zostać przesunięte; określenie danego środka transportu i ostatecznego terminu zastosowania dyrektywy 96/49/WE powinno podlegać procedurze przewidzianej w jej art. 9.
- 5) Odstępstwa przewidziane w art. 6 ust. 9, 11 i 14 dyrektywy 96/49/WE powinny

¹ Dz.U. C 181 z 26.6.1999, str. 25.

² Dz.U. C 329 z 17.11.1999, str. 11.

³ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 29 października 1999 r. (Dz.U. C 154 z 5.6.2000, str. 353), wspólne stanowisko Rady z dnia 27 czerwca 2000 r. (Dz.U. C 254 z 25.8.2000, str. 14) oraz decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 września 2000 r.

⁴ Dz.U. L 235 z 17.9.1996, str. 25. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 1999/48/WE (Dz.U. L 169 z 5.7.1999, str. 58).

podlegać procedurze przewidzianej w jej art. 9.

- 6) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁵.
- 7) Należy określić warunki, po spełnieniu których, transport może być uznany za transport *ad hoc*.
- 8) W związku z powyższym dyrektywa 96/49/WE powinna zostać zmieniona,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 96/49/WE wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 5 ust. 2 lit. c) wyrazy „temperatury funkcjonowania materiałów przeznaczonych...” zastępuje się wyrazami: „temperatury funkcjonowania materiałów używanych do opakowań z tworzyw sztucznych, cystern oraz ich wyposażenia przeznaczonych...”;
2. Art. 6 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W obrębie swojego terytorium Państwo Członkowskie może zezwolić na korzystanie z wagonów kolejowych wyprodukowanych przed dniem 1 stycznia 1997 r., które nie spełniają wymogów określonych w niniejszej dyrektywie, lecz zostały wyprodukowane zgodnie z przepisami krajowymi obowiązującymi dnia 31 grudnia 1996 r., pod warunkiem, że wagony te zapewniają wymagany poziom bezpieczeństwa.

Cysterny i wagony wyprodukowane dnia 1 stycznia 1997 r. lub później, które nie spełniają wymogów określonych w Załączniku, lecz zostały wyprodukowane zgodnie z wymogami niniejszej dyrektywy obowiązującymi w dniu ich produkcji, mogą nadal być wykorzystywane w transporcie krajowym do dnia ustanowionego zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 9.”;
 - b) w ust. 4:
 - w zdaniu pierwszym datę „dnia 31 grudnia 1998 r.” zastępuje się datą „dnia 30 czerwca 2001 r.”, i w zdaniu drugim datę „dnia 1 stycznia 1999 r.” zastępuje się datą „dnia 1 lipca 2001 r.”.
 - dodaje się następujące akapity:

„Terminy 30 czerwca 2001 r. i 1 lipca 2001 r. w odniesieniu do zbiorników i cystern, dla których nie określono żadnych szczegółowych wymogów

⁵ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

technicznych, lub dla których nie zamieszczono w Załączniku wystarczających odniesień do odpowiednich norm europejskich zostaną przesunięte.

Zbiorniki i cysterny określone w akapicie drugim oraz ostateczny termin do zastosowania niniejszej dyrektywy w odniesieniu do tych zbiorników i cystern zostaną określone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 9.”;

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Pod warunkiem uprzedniego powiadomienia Komisji, nie później niż do dnia 31 grudnia 2002 r. lub w terminie dwóch lat po ostatecznym terminie zastosowania zmienionych wersji Załącznika do niniejszej dyrektywy, Państwa Członkowskie mogą przyjmować przepisy mniej rygorystyczne niż te zawarte w Załączniku, dla transportu w obrębie ich terytorium jedynie niewielkich ilości niektórych towarów niebezpiecznych, z wyłączeniem substancji o średnim lub wysokim poziomie radioaktywności.

Odstępstwa te stosuje się bez dyskryminacji.

Bez względu na powyższe, Państwa Członkowskie mogą w każdym czasie, pod warunkiem, że uprzednio powiadomiły Komisję, przyjąć przepisy podobne do przepisów przyjętych przez inne Państwa Członkowskie w odniesieniu do niniejszego ustępu.

Komisja bada, czy warunki ustanowione w niniejszym ustępie zostały spełnione i decyduje, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 9, czy zainteresowane Państwa Członkowskie mogą przyjąć te odstępstwa.”;

d) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Państwa Członkowskie mogą wydawać zezwolenia, ważne jedynie na ich terytorium, na transport *ad hoc* towarów niebezpiecznych, albo zabroniony na mocy przepisów Załącznika, albo też wykonywany na warunkach innych niż te ustanowione w Załączniku, pod warunkiem, że taki transport *ad hoc* jest jasno określony i ograniczony w czasie.”;

e) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Pod warunkiem uprzedniego powiadomienia Komisji, Państwa Członkowskie mogą zezwalać na specjalnie wyznaczonych trasach na ich terytorium, na regularny transport towarów niebezpiecznych, stanowiący część określonego procesu przemysłowego, i który to transport jest albo zabroniony na mocy przepisów Załącznika, albo wykonywany na warunkach innych niż te ustanowione w Załączniku, gdy działania takie mają charakter lokalny i są surowo kontrolowane na jasno określonych warunkach.

Komisja bada, czy wymagania określone w akapicie pierwszym zostały spełnione i decyduje, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 9, czy zainteresowane Państwa Członkowskie mogą zezwalać na taki transport.”;

f) ust. 14 otrzymuje brzmienie:

„14. Pod warunkiem uprzedniego powiadomienia Komisji, Państwa Członkowskie mogą zezwalać na transport towarów niebezpiecznych na warunkach mniej rygorystycznych niż te ustanowione w Załączniku, w przypadku transportu lokalnego na krótkich dystansach na terenie portów, lotnisk i zakładów przemysłowych.

Komisja bada, czy warunki ustanowione w akapicie pierwszym zostały spełnione i decyduje, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 9, czy zainteresowane Państwa Członkowskie mogą zezwalać na taki transport.”;

3. Art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

1. Komisja jest wspomagana przez „Komitet ds. transportu towarów niebezpiecznych” powołanego na mocy art. 9 dyrektywy 94/55/WE.*

2. W przypadku odniesienia się do niniejszego artykułu, art. 5 i art. 7 decyzji 1999/468/WE będą miały zastosowanie z uwagi na przepisy jej art. 8.

Okres, określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE, ustala się na 3 miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin.”

* Dz.U. L 319 z 12.12.1994, str. 7. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2000/61/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 279 z 1.11.2000, str. 40).

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 1 maja 2001 r. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie w dniu jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 10 października 2000 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

N. FONTAINE

Przewodniczący

W imieniu Rady

D. VOYNET

Przewodniczący

DYREKTYWA KOMISJI 2001/6/WE

z dnia 29 stycznia 2001 r.

dostosowująca po raz trzeci do postępu technicznego dyrektywę Rady 94/55/WE w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie kolejowego transportu towarów niebezpiecznych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 96/49/WE z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie kolejowego transportu towarów niebezpiecznych¹, ostatnio zmienioną dyrektywą 2000/62/WE² Parlamentu Europejskiego i Rady, w szczególności jej art. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Załącznik do dyrektywy 96/49/WE zawiera przepisy dotyczące międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych zwykle znane jako „RID”, stosowane od dnia 1 lipca 1999 r.
- 2) RID jest uaktualniany, co dwa lata, dlatego zmieniona wersja wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2001 r. z okresem przejściowym do dnia 31 grudnia, 2002 r., za wyjątkiem towarów niebezpiecznych klasy 7 (materiały radioaktywne), dla których okres przejściowy zakończy się w dniu 31 grudnia 2001 r.
- 3) Konieczne jest, zatem wprowadzenie zmian do Załącznika do dyrektywy 96/49/WE.
- 4) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Komitetu ds. transportu towarów niebezpiecznych, powołanego na mocy art. 9 dyrektywy 96/49/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Załącznik do dyrektywy 96/49/WE otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK

Przepisy dotyczące międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych (RID), zamieszczone jako załącznik I dodatku B do COTIF, obowiązujące od dnia 1 lipca 2001 r., w sprawie rozumienia, że wyrazy

¹ Dz.U. L 235 z 17.09.1996, str. 25.

² Dz.U. L 279 z 1.11.2000, str. 44.

„Umawiająca się Strona” oraz „państwa lub koleje” zastępuje się wyrazami „Państwo Członkowskie”

notabene: Tekst ujednolicony RID w wersji z 2001 r. zostanie opublikowany niezwłocznie po udostępnieniu tekstu we wszystkich językach urzędowych Wspólnoty.”

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w odniesieniu do towarów niebezpiecznych klasy 7 do dnia 31 grudnia 2001 r., a w odniesieniu do towarów innych klas najpóźniej do dnia 31 grudnia 2002 r. Niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie muszą zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to musi towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty przyjętych przepisów prawa krajowego, w zakresie objętym niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 stycznia 2001 r.

W imieniu Komisji

Loyola DE PALACIO

Wiceprzewodniczący

DECYZJA KOMISJI

z dnia 7 listopada 2002 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 96/49/WE w odniesieniu do terminów spełnienia jej przepisów przez bębny ciśnieniowe, stojaki do butli oraz cysterny do kolejowego transportu towarów niebezpiecznych

(notyfikowana jako dokument nr C(2002)4343)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2002/885/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 96/49/WE z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie kolejowego transportu towarów niebezpiecznych¹, ostatnio zmienioną dyrektywą Komisji 2001/6/WE², w szczególności jej art. 6 ust. 4 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W Załączniku do dyrektywy 96/49/WE nie zamieszczono jeszcze norm europejskich, które ustanawiają szczegółowe specyfikacje techniczne dotyczące konstrukcji, użytkowania i warunków przewozu bębnowo ciśnieniowych, stojaków do butli oraz cystern do kolejowego transportu towarów niebezpiecznych, ponieważ dotycząca ich normalizacja CEN nie jest jeszcze pełna.
- (2) Niezbędne jest więc odroczenie terminów, ustalonych w art. 6 ust. 4 dyrektywy 96/49/WE, do których takie bębny ciśnieniowe, stojaki do butli i cysterny muszą spełnić dyrektywę 96/49/WE.
- (3) Dlatego należy zmienić odpowiednio dyrektywę 96/49/WE.
- (4) Aby nie dopuścić do jakiegokolwiek niepewności prawnej, niniejszą decyzję stosuje się od 1 lipca 2001 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 6 ust. 4 akapity pierwszy i drugi dyrektywy 96/49/WE otrzymują brzmienie:

„Państwo Członkowskie może utrzymać przepisy krajowe obowiązujące 31 grudnia

¹ Dz.U. L 235 z 17.9.1996, str. 25.

² Dz.U. L 30 z 1.2.2001, str. 42.

1996 r. w odniesieniu do konstrukcji, użytkowania i warunków przewożenia nowych cystern, nowych bębnow ciśnieńowych i stojaków do butli określonych w klasie 2 Załącznika, różniące się od przepisów tego Załącznika do czasu wprowadzenia do Załącznika odniesień do norm budowy i użytkowania cystern, bębnow ciśnieńowych i stojaków do butli wiążące tak samo jak zawarte w nim przepisy, ale w żadnym przypadku nie później niż do 30 czerwca 2003 r. Bębny ciśnieniowe, stojaki do butli i cysterny zbudowane przed 1 lipca 2003 r., oraz inne zbiorniki zbudowane przed 1 lipca 2001 r. utrzymujące wymagane poziomy bezpieczeństwa mogą być stosowane na warunkach początkowych.

Wycofuje się daty 30 czerwca 2003 r. i 1 lipca 2003 r. dla bębnow ciśnieńowych, stojaków do butli i cystern nieposiadających szczegółowych wymagań technicznych lub dla których do Załącznika nie wprowadzono wystarczających odniesień do właściwych norm europejskich.”

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od 1 lipca 2001 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 listopada 2002 r.

W imieniu Komisji

Loyola DE PALACIO

Wiceprzewodnicząca

DYREKTYWA KOMISJI 2003/29/WE

z dnia 7 kwietnia 2003 r.

dostosowująca po raz czwarty do postępu technicznego dyrektywę Rady 96/49/WE w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie kolejowego transportu towarów niebezpiecznych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 96/49/WE z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do kolejowego transportu towarów niebezpiecznych¹, ostatnio zmieniona dyrektywą 2001/6/WE², w szczególności jej art. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik do dyrektywy 96/49/WE odnosi się do Regulaminu dla międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych, ogólnie znane jako RID, stosowany z mocą od dnia 1 lipca 2001 r.
- (2) Regulamin RID jest uaktualniony, co dwa lata. W związku z tym, zmieniona wersja będzie obowiązywać z mocą od dnia 1 stycznia 2003 r., z okresem przejściowym do dnia 30 czerwca 2003 r.
- (3) Konieczne jest, zatem wprowadzenie zmian do załącznika do dyrektywy 96/49/WE.
- (4) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Komitetu ds. Transportu Towarów Niebezpiecznych, określone w art. 9 dyrektywy 96/49/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Załącznik do dyrektywy 96/49/WE otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK

Regulamin dla międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych (RID), zamieszczony jako załącznik I do dodatku B do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF), obowiązujący od dnia 1 stycznia 2003 r., w których wyrazy rozumiane jako „Umawiająca się Strona” i „państwa lub koleje” zastępuje się wyrazami „Państwo Członkowskie”.

¹ Dz.U. L 235 z 17.9.1996, p. 25.

² Dz.U. L 30 z 1.2.2001, p. 42.

Tekst zmian RID w wersji z 2003 r. będzie opublikowany tak szybko, jak to możliwe po udostępnieniu tekstu we wszystkich językach urzędowych Wspólnoty.”

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 1 lipca 2003 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 kwietnia 2003 r.

W imieniu Komisji

Loyola DE PALACIO

Wiceprzewodniczący

DYREKTYWA RADY 96/35/WE

z dnia 3 czerwca 1996 r.

w sprawie wyznaczania i kwalifikacji zawodowych doradców do spraw bezpieczeństwa w transporcie drogowym, kolejowym i śródlądowym towarów niebezpiecznych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnoty Europejskie, w szczególności jego art. 75,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego²,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 189c Traktatu³,

a także mając na uwadze, co następuje:

na przełomie lat znacznie wzrosła ilość krajowych i międzynarodowych transportów towarów niebezpiecznych, zwiększając ryzyko wypadków;

niektóre wypadki zdarzające się podczas transportu towarów niebezpiecznych mogą być spowodowane niewystarczającą wiedzą na temat zagrożenia właściwego dla tego rodzaju transportu;

w związku z realizacją jednolitego rynku transportu niezbędne jest przyjęcie środków mających na celu zapobieganie zagrożeniom właściwym dla takiego transportu:

dyrektywa Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy⁴ nie wprowadza środków zapobiegających zagrożeniom właściwym dla transportu towarów niebezpiecznych;

przedsiębiorstwa związane z transportem lub z załadunkiem lub rozładunkiem towarów niebezpiecznych powinny się wymagać stosowania przepisów dotyczących zapobiegania zagrożeniom właściwym w transporcie drogowym, kolejowym i śródlądowym towarów niebezpiecznych; w tym celu należy wprowadzić obowiązek mianowania doradców ds. bezpieczeństwa transportu towarów niebezpiecznych, którzy odbyli odpowiednie szkolenie zawodowe;

celem szkolenia zawodowego musi być dostarczenie niezbędnej wiedzy z zakresu przepisów

¹ Dz.U. nr C 185 z 17.07.1991, str. 5 oraz Dz.U. nr C 233 z 11.09.1992, str. 5.

² Opinia wydana dnia 21 listopada 1991 r. (opublikowana w Dz.U. nr C 40 z 17.02.1992, str. 46).

³ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 15 maja 1992 r. (Dz.U. nr C 150 z 15.06.1992, str. 332), wspólne stanowisko Rady z dnia 6 października 1995 r. (Dz.U. nr C 297 z 10.11.1995, str. 13) i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 1996 r. (Dz.U. nr C 32 z 5.02.1996, str. 49).

⁴ Dz.U. nr L 183 z 29.06.1989, str. 1.

ustawowych, wykonawczych i administracyjnych stosowanych w odniesieniu do tych rodzajów transportu;

Państwa Członkowskie muszą określić wspólny minimalny zakres szkolenia zawodowego potwierdzonego zdaniem egzaminem;

Państwa Członkowskie muszą wydawać świadectwa typu wspólnotowego poświadczające kwalifikacje zawodowe doradców, których właściciele będą mogli prowadzić działalność w całej Wspólnocie;

kwalifikacje zawodowe doradców ds. bezpieczeństwa przyczynią się do poprawy jakości świadczonych przez nich usług w interesie użytkowników; takie kwalifikacje zawodowe pomogą także zminimalizować ryzyko wypadków, które mogą spowodować nieodwracalne szkody w środowisku oraz poważne obrażenia u innych osób mogących mieć kontakt z towarami niebezpiecznymi,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Cel

Państwa Członkowskie podejmą zgodnie z wymaganiami niniejszej dyrektywy niezbędne środki mające na celu zagwarantowanie, że nie później niż do dnia 31 grudnia 1999 r. każde przedsiębiorstwo, którego działalność obejmuje transport drogowy, kolejowy lub wodny śródlądowy, lub związany z tym załadunek lub rozładunek towarów niebezpiecznych, wyznaczy jednego lub więcej doradców ds. bezpieczeństwa transportu towarów niebezpiecznych, odpowiedzialnych za udzielenie pomocy służącej zapobieganiu zagrożeniom właściwym takiej działalności, w odniesieniu do osób, własności i środowiska.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) termin „przedsiębiorstwo” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, bez względu na to, czy prowadzi ona działalność nastawioną na zysk czy nie, każde stowarzyszenie lub grupę osób nie posiadających osobowości prawnej, bez względu na to, czy prowadzą one działalność nastawioną na zysk czy nie, lub każdy organ urzędowy bez względu na to, czy posiada on osobowość prawną czy też jest zależny od organu władzy posiadającego taką osobowość, zajmującą się transportem, ładunkiem lub rozładunkiem towarów niebezpiecznych;
- b) termin „doradca w zakresie bezpieczeństwa transportu towarów niebezpiecznych”, zwany dalej „doradcą”, oznacza każdą osobę wyznaczoną przez dyrektora przedsiębiorstwa, której rola polega na wykonywaniu zadań oraz spełnianiu obowiązków określonych w art. 4, oraz który posiada świadectwo przewidziane w art. 5;

- c) termin „towary niebezpieczne” oznacza towary określone w załączniku A dyrektywy Rady 94/55/WE z dnia 21 listopada 1994 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do transportu drogowego towarów niebezpiecznych⁵;
- d) termin „działalność” oznacza transport drogowy, kolejowy, wodny śródlądowy towarów niebezpiecznych, z wyjątkiem krajowej wodnej drogi śródlądowej nie połączonej z wodną drogą śródlądową innych Państw Członkowskich, wraz ze związanym z nim załadunkiem i rozładunkiem.

Artykuł 3

Wyjątki

Państwa Członkowskie mogą postanowić, że niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do przedsiębiorstw:

- a) których działalność dotyczy transportu towarów niebezpiecznych środkami transportu, które należą do sił zbrojnych lub znajdują się w zakresie ich odpowiedzialności,
- b) których działalność dotyczy ilości, w każdej jednostce transportu, mniejszych niż te określone w uzupełnieniach 10010 i 10011 w załączniku B do dyrektywy 94/55/WE lub
- c) których działalność główna lub drugorzędna nie polega na transporcie, załadunku lub rozładunku towarów niebezpiecznych, lecz które okazjonalnie zajmują się transportem krajowym, załadunku lub rozładunku towarów niebezpiecznych i stwarzających niewielkie niebezpieczeństwo lub ryzyko zanieczyszczenia środowiska.

Artykuł 4

Rola i mianowanie doradcy

1. Głównym zadaniem doradcy, jako osoby podlegającej dyrektorowi przedsiębiorstwa jest poszukiwanie wszelkich odpowiednich środków i podejmowanie wszelkich działań w ramach działalności przedsiębiorstwa, mających na celu ułatwienie przeprowadzenia tych działań zgodnie ze stosowanymi przepisami oraz w jak najbezpieczniejszy sposób. Jego obowiązki, dostosowane do działalności przedsiębiorstwa, wymienione są w załączniku I.
2. Doradcą może być również dyrektor przedsiębiorstwa, a także osoba wykonująca inne zadania w przedsiębiorstwie lub osoba niezatrudniona bezpośrednio w danym przedsiębiorstwie pod warunkiem, że jest ona zdolna do wykonywania obowiązków doradcy.
3. Na wniosek właściwych władz lub organu wyznaczonego w tym celu przez dowolne Państwo Członkowskie każde przedsiębiorstwo przekaze dane dotyczące tożsamości doradcy.

Artykuł 5

Świadectwo szkolenia

⁵ Dz.U. nr L 319 z 12.12.1994, str. 7.

1. Doradca posiada świadectwo szkolenia zawodowego zgodne ze wzorem wspólnotowym, zwane dalej „świadectwem”, ważne dla danego rodzaju lub rodzajów transportu. Świadectwo to jest wydawane przez właściwe władze lub organ wyznaczony w tym celu przez każde Państwo Członkowskie.
2. Aby otrzymać świadectwo, kandydat musi odbyć szkolenie oraz zdać egzamin zatwierdzony przez właściwe władze Państwa Członkowskiego.
3. Głównym celem szkolenia jest przekazanie kandydatom wystarczającej wiedzy na temat zagrożeń dotyczących transportu towarów niebezpiecznych, przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych stosowanych do danego rodzaju transportu oraz obowiązków wymienionych w załączniku I.
4. Egzamin powinien obejmować przedmioty wymienione w załączniku II.
5. Świadectwo ma postać zgodną z przedstawioną w załączniku III.
6. Świadectwo jest uznawane przez wszystkie Państwa Członkowskie.

Artykuł 6

Ważność świadectwa

Świadectwo jest ważne przez pięć lat. Okres ważności jest automatycznie przedłużany na następne pięć lat, jeśli w ostatnim roku przed jego wygaśnięciem posiadacz odbędzie ponowny kurs lub zda egzamin, zatwierdzony przez właściwe władze.

Artykuł 7

Sprawozdanie z wypadku

W sytuacji, gdy wypadek dotyka osobę, własność, środowisko lub jego wynikiem jest uszkodzenie własności lub środowiska podczas transportu, załadunku lub rozładunku przeprowadzonego przez dane przedsiębiorstwo doradca, po zgromadzeniu wszystkich niezbędnych informacji sporządza sprawozdanie z wypadku odpowiednio dla zarządu przedsiębiorstwa lub dla lokalnych władz publicznych.

Sprawozdanie to nie zastępuje sprawozdania sporządzanego przez zarząd przedsiębiorstwa, który może być wymagany w Państwie Członkowskim zgodnie z jakimkolwiek innym prawem międzynarodowym, wspólnotowym lub krajowym.

Artykuł 8

Dostosowanie dyrektywy

Zmiany niezbędne do dostosowania niniejszej dyrektywy do postępu naukowego i technicznego w dziedzinach obejmujących zakres jej zastosowania zostaną uchwalone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 9.

Artykuł 9

1. Komisję wspiera komitet ds. transportu towarów niebezpiecznych ustanowiony na mocy art. 9 dyrektywy 94/55/WE, zwany dalej „komitetem”, który składa się z przedstawicieli Państw Członkowskich i któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji.

2. Przedstawiciel Komisji przekazuje komitetowi projekt działań, które mają być podjęte. Komitet przedstawi opinię na temat projektu w terminie, który może zostać określony przez przewodniczącego stosownie do pilności sprawy. Opinia zostanie wydana większością głosów określoną w art. 148 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, które Rada musi podjąć w wyniku propozycji Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie ważone są w sposób określony w niniejszym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. a) Komisja przyjmuje przewidziane środki, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu
- b) Jeżeli przewidziane środki nie są zgodne z opinią komitetu lub jeżeli komitet nie przedstawił opinii, Komisja bezzwłocznie przedłoży Radzie wniosek dotyczący podejmowanych środków. Rada działa większością kwalifikowaną.

Jeśli w terminie trzech miesięcy od dnia wniesienia wniosku do Rady nie podejmie ona żadnych działań, Komisja przyjmuje proponowane środki.

Artykuł 10

Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla przepisów dotyczących bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy ustanowionych w dyrektywie 89/391/EWG oraz w szczegółowych dyrektywach je wykonujących.

Artykuł 11

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 31 grudnia 1999 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 12

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 3 czerwca 1996 r.

W imieniu Rady

T. TREU

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Obowiązki doradcy określone w art. 4 ust. 1

Doradca ma następujące obowiązki:

- śledzenie zgodności z zasadami dotyczącymi transportu towarów niebezpiecznych,
- doradzanie przedsiębiorstwu w zakresie transportu towarów niebezpiecznych,
- przygotowywanie rocznego sprawozdania, odpowiednio dla zarządu przedsiębiorstwa lub dla lokalnych władz publicznych na temat działalności przedsiębiorstwa w dziedzinie transportu towarów niebezpiecznych. Takie roczne sprawozdania są przechowywane przez okres pięciu lat i udostępniane na żądanie władz krajowych.

Zadania doradcy obejmują również monitorowanie czynności oraz procedur dotyczących właściwych działań przedsiębiorstwa:

- procedury zgodności z przepisami dotyczącymi identyfikacji przewożonych towarów niebezpiecznych,
- czynności przedsiębiorstwa przy zakupie środków transportu uwzględniające szczególne wymagania dotyczące transportu towarów niebezpiecznych,
- procedury kontroli sprzętu stosowanego w związku z transportem, załadunkiem i rozładunkiem towarów niebezpiecznych,
- właściwe szkolenie pracowników przedsiębiorstwa oraz zachowanie zapisów z tych szkoleń,
- wprowadzania odpowiednich procedur dotyczących nagłych wypadków stosowanych w momencie incydentu lub wypadku, które mogą wpłynąć na bezpieczeństwo w czasie transportu, załadunku lub rozładunku towarów niebezpiecznych,
- śledzenie i, jeśli to właściwe, przygotowywanie sprawozdań dotyczących poważnych wypadków, incydentów lub poważnych naruszeń rejestrowanych podczas transportu, ładowania lub rozładowywania towarów niebezpiecznych,
- wprowadzania odpowiednich środków w celu uniknięcia ponownych wypadków, incydentów lub poważnych naruszeń,
- uwzględnienie nakazów prawnych i szczegółowych wymagań związanych z transportem towarów niebezpiecznych przy wyborze oraz współpracy z podwykonawcami lub osobami trzecimi,
- dokonywanie weryfikacji mającej na celu stwierdzenie czy pracownicy zaangażowani w transport, załadunek i rozładunek towarów niebezpiecznych znają szczegółowe procedury operacyjne oraz instrukcje,
- wprowadzania środków w celu zwiększenia świadomości w zakresie zagrożeń

właściwych dla transportu, załadunku i rozładunku towarów niebezpiecznych,

- wprowadzania procedur weryfikacyjnych gwarantujących obecność w środku transportu dokumentów i sprzętu bezpieczeństwa, który musi być obecny podczas transportu oraz zgodność tych dokumentów i sprzętu z rozporządzeniami,
- wprowadzania procedur weryfikacyjnych w celu zagwarantowania zgodności z zasadami dotyczącymi załadunku i rozładunku.

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz dziedzin, wymienionych w art. 5 ust. 4

Wiedza wymagana do uzyskania świadectwa musi obejmować przynajmniej:

- I. Ogólne środki prewencji i zapewniania bezpieczeństwa:
 - wiedza dotycząca konsekwencji, które mogą być spowodowane wypadkiem z udziałem towarów niebezpiecznych,
 - wiedza na temat głównych przyczyn wypadków.
- II. Przepisy odnoszące się do rodzaju transportu stosowanego zgodnie z prawem krajowym, normami wspólnotowymi, międzynarodowymi konwencjami i umowami, z uwzględnieniem w szczególności, co następuje:
 1. Klasyfikacji towarów niebezpiecznych:
 - procedura służąca klasyfikowaniu roztworów i mieszanin,
 - struktura opisu substancji,
 - klasy ładunków niebezpiecznych oraz zasady ich klasyfikacji,
 - charakter przewożonych niebezpiecznych substancji i artykułów,
 - ich właściwości fizyczne, chemiczne i toksykologiczne;
 2. Ogólne wymagania dotyczące pakowania, włączając cysterny i kontenery zbiornikowe, itd.:
 - rodzaje opakowania, kodyfikacja i znakowanie,
 - wymagania dotyczące pakowania oraz opisy dotyczące testowania opakowań,
 - stan opakowania oraz kontrole okresowe;
 3. Etykietowanie i znakowanie niebezpieczeństwa:
 - znakowanie na etykietach niebezpieczeństwa,
 - umieszczanie i usuwanie etykiet niebezpieczeństwa,
 - plakatowanie i etykietowanie;
 4. Informacje w dokumentach przewozowych:
 - informacje na dokumentach przewozowych,

- deklaracja zgodności wystawiona przez wysyłającego;
5. Metody wysyłki i ograniczenia w wysyłce:
 - pełny ładunek,
 - transport luzem,
 - transport luzem w dużych kontenerach,
 - transport kontenerowy,
 - transport w umocowanych i dających się zdemontować cysternach;
 6. Transport pasażerów;
 7. Zakazy i ostrzeżenia odnoszące się do ładunków mieszanych;
 8. Rozdzielanie substancji;
 9. Ograniczenia ilości przewożonych oraz ilości zwolnionych z ograniczeń;
 10. Przeładunek i sztauerka;
 - ładowanie i rozładowywanie (wskaźniki wypełniania),
 - rozmieszczanie ładunku i segregowanie;
 11. Oczyszczanie i/lub odgazowywanie przed załadunkiem i po rozładunku;
 12. Załogi: szkolenie zawodowe;
 13. Dokumenty pojazdu:
 - dokument przewozowy,
 - instrukcje pisemne,
 - świadectwo dopuszczenia pojazdu,
 - świadectwo szkolenia kierowcy pojazdu,
 - potwierdzenie szkolenia w transporcie wodnym śródlądowym,
 - kopie wszelkich naruszeń,
 - inne dokumenty;
 14. Instrukcje bezpieczeństwa: wprowadzenie instrukcji oraz sprzętu ochronnego dla

kierowcy;

15. Zobowiązania w zakresie nadzoru: parkowanie;
16. Przepisy i ograniczenia dotyczące ruchu i nawigacji;
17. Operacyjne i przypadkowe wyładowywanie materiałów zanieczyszczających;
18. Wymagania dotyczące wyposażenia urządzeń transportowych.

ZAŁĄCZNIK III

FORMULARZ ŚWIADECTWA, OKREŚLONY W ART. 5 UST. 5

**Wspólnotowe świadectwo szkolenia doradcy w dziedzinie bezpieczeństwa transportu
towarów niebezpiecznych:**

Świadectwo nr

Znak rozpoznawczy Państwa Członkowskiego wydającego świadectwo:

Nazwisko:

Imię (imiona):

Data i miejsce urodzenia:

Narodowość:

Podpis posiadacza:

Ważne do w stosunku do przedsiębiorstw, które przewożą towary niebezpieczne oraz dla przedsiębiorstw, które prowadzą związany z tym załadunek lub rozładunek:

transportem drogowym

transportem kolejowym

żeglugą śródlądową

Wydane przez:

Data:

Podpis:

Przedłużone do:

Przez:

Data:

Podpis:

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR 2000/18/WE

z dnia 17 kwietnia 2000 r.

w sprawie minimalnych wymogów egzaminacyjnych dla doradców do spraw bezpieczeństwa w drogowym, kolejowym i śródlądowym transporcie towarów niebezpiecznych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 75 ust. 1 lit. c),

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów,

działając zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Poprawa bezpieczeństwa w transporcie i ochrona środowiska, zwłaszcza w kolejowym, drogowym i śródlądowym transporcie towarów niebezpiecznych, mają istotne znaczenie; czynnik ludzki jest ważny dla bezpiecznej eksploatacji tych środków transportu.
- (2) Zgodnie z warunkami dyrektywy Rady 96/35/WE z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie wyznaczania i kwalifikacji zawodowych doradców do spraw bezpieczeństwa w drogowym, kolejowym i śródlądowym transporcie towarów niebezpiecznych⁴ wszystkie przedsiębiorstwa, których przedmiot działalności obejmuje transport towarów niebezpiecznych, w tym załadunek i rozładunek związane z takim transportem, są zobowiązane do powołania jednego lub większej liczby doradców do spraw bezpieczeństwa. Dyrektywa Rady 96/35/WE nie zawiera szczegółowych przepisów w sprawie harmonizacji wymogów egzaminacyjnych dla doradców do spraw bezpieczeństwa ani przepisów dotyczących komisji egzaminacyjnych.
- (3) Państwa Członkowskie muszą stworzyć wspólne minimalne ramy przeprowadzania egzaminów na doradców do spraw bezpieczeństwa i warunki działania komisji egzaminacyjnych, aby zapewnić określony poziom jakości i umożliwić wzajemne uznawanie świadectw szkolenia WE.

¹ Dz.U. C 148 z 14.5.1998, str. 21 oraz Dz.U. C 52 z 23.2.1999, str. 16.

² Dz.U. C 407 z 28.12.1998, str. 118.

³ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 20 października 1998 r. (Dz.U. C 341 z 9.11.1998, str. 29), potwierdzona 16 września 1999 r., wspólne stanowisko Rady z dnia 29 marca 1999 r. (Dz.U. C 36 z 8.2.2000, str. 1) i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 stycznia 2000 r. (dotąd nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym). Decyzja Rady z dnia 28 marca 2000 r.

⁴ Dz.U. L 145 z 19.6.1996, str. 10.

- (4) Egzamin na doradców do spraw bezpieczeństwa będzie obejmować przynajmniej egzamin pisemny, składający się z pytań dotyczących przynajmniej tematów wymienionych w załączniku II do dyrektywy 96/35/WE i studium przypadku (*case study*), tak aby kandydaci mogli wykazać się zdolnością do wykonywania zadań doradcy do spraw bezpieczeństwa.
- (5) Państwa Członkowskie mogą postanowić, że kandydaci, którzy zamierzają wykonywać pracę na rzecz przedsiębiorstw, które zajmują się wyłącznie określonymi towarami niebezpiecznymi, będą egzaminowani jedynie z tematów związanych z ich działalnością. W takim przypadku świadectwo szkolenia WE powinno wyraźnie określać ograniczone uprawnienia.
- (6) Egzamin przeprowadzany przez komisje egzaminacyjne będzie podlegać zatwierdzeniu przez właściwe organy Państw Członkowskich. Państwa Członkowskie określą kryteria dotyczące komisji egzaminacyjnych, zaś komisje egzaminacyjne będą kompetentne pod względem technicznym, wiarygodne i niezależne.
- (7) Państwa Członkowskie będą sobie służyć pomocą przy wprowadzaniu w życie niniejszej dyrektywy,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I Zakres i definicje

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia minimalne wymogi egzaminacyjne, które muszą zostać spełnione, aby uzyskać świadectwo szkolenia WE doradcy do spraw bezpieczeństwa w transporcie towarów niebezpiecznych zgodnie z dyrektywą 96/35/WE.
2. Państwa Członkowskie podejmują konieczne środki, aby zapewnić egzaminowanie doradców do spraw bezpieczeństwa zgodnie ze wspomnianymi minimalnymi wymogami.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy:

- (a) „doradca do spraw bezpieczeństwa w transporcie towarów niebezpiecznych”, dalej zwany „doradcą”, oznacza osobę określoną w art. 2 lit. b) dyrektywy 96/35/WE;
- (b) „towary niebezpieczne” oznaczają towary określone w art. 2 dyrektywy 94/55/WE⁵ i art. 2 dyrektywy 96/49/WE⁶;

⁵ Dyrektywa Rady 94/55/WE z dnia 21 listopada 1994 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie drogowego transportu towarów niebezpiecznych (Dz.U. L 319 z 12.12.1994, str. 7). Dyrektywa zmieniona dyrektywą Komisji 96/86/WE (Dz.U. L 335 z 24.12.1996, str. 43 oraz Dz.U. L 251 z 15.9.1997, str. 1).

- (c) „przedsiębiorstwo” oznacza przedsiębiorstwa określone w art. 2 lit. a) dyrektywy 96/35/WE;
- (d) „egzamin” oznacza egzamin określony w art. 5 ust. 2 dyrektywy 96/35/WE;
- (e) „komisja egzaminacyjna” oznacza organ przeprowadzający egzaminy wyznaczony przez właściwe władze Państw Członkowskich;
- (f) „świadectwo WE” oznacza świadectwo sporządzone na podstawie wzoru podanego w załączniku III do dyrektywy 96/35/WE.

ROZDZIAŁ II Egzaminy

Artykuł 3

1. Właściwe władze lub komisja egzaminacyjna przygotowują obowiązkowy egzamin pisemny, który może zostać uzupełniony egzaminem ustnym, celem sprawdzenia czy dany kandydat wykazuje się odpowiednim poziomem wiedzy umożliwiającym mu wykonywanie zadań doradcy oraz uzyskanie świadectwa WE.
2. Egzamin obowiązkowy jest przeprowadzany w formie testu dostosowanego do środka (środków) transportu, w odniesieniu do którego ma być wydane świadectwo WE.
3. (a) Każdy kandydat otrzymuje zestaw pytań składający się z przynajmniej 20 pytań opisowych, które zgodnie z art. 5 ust. 4 dyrektywy 96/35/WE dotyczą tematów wymienionych w załączniku II do tej dyrektywy. Egzamin może też przyjąć formę testu wielokrotnego wyboru. W takim przypadku dwa pytania testowe odpowiadają jednemu pytaniu opisowemu.
Tematy, na które należy zwrócić szczególną uwagę stosownie do odpowiedniego środka transportu obejmują:
 - ogólne środki prewencyjne i bezpieczeństwa,
 - klasyfikację towarów niebezpiecznych,
 - ogólne wymogi w zakresie pakowania, obejmujące cysterny, kontenery zbiornikowe i wagony-cysterny,
 - oznaczenia i naklejki informujące o niebezpieczeństwie,
 - odniesienia w dokumentach transportowych,
 - przeładunek i sztauerkę,
 - szkolenia zawodowe załogi,
 - dokumenty pojazdu i świadectwa transportowe,
 - instrukcje w zakresie bezpieczeństwa,
 - wymogi dotyczące sprzętu transportowego.

⁶ Dyrektywa Rady 96/49/WE z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie kolejowego transportu towarów niebezpiecznych (Dz.U. L 235 z 17.9.1996, str. 25). Dyrektywa zmieniona dyrektywą Komisji 96/87/WE (Dz.U. L 335 z 24.12.1996, str. 45).

- (b) Kandydaci biorą udział w studium przypadku (*case study*) zgodnie z załącznikiem I do dyrektywy 96/35/WE, w ramach którego będą mogli wykazać się umiejętnością wykonywania zadań doradcy.
- (c) Państwa Członkowskie mogą postanowić, że kandydaci którzy zamierzają podjąć pracę na rzecz przedsiębiorstw specjalizujących się w transporcie określonych rodzajów towarów niebezpiecznych są egzaminowani, zgodnie z załącznikiem II do dyrektywy 96/35/WE, tylko z tematów związanych z ich działalnością.

Rodzaje towarów obejmują:

- klasę 1 (materiały wybuchowe),
- klasę 2 (gazy),
- klasę 7 (materiały radioaktywne),
- klasy 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 8 i 9 (ciała stałe i płynne),
- numery UN 1202, 1203, 1223 (oleje mineralne).

Nagłówek świadectwa WE musi wyraźnie określać, że dane świadectwo odnosi się wyłącznie do rodzajów towarów niebezpiecznych określonych w niniejszym ustępie, w zakresie których doradca został przeegzaminowany zgodnie z wymogami określonymi w lit. a) i b).

- 4. Właściwe władze lub komisja egzaminacyjna stopniowo tworzą zestawy pytań egzaminacyjnych.

ROZDZIAŁ III Kryteria dotyczące komisji egzaminacyjnych

Artykuł 4

- 1. Jeśli Państwa Członkowskie bezpośrednio nie zajmują się organizacją egzaminów, na podstawie poniżej podanych kryteriów powołują komisję egzaminacyjną:
 - (a) kwalifikacje komisji egzaminacyjnej;
 - (b) opis przygotowań do egzaminu zaproponowanego przez komisję egzaminacyjną;
 - (c) środki mające zapewnić bezstronność w czasie egzaminu;
 - (d) niezależność komisji od osób fizycznych i prawnych zatrudniających doradców.
- 2. Powołanie zatwierdzonej komisji egzaminacyjnej następuje na piśmie. Może obowiązywać przez czas określony.

Artykuł 5

Państwa Członkowskie służą sobie wzajemnie pomocą przy wprowadzaniu w życie niniejszej dyrektywy.

Państwa Członkowskie regularnie składają Komisji zestawy pytań, o których mowa w art. 3 ust. 4. Komisja informuje o tym inne Państwa Członkowskie.

ROZDZIAŁ IV
Przepisy końcowe

Artykuł 6

1. W trzy miesiące od wejścia w życie niniejszej dyrektywy Państwa Członkowskie przyjmują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do spełnienia jej wymogów. Niezwłocznie informują o tym Komisję.

Przy przyjmowaniu takich środków Państwa Członkowskie zawierają w nich odniesienia do niniejszej dyrektywy lub też odniesienia takie towarzyszą ich urzędowej publikacji. Państwa Członkowskie określają sposób dokonywania takich odniesień.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 7

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Artykuł 8

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 17 kwietnia 2000 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

N. FONTAINE

Przewodniczący

W imieniu Rady

L. CAPOULAS SANTOS

Przewodniczący

LISTA PRZEKAZANYCH DOKUMENTÓW
DO
PROJEKTU USTAWY
O PRZEWOZIE KOLEJĄ
TOWARÓW NIEBEZPIECZNYCH

przyjętego przez Radę Ministrów
w dniu 13 stycznia 2004 r.

1.	Deklaracja dotycząca dostosowawczego charakteru projektu ustawy wraz z uzasadnieniem jego dostosowawczego charakteru
2.	Projekt ustawy wraz z uzasadnieniem i projektami podstawowych aktów wykonawczych
3.	Zestawienie przepisów dostosowujących projektowanej ustawy z odpowiednimi przepisami Unii Europejskiej (tabela zgodności)
4.	Opinia Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej wydana dnia 20 stycznia 2004 r.
5.	<p>Tłumaczenia następujących aktów prawa Unii Europejskiej:</p> <ol style="list-style-type: none">1. dyrektywa Rady 96/49/WE z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie kolejowego transportu towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 235, 17.9.1996, str. 25-30), zmieniona:1.1. dyrektywą Komisji 96/87/WE z dnia 13 grudnia 1996 r. (Dz. Urz. WE L 335, 24.12.1996, str. 45),1.2. dyrektywą Komisji 1999/48/WE z dnia 21 maja 1999 r. (Dz. Urz. WE L 169, 5.7.1999, str. 58-88),1.3. dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/62/WE z dnia 10 października 2000 r. (Dz. Urz. WE L 279, 1.11.2000, str. 44-45),1.4. dyrektywą Komisji 2001/6/WE z dnia 29 stycznia 2001 r. (Dz. Urz. WE L 30, 1.2.2001, str. 42),1.5. decyzją Komisji 2002/885/WE z dnia 7 listopada 2002 r. (Dz. Urz. WE L 308, 9.11.2002, str. 44),1.6. dyrektywą Komisji 2003/29/WE z dnia 7 kwietnia 2003 r. (Dz. Urz. WE L 90, 8.4.2003, str. 47),2. dyrektywa Rady 96/35/WE z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie wyznaczania i kwalifikacji zawodowych doradców do spraw bezpieczeństwa w transporcie drogowym, kolejowym i śródlądowym towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 145, 19.6.1996, str. 10-15),3. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/18/WE z dnia 17 kwietnia 2000 r. w sprawie minimalnych wymogów egzaminacyjnych dla doradców do spraw bezpieczeństwa w drogowym, kolejowym i śródlądowym transporcie towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 118, 19.5.2000, str. 41-43)